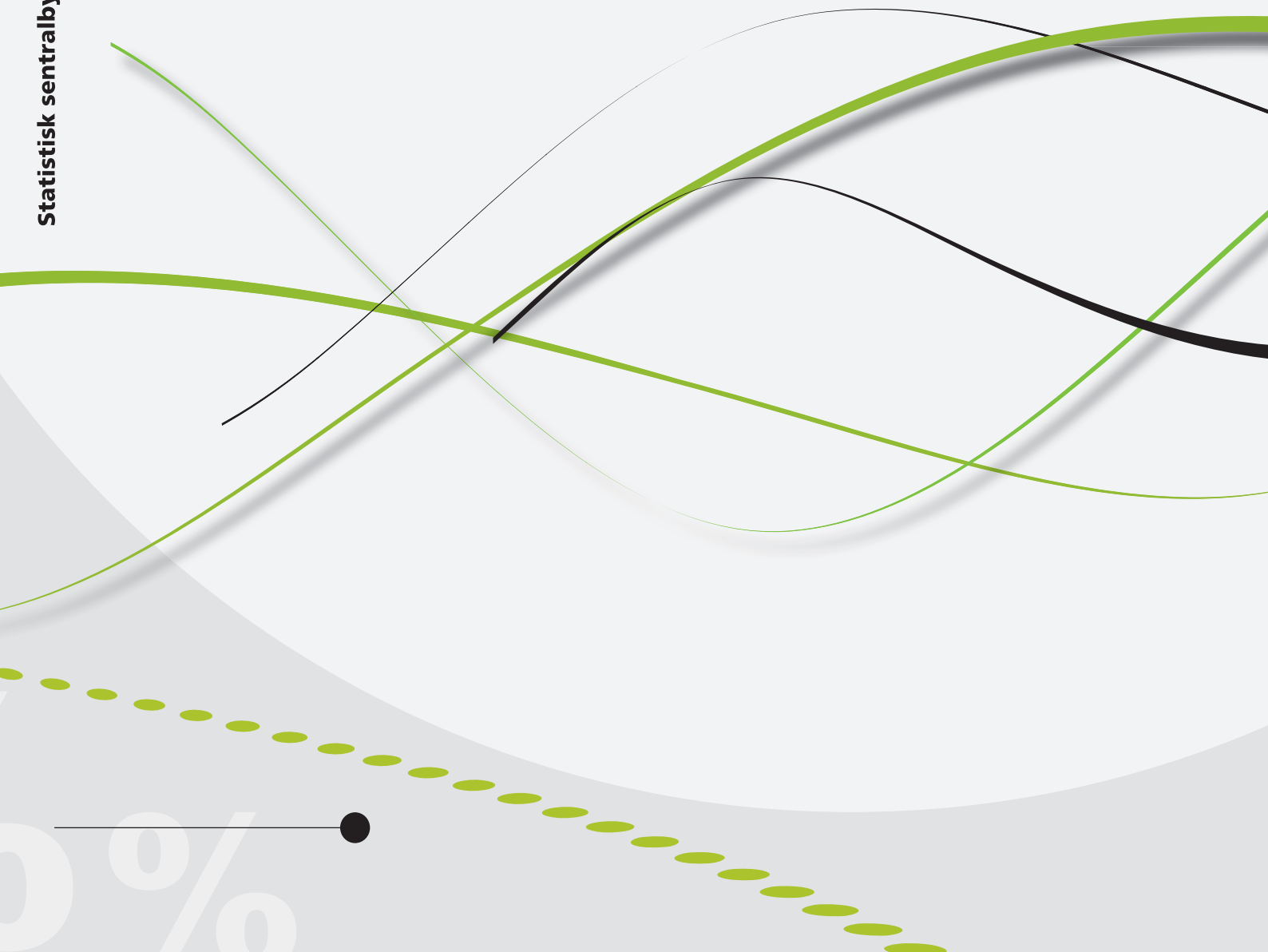

Lasse Sigbjørn Stambøl

Flytting til og fra Oslos bydeler

Lasse Sigbjørn Stambøl

Flytting til og fra Oslos bydeler

Rapporter I denne serien publiseres analyser og kommenterte statistiske resultater fra ulike undersøkelser. Undersøkelser inkluderer både utvalgsundersøkelser, tellinger og registerbaserte undersøkelser.

	Standardtegn i tabeller	Symbol
© Statistisk sentralbyrå	Tall kan ikke forekomme	.
Ved bruk av materiale fra denne publikasjonen skal	Oppgave mangler	...
Statistisk sentralbyrå oppgis som kilde.	Oppgave mangler foreløpig	...
Publisert mars 2013	Tall kan ikke offentliggjøres	:
	Null	-
ISBN 978-82-537-8615-5 (trykt)	Mindre enn 0,5 av den brukte enheten	0
ISBN 978-82-537-8616-2 (elektronisk)	Mindre enn 0,05 av den brukte enheten	0,0
ISSN 0806-2056	Foreløpig tall	*
Emne: 02.02.20	Brudd i den loddrette serien	—
	Brudd i den vannrette serien	
Trykk: Statistisk sentralbyrå	Desimaltegn	,

Forord

Rapporten er utarbeidet som en del av rapporteringen til prosjektgruppen for samarbeid om befolkningsframskrivninger, som er et samarbeidsprosjekt mellom Oslo kommune og Statistisk sentralbyrå. Målsettingen med denne delen av prosjektet har vært å vise hvordan flyttingene til og fra Oslo fordeler seg på bydeler, samt hvordan flyttingene internt har foregått mellom Oslos bydeler. Det er tilrettelagt data for og resultater fra tidsperioden 1999-2010. Med hensyn til en framskrivning av befolkningen i Oslos bydeler, har det vært av interesse å beskrive hvordan flyttemønsteret har utviklet seg over tid, men også å undersøke hvor stabilt dette flyttemønsteret har vært, gitt kjønn og alder.

Rapporten er utarbeidet av Lasse Sigbjørn Stambøl, som takker representanter fra prosjektgruppen for samarbeid om befolkningsframskrivninger for kommentarer og nyttige innspill under arbeidet med denne rapporten, Helge Brunborg og Marianne Tønnessen for viktige kommentarer til rapporten, og Marit Berger Gundersen for redigeringen.

Rapporten er tilgjengelig i pdf-format på Statistisk sentralbyrås nettsider:
<http://www.ssb.no>

Prosjektet er finansiert av Oslo kommune.

Statistisk sentralbyrå, 24. januar 2013

Hans Henrik Scheel

Sammendrag

Målsettingen med denne undersøkelsen er å vise hvordan flyttingene til og fra Oslo fordeler seg på bydeler, samt hvordan flyttingene internt har foregått mellom Oslos bydeler. Datagrunnlaget er tilrettelagt for tidsperioden 1999-2010. Med hensyn til en framskrivning av befolkningen i Oslos bydeler, har det vært av interesse å beskrive hvordan flyttemønsteret har utviklet seg over tid, men også å undersøke hvor stabilt dette flyttemønsteret har vært, gitt kjønn og alder.

Resultatene viser at det har vært en omfattende flytting både til og fra Oslo i denne perioden, og at flyttheppigheten øker ytterligere når vi ser på flyttestrømmer mellom bydelene internt i hovedstaden. Dette er i tråd med teorier om at flytte-tilbøyeligheten er omvendt proporsjonal med den geografiske avstanden mellom fra- og tilflyttingssted.

Resultatene viser at flytteaktiviteten er størst til og fra de indre bydelene, der innflyttingen til dels kommer fra Akershus, men mest fra regioner i Norge for øvrig og etter hvert fra utlandet. Det er observert klart større flyttestrømmer fra de indre til de ytre bydelene enn de flyttestrømmer som går motsatt vei. Dette har bl.a. sammenheng med aldersstrukturen, der de indre bydelene får stor tilførsel utenfra av yngre personer i 20-årsalderen, som leier fremfor å eie bolig, mens utflyttingen foregår etter at personene er blitt noe eldre, og da til dels sammen med egne barn, som utgjør en betydelig andel av utflyttingene fra de indre til de ytre bydelene. Fra de ytre bydelene går mye av flyttestrømmene til Akershus, som gjennomgående viser positiv flyttebalanse med Oslo.

Innvandringen har fått en stadig større betydning for flyttingene til hovedstaden utover på 2000-tallet. Dette har sammenheng med økt nettoinnvandring av personer med bakgrunn fra EU-land i Vest-Europa og fra personer med bakgrunn fra nye EU-land i Øst-Europa. I tillegg bidrar fortsatt personer med bakgrunn fra land i den øvrige verden til et klart innvandringsoverskudd fra utlandet, men også gjennom innenlandske flyttinger, og da spesielt til byens østlige og sørlige områder, der personer uten innvandringsbakgrunn stort sett bidrar negativt med hensyn til samlet nettoinnflytting.

Med tanke på en befolkningsframskrivning for hver av bydelene, er det observert en stor stabilitet i flyttemønsteret både med hensyn til det geografiske flyttemønsteret for bydelene totalt, men også når vi går ned til mer detaljerte aldersgrupperinger og kjønn.

Undersøkelsen viser imidlertid noe mindre stabilitet i nivået på flyttestilbøyelighetene målt som antall flyttinger per tusen innbyggere i hver flyttegruppe over tid, samt i fordelingen av innflyttingen på bydeler. Dersom en over- eller underestimert av utflyttingstilbøyeligheten motsvares av tilsvarende endringer i innflyttingen målt per tusen innbyggere, vil likevel en framskrivning av flyttingene kunne gi brukbare estimater av flyttebalansene. Flere av undersøkelsene avdekket et visst mønster som kunne antyde en slik sammenheng, blant annet gjennom positiv sammenheng mellom endring i utflyttingstilbøyeligheten og innflytting målt per tusen innbyggere over tid. Store endringer i nettotilførsel av boliger og i innbyggernes botetthet vil imidlertid kunne rokke ved en slik positiv sammenheng mellom flyttestrømmene.

Abstract

The purpose of this report is to explore how the flows of migrants to and from the capital of Oslo are distributed by city districts in Oslo, and how the migration flows between these have developed in the period of 1999-2010. To be able to make a good population projection of the city districts in Oslo, it is important to describe the development of the migration patterns, but also investigate the stability in the migration patterns by gender and age.

The results indicate a high propensity to migrate both to and from the capital area, with a further increase of the migration intensity across the city districts. This is in accordance with migration theories, expecting the migration intensity to be inversely proportional with the distance of migration.

The strongest migration propensity is found to and from the inner city of Oslo, where in-migrants partly enter from the surrounding county of Akershus, but mostly from other regions in Norway and from abroad. Furthermore, there are higher mobility flows from the inner city of Oslo toward the suburban parts of the city compared to the opposite mobility flows. This is due to the age structure of the population, where the inner city experiences a strong inflow of migrants in their twenties, where the majority rent rather than buy their dwellings. Out-migration from the inner city takes place when the people have become a bit older and establish their own families, including children that represent a considerable share of the out-migration from the inner city toward the suburban parts of the city. Out-migration from the suburban parts of Oslo mostly ends up in the neighbour county of Akershus, that generally has positive migration balance with Oslo.

Immigration has had increasing importance for in-migration to the capital since the turn of millennium. This is due to increased net immigration of persons from EU-countries both in Western and Eastern Europe. In addition, persons from other parts of the world still contribute considerably to a surplus of immigrants to Oslo, but also through their internal migration in Norway, especially to the eastern and southern city districts, which mostly experience a net out-migration of persons without immigration background.

The migration pattern for each city district is generally very stable, especially by gender and age. The analysis does, however, indicate a somewhat lower stability in migration frequencies measured as the number of migrants per thousand persons of the mean population and in the distribution of in-migrants by city districts.

However, if over- or underestimation of the tendency to out-migrate corresponds to changes in the in-migration per thousand inhabitants, the projection of migration will still produce reasonable estimates of the migration balances. The study has shown patterns that could indicate such relationship, partly by a positive relationship between the tendency to out-migrate and in-migrate measured as the number of migrants per thousand persons of the mean population. Changes in the net supply of apartments and in the living density of the inhabitants could, however, have some impact on the positive relationship between gross in- and out-migration.

Innhold

Forord	3
Sammendrag	4
Abstract	5
1. Innledning	7
2. Datagrunnlag og inndeling av regioner og områder	9
3. Befolkningsutvikling i og flyttinger i, til og fra Oslo	11
3.1. En kort oppsummering av nettoinnflyttingen i byområder i Oslo.....	18
4. Hvordan fordeler flyttebalansene for Oslo seg på bydelene?	19
4.1. Total nettoinnflytting til hver av bydelene.....	19
4.2. Nettoflytting mellom bydelene i Oslo	22
4.3. Nettoflytting mellom Oslos bydeler og Akershus	25
4.4. Nettoflytting mellom Oslos bydeler og regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus ...	27
4.5. Nettoflytting mellom Oslos bydeler og utlandet	30
4.6. Oppsummering av nettoflyttingen i bydelene.....	33
5. Bruttoflyttestrømmer til, fra og mellom bydelene	34
6. Flyttestrømmene etter kjennetegn ved personene	45
6.1. Bruttoflytting etter ettårig alder til og fra indre by	45
6.2. Bruttoflytting etter ettårig alder til og fra ytre by	50
6.3. Flyttinger til og fra indre og ytre by etter kjønn og alder.....	56
6.4. Nettoflytting etter aldersgrupper i bydelene	60
7. Flyttestrømmene som ledd i befolkningsframskrivinger	66
7.1. Stabiliteten i utflyttingstilbøyeligheten	66
7.2. Stabiliteten i innflyttingen per tusen innbyggere	72
7.3. Stabiliteten i samlet ut- og innflytting per tusen innbyggere.....	78
7.4. Sammenliknende beregninger for stabiliteten i ut- og innflytting per tusen innbyggere i bydelene	80
7.5. Noen beregninger av endringer i utflyttingstilbøyeligheten fra indre og ytre by	84
7.6. Sammenliknende beregninger av fordelingen av innflyttingen på bydeler.....	89
7.7. Sammenhengen mellom endringer i ut- og innflyttingstilbøyelighet.....	91
8. Oppsummering	94
Figurregister	96
Tabellregister	99

1. Innledning

Oslo har opplevd positiv samlet netto innflytting gjennom en årrekke. Fordeler man flyttestrømmene på innenlandske flyttinger og de som går til og fra utlandet, blir derimot bildet ikke like entydig. Det største bidraget til det samlede innflyttingsoverskuddet stammer fra netto innvandring fra utlandet, mens netto innenlandsk flytting til Oslo i enkelte år har vært negativ.

Denne rapporten beskriver hvordan flyttestrømmene til og fra hovedstaden fordeler seg på bydelene og de forskjellige områdene i Oslo, samt i tillegg også hvordan flyttestrømmene foregår mellom bydelene og mellom de ulike områdene byen kan deles inn i. Det er ikke gitt at bydeler som viser de største inn- og utflyttingstilbøyelighetene med andre regioner i Norge og med utlandet også vil være de samme bydelene som vinner eller taper flest innbyggere gjennom flytteprosessen internt i Oslo. Undersøkelsene omfatter årlige opplysninger gjennom tolvårsperioden 1999-2010. Oslo var inntil 2004 delt inn i 25 bydeler, og fra og med 2004 i 15 bydeler samt de små bydelene Sentrum og Marka. Vi opererer her gjennomgående med bydelsinndelingen fra 2004.

Etter først å ha gitt noen beskrivelser av flytting og befolkningsutviklingen for Oslo som helhet, beveger vi oss i kapittel 3 så vidt inn i Oslo, og ser på nettoflyttetall mellom noen utvalgte områder av byen. I tillegg til totaltall har vi her fordelt de som flytter i noen hovedgrupper etter landbakgrunn for å gi en viss indikasjon på hvordan flyttemønsteret mellom de østlige, sørlige og vestlige deler av Oslo, samt mellom de indre og ytre delene av byen, fortøner seg for personer uten innvandringsbakgrunn og personer med litt forskjellig innvandringsbakgrunn.

I kapittel 4 har vi sett mer detaljert på flyttebalansene i bydelene totalt, mellom hver av bydelene og de andre bydelene i Oslo, mellom bydelene og Akershus, mellom bydelene og andre regioner i Norge for øvrig, og mellom bydelene og utlandet. Deretter har vi i kapittel 5 sett nærmere på bruttostrømmene av flyttingene inn og ut av hver av bydelene sett i forhold til disse regionene.

I og med at alder har stor betydning for flyttingene, har vi tatt med et eget kapittel 6, der flytteresultatene i kapitlene 4 og 5 drøftes nærmere ved å se på flyttestrømmene fordelt på alder. Vi har først tatt utgangspunkt i personene i ettårige aldersgrupper for å analysere hvordan både inn- og utflyttingene foregår over personenes livsløp fra det året de ble født og frem til fylte seksti år. Vi har videre stilt hypoteser om at det viktigste skillet mellom aktørenes aldersstruktur i forbindelse med flytting mer ventes å gå mellom de indre og ytre bydelene, enn mellom bydeler og områder det være seg om de ligger i de østlige, sørlige eller vestlige deler av byen. Ulike faser i livet fra studier via tidlig yrkeskarriere og familiedannelse med dertil tidsmessige boligbehov, er sett som viktige faktorer for hvorfor vi her foretar en todeling av byen i indre og ytre bydeler.

Kjønn er i utgangspunktet blitt ansett å ha mindre betydning for forskjeller i flyttingene mellom bydelene, men vi har likevel i kapittel 6 tatt med noen figurer som viser forskjeller i livsløpsflyttingene mellom menn og kvinner i de indre og ytre bydelene. I alle analyser av ettårige aldersgrupper har vi delt tidsperioden 1999-2010 inn i to like lange perioder, slik at vi har muligheten til å sammenlikne flyttingene i periodene 1999-2004 og 2005-2010.

Til slutt i kapittel 6 har vi tatt med noen figurer som viser nettoflyttingene for noe mer aggregerte aldersgrupper i hver av bydelene. Vi opererer her med aggregerte aldersgrupper målt som et årlig gjennomsnitt for hele perioden 1999-2010. Vi nøyer oss her med å vise forskjeller i nettotilbøyelighetene i flyttertallene kun etter aldersgrupper for begge kjønn samlet.

I og med at de beskrivende empiriske flytteanalysene er tenkt å inngå som et viktig bidrag for å vurdere mulighetene for å innlemme Oslos bydeler på lik linje med andre regioner i en regional befolkningsfremskriving for Norge, har vi i kapittel 7 tatt med forskjellige beregninger som viser stabiliteten i de samlede brutto inn- og utflyttingene etter aldersgrupper for hver av bydelene. Vi har først beregnet hvordan de årlige flytteratene varierer rundt et gjennomsnitt for hele tidsperioden 1999-2010. Deretter har vi foretatt forskjellige beregninger ved å anta at observerte utflyttingstilbøyeligheter i perioden 1999-2004 blir lagt til grunn for en framskrivning av flytting for årene 2005-2010, med derpå tilhørende stabilitetsvurderinger av disse flytteratene gjennom en sammenlikning med de observerte flytteratene i den siste perioden. I og med at innflyttingene i en befolkningsfremskriving foretas gjennom en fordeling av innenlandsk utflytting på tilflyttingsregioner, og tilsvarende gjennom en fordeling av innvandringen på tilflyttingsregioner, har vi videre i kapittel 7 foretatt en tilsvarende sammenlikning av fordelingen av innflyttinger mellom periodene 1999-2004 og 2005-2010 for å vurdere stabiliteten i innflyttingsfordelingen på regioner. Helt til slutt i kapittel 7 har vi foretatt en estimering av sammenhengen mellom endringer i utflyttingstilbøyeligheten og tilbøyeligheten til innflytting per tusen innbyggere over tid.

I kapittel 8 har vi kort gjengitt de viktigste funnene som er gjort i hvert kapittel av rapporten.

I kapittel 2 beskrives kort hvilket datagrunnlag som er lagt til grunn for analysene, og hvilke regionale inndelinger vi har benyttet for flytteanalysene både til, fra, og spesielt innenfor Oslo.

2. Datagrunnlag og inndeling av regioner og områder

Flyttedataene som er benyttet i denne rapporten er i hovedsak hentet fra registerbasert flyttestatistikk, med opplysninger om hvert individ som har flyttet i hvert av årene 1999-2010. Dataene er fra og med året 2004 og til og med året 2010 hentet direkte fra flytteregistrene for 15 bydeler i Oslo, mens data fra tidligere år, 1999-2003, er tilrettelagt ved å aggregere opp fra bostedsopplysninger på grunnkrets nivå til hver av de 15 bydelene som benyttes. I tillegg gis tall for de to områdene, Sentrum og Marka samt for en gruppe bestående av personer uten registrert adresse. De underliggende befolkningstallene som benyttes til å beregne endringer i folketallet og rater i flyttetallene er hentet fra befolkningsstatistikken, som videre er tilrettelagt etter kjønn og ettårig alder for samtlige benyttede regionale inndelinger. Vi har benyttet middelfolkemengden i hvert år i samtlige beregninger av flytteratene, ved å følge hver ettårige kohortgruppe fra det ene året til det neste, for til slutt å trekke ut gjennomsnittet mellom to observerte tidspunkt, her per 1. januar i hvert påfølgende år. Personenes alder er for hver årgang bestemt ut fra den alderen hvert individ har ved utgangen av hvert år.

I tillegg til kjønn og alder har vi også benyttet inndelinger etter personenes landbakgrunn. Her har vi operert med den samme inndelingen som benyttes i de ordinære befolkningsframskrivingene for Norge; med personer født i Norge uten innvandringsbakgrunn pluss tre grupper født i utlandet, samt barn født i Norge av to innvandrerforeldre. En nærmere definisjon og bruk av inndelingen er gitt i kapittel 3.

De regionale inndelingene følger et mer aggregert opplegg med hensyn til de flyttestrømmer som går til og fra Oslo, og dermed til og fra hver av bydelene fra og til områder utenfor Oslo. Vi her skilt ut Akershus som en egen region, mens alle andre regioner i Norge er slått sammen til en felles region kjennetegnet som øvrige regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus. Til slutt opererer vi med utlandet samlet med hensyn til inn- og utvandringsstrømmene til og fra Oslo og til og fra hver av bydelene.

Internt i Oslo er den regionale inndelingen for det meste konsentrert på de 15 hovedbydelene som ble opprettet i 2004. I tillegg kommer altså de to mindre områdene som utgjør bydelene, Sentrum og Marka samt en liten gruppe bestående av personer uten registrert adresse. Disse områdene er tatt med i de fleste beregninger, og inngår i flyttetallene som går fra og til de 15 hovedbydelene. I tillegg operer vi flere steder i rapporten med en aggregering av de 15 bydelene til 5 byområder. Videre har vi operert med inndelinger der alle bydelene i de indre byområdene er samlet i én gruppe, kalt "indre by", og tilsvarende der samtlige av de ytre bydelene er samlet i én gruppe kalt "ytre by". I figur 2.1 har vi vist hvordan sammenhengen er mellom de 15 hovedbydelene og de forskjellige regionale aggregeringene, nevnt over.

Figur 2.1. En skjematisk beskrivelse av sammenhengen mellom byområder og bydeler i Oslo

OMRÅDER I OSLO				
Indre By		Ytre by		
Bydeler i byområdet indre by øst:	Bydeler i byområdet indre by vest:	Bydeler i byområdet ytre by vest:	Bydeler i byområdet ytre by øst:	Bydeler i byområdet ytre by sør:
1. Gamle Oslo 2. Grünerløkka 3. Sagene	4. St. Hanshaugen 5. Frogner	6. Ullern 7. Vestre Aker 8. Nordre Aker	9. Bjerke 10. Grorud 11. Stovner 12. Alna	13. Østensjø 14. Nordstrand 15. Søndre Nordstrand
I tillegg kommer de små "bydelene": 16. Sentrum og 17. Marka, samt 18. Uoppgitt bydel i Oslo				

I noen sammenhenger har vi i tillegg operert med en aggregert inndeling i Oslo øst, Oslo sør og Oslo vest. Der vi opererer med denne inndelingen, består Oslo øst av de syv bydelene i byområdene indre by øst og ytre by øst, Oslo sør av de tre bydelene i byområdet ytre by sør og Oslo vest av de fem bydelene i byområdene i indre by vest og ytre by vest.

For å gi en oversikt over tallet på befolkningen i Oslos bydeler og byområder, har vi i tabell 2.1 vist en status i folketallet per 1. januar 2011. Av bydelene er det Frogner som viser det høyeste folketallet med nær 53 000 innbyggere. Ingen andre bydeler hadde over 50 000 innbyggere, men Grünerløkka og Nordre Aker følger like under, med henholdsvis litt over og litt under 149 000 innbyggere. For øvrig er det Alna som viser størst folketall i ytre by øst, med om lag 47 600 innbyggere, mens Nordstrand har litt høyere innbyggertall enn Østensjø i ytre by sør, begge med drøyt 47 000 innbyggere. Av de 15 hovedbydelene er det Grorud og Bjerke som har lavest folketall, med henholdsvis snaut 27 000 og 29 000 innbyggere ved inngangen til 2011.

Slik vi her har delt inn Oslo i byområder, er det største folketallet å finne i ytre by øst, der summen av de fire bydelene Bjerke, Grorud, Stovner og Alna gir et folketall på snaut 134 000. Deretter følger ytre by sør med et folketall på drøyt 130 000 og indre by øst med et folketall på snaut 130 000. Lavest innbyggertall, slik byområdene her er sammensatt av bydeler, er å finne i indre by vest.

Tabell 2.1. Befolkningen i bydeler og byområder i Oslo per 1. januar 2011

Bydeler	Folketall	Byområder	Folketall
Gamle Oslo	44 855		
Grünerløkka	49 160		
Sagene	35 974	Indre by øst	129 989
St.Hanshaugen	34 161		
Frogner	52 622	Indre by vest	86 783
Ullern	31 223		
Vestre Aker	45 051		
Nordre Aker	48 346	Ytre by vest	124 620
Bjerke	28 976		
Grorud	26 802		
Stovner	30 450		
Alna	47 657	Ytre by øst	133 885
Østensjø	47 092		
Nordstrand	47 534		
Søndre Nordstrand	36 222	Ytre by sør	130 848
Sentrum	950		
Marka	1 597		
Uten reg. adresse	3 642		
Oslo totalt	612 314		

3. Befolkningsutvikling i og flyttinger i, til og fra Oslo

Som et utgangspunkt og ramme for undersøkelsene er det i tabell 3.1 tatt med en oversikt som viser hvordan nettoflyttingen til hovedstaden har foregått fra slutten av 1990-tallet og frem til og med 2010. Som man ser har den samlede nettoinnflyttingen til Oslo stort sett vært positiv i denne perioden, med et unntak for året 2000. Den samlede nettoinnflyttingen har hatt en tendens til å øke utover på 2000-tallet frem mot toppåret 2008, med en noe lavere netto innflytting de to siste årene av perioden.

Den klart viktigste årsaken til denne utviklingen er å finne i innvandringen, som økte meget kraftig etter EU-utvidelsene i 2004 og 2007. Nettoinnvandringen var litt lavere i finanskriseåret 2009 enn i 2008, for så igjen å øke i 2010.

De innenlandske flyttingene derimot har bidratt svakt negativt til flyttebalansen i hovedstaden de tre siste årene av perioden, samt i flere av årene rundt årtusenskiftet. Flyttebalansen i forhold til Akershus har gjennomgående vært klart negativ i hele denne perioden, mens flyttebalansen med landet for øvrig gjennomgående har vært positiv for Oslo som helhet.

Tabell 3.1. Nettoinnflytting til Oslo 1999-2010 fordelt på Akershus, Norge for øvrig og utlandet. Antall personer

År	Samlet netto innflytting	Netto innflytting fra Akershus	Netto innflytting fra Norge for øvrig	Totalt fra Norge	Netto innvandring
1999	2 341	-3 304	3 173	-131	2 472
2000	-1 356	-4 297	2 392	-1 905	549
2001	1 488	-3 679	4 479	800	688
2002	2 190	-3 801	2 381	-1 420	3 610
2003	1 214	-2 542	2 893	351	863
2004	3 829	-1 984	4 258	2 274	1 555
2005	4 355	-3 158	4 512	1 354	3 001
2006	5 848	-3 191	5 031	1 840	4 008
2007	7 041	-3 929	4 080	151	6 890
2008	9 732	-3 512	3 221	-291	10 023
2009	5 587	-3 529	2 909	-620	6 207
2010	6 535	-3 755	2 789	-966	7 501

I tabell 3.2 er det tatt med et oppsett som viser hvor mye disse flyttingene for Oslo som helhet betyr for befolkningsutviklingen for byen i perioden fra 1.1.2004 til 1.1.2011 sett i sammenheng med de øvrige demografiske komponentene som fremkommer gjennom fødsler og dødsfall, der differansen utgjør den naturlige tilveksten i befolkningen. Som tabellen viser, bidrar nettoinnflyttingen til byen som helhet omtrent like mye til økningen i folketallet som den naturlige tilveksten, men noe mindre i enkelte år og noe mer i andre år, som f.eks i årene 2007 og 2008 da den samlede nettoinnflyttingen var på sitt høyeste i perioden som undersøkes.

Tabell 3.2. Befolkningsendringer i Oslo 2004-2010 fordelt på naturlig tilvekst og netto innflytting. Antall personer¹

År t	Befolkning 1.1 år t	Født i år t	Døde i år t	Total netto innflytting i år t:	Netto- innflytting fra Akershus	Netto- innflytting fra Norge ellers	Netto inn- vandring	Befolkning 1.1 år t+1
2004	521 886	8 663	4 854	3 829	-1 984	4 258	1 555	529 846
2005	529 846	8 969	4 724	4 355	-3 158	4 512	3 001	538 411
2006	538 411	9 410	4 674	5 848	-3 191	5 031	4 008	548 617
2007	548 617	9 444	4 565	7 041	-3 929	4 080	6 890	560 484
2008	560 484	9 948	4 553	9 732	-3 512	3 221	10 023	575 475
2009	575 475	10 254	4 383	5 587	-3 529	2 909	6 207	586 860
2010	586 860	10 267	4 308	6 535	-3 755	2 789	7 501	599 230

¹ Det er ikke helt samsvar i forskjellene i befolkningsstand og summen av naturlig tilvekst og nettoinnflytting, noe som skyldes et visst antall uoppgitte samt forsinkede meldinger og etterslep.

I det neste avsnittet beveger vi oss så vidt inn i Oslo, og ser på flyttetall til, fra og mellom noen utvalgte områder av byen. I tabellene 3.3 og 3.4 er det tatt med

nettoflyttetall mellom de østlige og sørlige deler av Oslo på den ene siden, og de vestlige områdene av byen på den andre siden (jfr. definisjonene i kapittel 2). Vi har delt inn perioden 1999-2010 i to like lange perioder, 1999-2004 (tabell 3.3) og 2005-2010 (tabell 3.4). Alle flyttetallene er gitt som årlige gjennomsnitt innenfor hver av periodene. I tillegg til å gi flytteresultatene for totalt antall personer, er resultatene fordelt på fire grupper etter personenes landbakgrunn. Vi har her benyttet den samme grupperingen etter landbakgrunn som benyttes i de ordinære befolkningsframskrivningene for Norge, men i tillegg tatt med barn født i Norge av to innvandrerforeldre der minimum moren kommer fra et av de land som inngår i hver av landgruppene. Tallene omfatter ikke flyttinger til og fra områder utenfor de 15 bydelene i Oslo (dvs. ikke flyttinger til og fra de små bydelene Sentrum og Marka), samt noen få personer med uoppgitt fødeland/landbakgrunn. Vi har delt landene i verden utenom Norge inn i tre landgrupper:

I første gruppe (landgruppe:1) inngår alle vesteuropeiske land, det vil si land som er med i det "gamle" EU og/eller EØS og EFTA, samt Canada, USA, Australia og New Zealand.

Den andre gruppen (landgruppe: 2) består av de ti nye medlemsland av EU i Øst-Europa, som ble medlemmer i 2004 eller 2007: Estland, Latvia, Litauen, Polen, Tsjekkia, Slovakia, Ungarn, Slovenia, Bulgaria og Romania.

Den tredje gruppen (landgruppe:3) består av resten av verden, det vil si resten av Øst-Europa, Afrika, Asia (inkludert Tyrkia), Latin-Amerika og Oseania (utenom Australia og New Zealand).

Den største gruppen (landgruppe: 0) omfatter alle øvrige personer i Norge som ikke inngår i noen av de tre landgruppene definer over. I det videre er denne gruppen betegnet dels som Norge, og dels som gruppen uten innvandringsbakgrunn. Det må imidlertid nevnes at denne gruppen blant annet består av personer født i Norge der én av foreldrene er innvandrer. Gruppen omfatter også blant annet personer født i utlandet av to foreldre som ikke er innvandrere.

Av tabell 3.3 ser vi at både den sørlige og østlige delen av Oslo så vel som den vestlige delen av Oslo hadde gjennomsnittlig positiv nettoinnflytting i perioden 1999-2004, men med litt høyere tall for den østlige og sørlige delen av byen. Hovedbildet for begge regionene er et netto flyttetap til Akershus, men en positiv nettoinnflytting fra Norge for øvrig og fra utlandet, mens de østlige og sørlige deler av Oslo hadde positiv nettoinnflytting fra de vestlige deler av byen.

Det er imidlertid en del forskjeller mellom regionene når vi fordeler den totale nettoinnflyttingen etter fraflyttingsregioner og etter landbakgrunnen til de som flytter. Det samlede bidraget fra aktører uten innvandringsbakgrunn gir negativ nettoinnflytting, og da spesielt i den østlige og sørlige delen av byen, der det årlige nettoflyttetapet blant personer uten innvandringsbakgrunn var drøyt 1 700 personer i denne perioden. Hovedårsaken til dette var å finne i det store nettoflyttetapet til Akershus blant personer uten innvandringsbakgrunn i den sørlige og østlige delen av byen, men personer uten innvandringsbakgrunn viste også klart større utvandring enn innvandring. I den vestlige delen av Oslo var det først og fremst personer uten innvandringsbakgrunn som flyttet til Oslo øst og sør som bidro til det største nettoflyttetapet. Personer uten innvandringsbakgrunn bidro også her til negativ flyttebalanse i flyttingene med Akershus og utlandet, men med klart mindre utslag enn i de sørlige og østlige deler av Oslo. Det er verdt å merke seg at mens nettoinnflyttingen blant personer uten innvandringsbakgrunn fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus var ganske beskjeden i de østlige og sørlige deler av byen, bidro denne gruppen med en betydelig nettoinnflytting til Oslos vestlige områder i denne perioden.

Tabell 3.3. Nettoinnflytting til Oslo øst og sør og Oslo vest. Årlig gjennomsnitt 1999 – 2004 etter landbakgrunn¹

Landbakgrunn ²	Fra Oslo øst og sør	Fra Oslo vest	Fra Akershus	Fra Norge for øvrig	Fra utlandet	Totalt til
Til Oslo øst og sør						
Norge	0	965	-2 306	56	-445	-1 730
Landgruppe 1	0	125	-138	2	148	137
Landgruppe 2	0	16	-9	8	113	128
Landgruppe 3	0	134	-287	1 186	1 290	2 323
Totalt	0	1 240	-2 740	1 252	1 106	858
Til Oslo vest						
Norge	-965	0	-456	1 652	-247	-16
Landgruppe 1	-125	0	-57	29	136	-17
Landgruppe 2	-16	0	11	17	99	111
Landgruppe 3	-134	0	1	251	361	479
Totalt	-1 240	0	-501	1 949	349	557

¹ Tallene omfatter ikke flyttinger til og fra Sentrum og Marka samt for personer med uoppgett landbakgrunn.

² Landgruppe 1: Land som er med i det "gamle" EU og/eller EØS og EFTA, samt Canada, USA, Australia og New Zealand. Landgruppe 2: Nye medlemsland av EU i Øst-Europa: Estland, Latvia, Litauen, Polen, Tsjekia, Slovakia, Ungarn, Slovenia, Bulgaria og Romania. Landgruppe 3: Land i resten av verden: Dvs. resten av Øst-Europa, Afrika, Asia (inkludert Tyrkia), Latin-Amerika og Oseania (utenom Australia og New Zealand).

Samlet sett betyr dette at det var personer med innvandringsbakgrunn som bidro til at Oslos nettoinnflytting ble positiv i perioden 1999-2004. Som det går frem av tabell 3.3, var dette mest fremtredende i byens østlige og sørlige deler, der personer med bakgrunn fra landgruppe 3 (Øst-Europa utenfor EU, Asia, Afrika, Latin Amerika og deler av Oceania) klart bidro til positiv nettoinnflytting gjennom positiv nettoinnvandring fra utlandet, men nesten like mye gjennom nettoinnflytting fra andre regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus. I de vestlige områdene var det først og fremst personer uten innvandringsbakgrunn fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus som bidro klart mest til et innflyttingsoverskudd, men innvandrere fra landgruppe 3 (Øst-Europa utenfor EU, Asia, Afrika, Latin Amerika og deler av Oceania) bidro også til positiv flyttebalanse gjennom positiv nettoinnvandring fra utlandet og flytting fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus, men klart mindre enn i de østlige og sørlige deler av Oslo.

I tabell 3.4 har vi tatt med tilsvarende tall for gjennomsnittlig nettoinnflytting i perioden 2005-2010. På bakgrunn av det som ble vist over i tabellene 3.1 og 3.2, er det, ikke overraskende, den sterke økningen i nettoinnvandringen fra utlandet etter 2004 som bidro til de største endringene i flyttetallene sammenliknet med perioden 1999-2004. Som man ser er den samlede positive nettoinnflyttingen vesentlig større i perioden 2005-2010 enn i årene 1999-2004, men også nå noe større i de østlige og sørlige deler av Oslo enn i de vestlige områdene. For øvrig er hovedtrekkene de samme som i den første perioden, med netto flyttetap i forhold til Akershus og nettoinnflytting fra regioner i landet for øvrig, mens de østlige og sørlige deler av Oslo også nå har positiv nettoinnflytting fra byens vestlige områder.

Tabell 3.4. Nettoinnflytting til Oslo øst og sør og Oslo vest. Årlig gjennomsnitt 2005 – 2010 etter landbakgrunn¹

Landbakgrunn ²	Fra Oslo øst og sør	Fra Oslo vest	Fra Akershus	Fra Norge for øvrig	Fra utlandet	Totalt til
Til Oslo øst og sør						
Norge	0	933	-2 294	486	-173	-1 048
Landgruppe 1	0	146	-158	-14	920	894
Landgruppe 2	0	87	-78	-14	1 226	1 221
Landgruppe 3	0	312	-446	1 043	1 522	2 431
Totalt	0	1 478	-2 976	1 501	3 495	3 498
Til Oslo vest						
Norge	-933	0	-380	1 843	-104	426
Landgruppe 1	-146	0	-112	41	1 062	845
Landgruppe 2	-87	0	-22	-20	682	553
Landgruppe 3	-312	0	8	322	853	871
Totalt	-1 478	0	-506	2 186	2 493	2 695

¹ Omfatter ikke flyttinger til og fra Sentrum og Marka samt for personer med uoppgett landbakgrunn.

² Se note under tabell 3.3

Det samlede bidraget fra aktører uten innvandringsbakgrunn gir også nå negativ nettoinnflytting i de sørlige og østlige delene av byen, der det samlede årlige nettoflyttetapet er drøyt 1 000 personer i denne perioden, men dog klart lavere enn i den første perioden, 1999-2004. Hovedårsaken til dette er også nå å finne i det store nettoflyttetapet til Akershus blant personer uten innvandringsbakgrunn i den sørlige og østlige delen av byen, men denne persongruppen viser også negativ flyttebalanse med utlandet, om enn klart mindre enn i den første perioden.

Fra den vestlige delen av Oslo er det fortsatt personer uten innvandringsbakgrunn som flytter til Oslo øst og sør som bidrar til det største nettoflyttetapet. Personer uten innvandringsbakgrunn bidrar også nå til negativ flyttebalanse i flyttingene til og fra Akershus og utlandet, men fortsatt med klart mindre utslag enn i de sørlige og østlige deler av Oslo. Det er imidlertid verdt å legge merke til at personer uten innvandringsbakgrunn bidrar til et klart samlet innflyttingsoverskudd i de vestlige områder i denne perioden, mot et lite samlet utflyttingsoverskudd i perioden 1999-2004. Dette har sammenheng med stor og økende nettoinnflytting fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus.

Det er som nevnt personer med innvandringsbakgrunn som bidrar til at Oslos samlede nettoinnflytting i denne perioden blir klart positiv, og klart større enn i den første perioden. Som det fremgår av tabell 3.4, er dette også nå mest fremtredende i byens østlige og sørlige deler, der personer fra landgruppe 3 (Øst-Europa utenfor EU, Asia, Afrika, Latin Amerika og deler av Oceania) klart bidrar til positiv samlet nettoinnflytting både gjennom nettoinnvandring fra utlandet, gjennom nettoinnflytting fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus, men også noe gjennom flyttinger fra Oslos vestlige deler til Oslos østlige og sørlige områder.

Den største forskjellen i nettoflyttingene mellom den første og siste perioden er imidlertid å finne i flyttebalansene i gruppen innvandrere fra landgruppe 1 (EU/EØS-land i Vest-Europa, Nord-Amerika, Australia og New Zealand) på den ene siden, og fra nye EU-land i Øst-Europa (landgruppe 2) på den andre siden. Dette kommer klarest frem i den sterke økningen i nettoinnvandringen fra nye EU-land i Øst-Europa (landgruppe 2), og da spesielt fra Polen. Disse to hovedgruppene etter landbakgrunn bidrar også med en viss nettoinnflytting til Oslos østlige og sørlige områder fra Oslos vestlige områder, men har et lite flyttetap i forhold til Akershus.

I de vestlige områdene er det innvandrere med bakgrunn fra EU/EØS-land i Vest Europa, Nord Amerika, Australia og New Zealand (landgruppe 1) samt gruppen innvandrere fra landgruppe 3 (Øst-Europa utenfor EU, Asia, Afrika, Latin-Amerika og deler av Oceania) som bidrar mest til den positive nettoinnflyttingen i den siste perioden, og da gjennom økt nettoinnvandring fra utlandet. Innvandrere med bakgrunn fra nye EU-land i Øst Europa (landgruppe 2) bidrar også klart til positiv flyttebalanse gjennom økt nettoinnvandring, men tallene for de vestlige områdene er noe lavere enn tilsvarende tall for de østlige og sørlige områdene av Oslo.

Samtlige innvandringsgrupper i byens vestlige områder viser imidlertid negativ flyttebalanse i forhold til Oslos østlige og sørlige områder, og da spesielt for innvandrere med bakgrunn fra landgruppe 3 (Øst-Europa utenfor EU, Asia, Afrika, Latin-Amerika og deler av Oceania). Denne gruppen bidrar også til positiv flyttebalanse for byens vestlige områder gjennom positiv nettoinnflytting fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus.

I tabellene 3.5 og 3.6 har vi tatt med tilsvarende tall, der Oslo deles inn i de fem områdene indre by øst, indre by vest, ytre by vest, ytre by øst og ytre by sør (jfr. definisjonene i kapittel 2). Tabell 3.5, som viser årlige gjennomsnitt for nettoflyttingene i perioden 1999-2004, viser at samtlige fem byområder hadde positiv flyttebalanse i denne perioden, med størst netto innflytting til de indre østlige, indre vestlige og ytre sørlige byområdene. Samlet sett var det positiv nettoinnvandring til

samtlig byområder, med størst nettoinnvandring til ytre by øst og indre by øst. Det var en klar tendens til nettoutflytting til Akershus, og da spesielt fra de ytre byområdene, mens indre by vest skiller seg ut med et lite innflyttingsoverskudd fra Akershus.

De indre byområdene skiller seg ut med et meget stort innflyttingsoverskudd fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus, mens byområdene ytre by øst og ytre by sør hadde en større samlet flytting til enn fra de øvrige regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus. Internt i byen var det en noe større flyttestrøm fra indre by vest til indre by øst enn motsatt vei, mens indre by øst viste flyttetap med de øvrige byområdene, og da spesielt til ytre by øst og ytre by sør. Indre by vest tapte flyttere til samtlige andre byområder, og da spesielt til indre by øst og ytre by vest. De ytre byområdene hadde positiv flyttebalanse med de indre byområdene, men ytre by vest hadde et lite flytteunderskudd i forhold til ytre by øst og ytre by sør, mens det var et lite nettoutflyttetap i ytre by øst i forhold til ytre by sør.

Tabell 3.5. Nettoinnflytting til fem byområder i Oslo. Årlig gjennomsnitt 1999 – 2004 etter landbakgrunn¹

Land-bakgrunn ²	Fra indre by øst	Fra indre by vest	Fra ytre by vest	Fra ytre by øst	Fra ytre by sør	Fra Akershus	Fra Norge for øvrig	Fra utlandet	Totalt til
Til indre by øst									
Norge	0	702	-80	-393	-452	-287	1 158	-191	457
Landgruppe 1	0	60	13	-37	-41	-34	25	90	76
Landgruppe 2	0	9	-1	-7	-4	3	5	52	57
Landgruppe 3	0	14	-57	-776	-319	-42	459	491	-230
Totalt	0	785	-125	-1 213	-816	-360	1 647	442	360
Til indre by vest									
Norge	-702	0	-467	-35	-135	18	1 490	-135	34
Landgruppe 1	-60	0	-19	-6	-14	-13	40	119	47
Landgruppe 2	-9	0	-3	-1	-1	7	6	51	50
Landgruppe 3	-14	0	-4	-72	-15	8	135	159	197
Totalt	-785	0	-493	-114	-165	20	1 671	194	328
Til ytre by vest									
Norge	80	467	0	-54	-119	-474	163	-112	-49
Landgruppe 1	-13	19	0	-8	-23	-44	-11	21	-59
Landgruppe 2	1	3	0	-4	-3	5	9	50	61
Landgruppe 3	57	4	0	-67	-22	-6	116	202	284
Totalt	125	493	0	-133	-167	-519	277	161	237
Til Ytre by øst									
Norge	393	35	54	0	-127	-1 257	-651	-127	-1 680
Landgruppe 1	37	6	8	0	-4	-47	-16	46	30
Landgruppe 2	7	1	4	0	0	-9	1	36	40
Landgruppe 3	776	72	67	0	72	-175	488	497	1 797
Totalt	1 213	114	133	0	-59	-1 488	-178	452	187
Til Ytre by sør									
Norge	452	135	119	127	0	-762	-451	-128	-508
Landgruppe 1	41	14	23	4	0	-58	-7	20	37
Landgruppe 2	4	1	3	0	0	-3	3	27	35
Landgruppe 3	319	15	22	-72	0	-71	240	303	756
Totalt	816	165	167	59	0	-894	-215	222	320

¹ Omfatter ikke flyttinger til og fra Sentrum og Marka samt for personer med uoppgett landbakgrunn.

² Se note under tabell 3.3

Personer uten innvandringsbakgrunn viste positiv samlet flyttebalanse i indre by øst, men klart negativ samlet flyttebalanse i de ytre østlige og ytre sørlige byområdene. Nettoyflyttemønsteret til personer uten innvandringsbakgrunn følger i store trekk det samme mønsteret som beskrevet for nettoyflyttemønsteret samlet, med unntak av at nettoinnvandringen for denne gruppen, i tillegg til samlet nettoutflytting for de ytre østlige og sørlige byområder, var negativ i samtlige byområder. Det var effekten av samlet nettoutflytting blant personer med innvandringsbakgrunn som førte til at samtlige ytre byområder opplevde positiv flyttebalanse i denne perioden, mens personer uten innvandringsbakgrunn var med på å bidra til flytteoverskudd i de indre byområdene, og da spesielt i indre by øst, der personer med innvandringsbakgrunn bidro til negativ flyttebalanse i denne perioden.

Den største positive nettoeffekten av flyttinger blant personer med innvandringsbakgrunn var å finne i byområdene ytre by øst og ytre by sør. Nettoinnvandringen fra utlandet var klart positiv, der spesielt gruppen innvandrere med bakgrunn fra landgruppe 3 (Øst-Europa utenom EU, Asia, Afrika, Latin-Amerika og deler av Oceania) bidro betydelig til innflyttingsoverskuddet i disse byområdene. Denne gruppen innvandrere bidro også en del til innflyttingsoverskuddet gjennom innenlandske flyttinger fra regioner utenfor Oslo og Akershus og spesielt i tilførselen av innvandrere til ytre by øst fra indre by øst.

Personer med innvandringsbakgrunn viste også en tendens til flyttetap i forhold til Akershus, men nettoeffektene var forholdsvis små. I de vestlige byområdene, indre by vest og ytre by vest, fulgte flyttemønsteret blant personer med innvandringsbakgrunn mye av det samme mønsteret som i de øvrige byområdene, men nettoeffektene av flyttingene var små eller moderate i forhold til det som ble observert i de østlige og sørlige byområdene.

I tabell 3.6 er det tatt med tilsvarende resultater fra flyttingene i de fem byområdene som et gjennomsnitt over årene 2005-2010. Tallene viser at samtlige fem byområder hadde positiv flyttebalanse også i denne perioden, med størst nettoinnflytting til de indre byområdene og til det ytre vestlige byområdet, mens innflyttingsoverskuddet til de ytre østlige og sørlige byområdene var noe mindre. Samlet sett er det en klar økning i nettoinnvandringen til samtlige byområder sammenliknet med den første perioden, og med størst nettoinnvandring til indre by øst og indre by vest. Det er som før en klar tendens til nettoutflytting til Akershus, og da spesielt fra de ytre byområdene i øst og sør, mens indre by vest fortsatt skiller seg ut med et lite innflyttingsoverskudd fra Akershus. Som i den første perioden skiller de indre byområdene seg ut med et meget stort innflyttingsoverskudd fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus, mens byområdene i ytre by øst og ytre by sør fortsatt viser en større samlet flytting til enn fra de øvrige regionene i Norge utenfor Oslo og Akershus.

Internt i byen er det også nå en større flyttestrøm fra indre by vest til indre by øst enn motsatt vei, mens indre by øst fortsatt viser flyttetap til de øvrige byområdene, og da spesielt til ytre by øst og ytre by sør. Indre by vest taper, som i den første perioden, flyttere til samtlige andre byområder, og da spesielt til indre by øst og ytre by vest. De ytre byområdene har som før en positiv flyttebalanse med de indre byområdene, mens ytre by vest også nå viser et lite flytteunderskudd i forhold til ytre by øst og ytre by sør, mens ytre by øst har et ørlite nettoflyttetap i forhold til ytre by sør.

Personer uten innvandringsbakgrunn viser nå positiv flyttebalanse i byområdene indre by øst og ytre by vest, men fortsatt negativ samlet flyttebalanse i de øvrige byområdene, med desidert størst flyttetap i ytre by øst. Nettoflyttemønsteret til personer uten innvandringsbakgrunn følger også nå i store trekk det samme som beskrevet for nettoflyttemønsteret samlet, men også i denne perioden med unntak av at nettoinnvandringen for denne gruppen er negativ i samtlige byområder i tillegg til negativ total flyttebalanse for tre av de fem byområdene. Med andre ord er det effekten av samlet nettoinnflytting blant personer med innvandringsbakgrunn som hovedsakelig fører til at samtlige byområder opplever positiv og økende samlet nettoinnflytting i perioden 2005-2010.

Den største positive nettoeffekten av flyttinger blant personer med innvandringsbakgrunn var nå å finne i byområdet ytre by øst. Til forskjell fra den første perioden, bidro flyttingene blant personer med innvandringsbakgrunn også nå til betydelig innflyttingsoverskudd også i de indre byområdene, og spesielt i indre by øst, som i den første perioden opplevde negativ samlet flyttebalanse blant personer med innvandringsbakgrunn.

Tabell 3.6. Nettoinnflytting til fem byområder i Oslo. Årlig gjennomsnitt 2005 – 2010 etter landbakgrunn¹

Land-bakgrunn ²	Fra i ndre by øst	Fra indre by vest	Fra ytre by vest	Fra ytre by øst	Fra ytre by sør	Fra Akers- hus	Fra Norge for øvrig	Fra utlandet	Totalt til
Til indre by øst									
Norge	0	896	-353	-325	-532	-470	1 468	-56	628
Landgruppe 1	0	95	-18	-41	-54	-49	24	668	625
Landgruppe 2	0	19	17	-17	-17	-25	2	510	489
Landgruppe 3	0	55	41	-530	-126	-19	448	603	472
Totalt	0	1 065	-313	-912	-729	-563	1 942	1 725	2 215
Til indre by vest									
Norge	-896	0	-579	-92	-199	73	1 688	-54	-59
Landgruppe 1	-95	0	-49	-16	-28	-48	47	725	536
Landgruppe 2	-19	0	-18	-9	-15	-7	-10	306	228
Landgruppe 3	-55	0	-14	-80	-15	28	182	415	461
Totalt	-1 065	0	-660	-197	-257	46	1 907	1 392	1 166
Til ytre by vest									
Norge	353	579	0	-26	-74	-453	155	-50	484
Landgruppe 1	18	49	0	-7	-19	-64	-5	337	309
Landgruppe 2	-17	18	0	-12	-16	-14	-10	376	325
Landgruppe 3	-41	14	0	-87	-34	-20	140	439	411
Totalt	313	660	0	-132	-143	-551	280	1 102	1 532
Til ytre by øst									
Norge	325	92	26	0	-119	-1 089	-495	-57	-1 317
Landgruppe 1	41	16	7	0	-10	-57	-18	134	113
Landgruppe 2	17	9	12	0	12	-41	-3	394	400
Landgruppe 3	530	80	87	0	68	-329	383	588	1 407
Totalt	913	197	132	0	-49	-1 516	-133	1 059	603
Til ytre by sør									
Norge	532	199	74	119	0	-734	-488	-59	-357
Landgruppe 1	54	28	19	10	0	-53	-19	117	156
Landgruppe 2	17	15	16	-12	0	-13	-14	323	332
Landgruppe 3	126	15	34	-68	0	-98	213	331	553
Totalt	729	257	143	49	0	-898	-308	712	684

¹ Omfatter ikke flyttinger til og fra Sentrum og Marka samt for personer med uoppgjitt landbakgrunn.

² Se note under tabell 3.3.

Nettoinnvandringen fra utlandet var klart positiv i samtlige byområder, men nå noe større i de indre byområdene enn i de ytre byområdene. Betydningen av nettoinnvandringen fra de forskjellige landgruppene varierte også noe mellom byområdene. I de indre byområdene var det personer fra landgruppe 1 (EU/EØS-land i Vest-Europa, Nord-Amerika og Australia og New Zealand) som bidro mest til innvandringsoverskuddet, mens i de ytre byområdene var det fortsatt de fra landgruppe 3 (Øst-Europa utenom EU, Asia, Afrika, Latin-Amerika og deler av Oceania) som bidro mest til innflyttingsoverskuddet i disse byområdene. Innvandrere fra landgruppe 2 (EU-land i Øst-Europa) bidro også jevnt over betydelig til innvandringsoverskuddet i samtlige byområder, men mest i indre by øst og minst i indre by vest.

Blant personer med innvandringsbakgrunn var det fortsatt innvandrere fra landgruppe 3 (Øst-Europa utenom EU, Asia, Afrika, Latin-Amerika Amerika og deler av Oceania) som bidro mest til de innenlandske flyttestrømmene, og da spesielt til innflyttingsoverskuddet fra øvrige regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus til byområdene indre by øst og ytre by øst, mens den samme gruppen bidro betydelig til innflyttingsoverskudd til ytre by øst fra indre by øst.

Personer med innvandringsbakgrunn viste også nå en tendens til flyttetap i forhold til Akershus, men nettoeffektene var forholdsvis små, med et visst unntak for de fra langgruppe 3 (Øst-Europa utenom EU, Asia, Afrika, Latin-Amerika Amerika og deler av Oceania), som viste et flyttetap av en viss størrelse fra ytre by øst til Akershus.

3.1. En kort oppsummering av nettoinnflyttingen i byområder i Oslo

Oppsummert kan hovedtrekkene i nettoflyttemønsteret i de forskjellige byområdene i Oslo formuleres slik: Det har gjennom de to periodene som her undersøkes stort sett vært positiv nettoinnflytting til byens østre, sørlige og vestlige områder. Samlet nettoinnflytting har vært klart større i den siste perioden 2005-2010 enn i den første perioden 1999-2004, noe som har sammenheng med økt nettoinnvandring av personer fra landgruppe 1 (EU/EØS-land i Vest-Europa, Nord-Amerika, Australia og New Zealand) og fra landgruppe 2 (nye EU-land i Øst-Europa). I tillegg bidrar fortsatt personer fra landgruppe 3 (Øst-Europa utenom EU, Asia, Afrika, Latin-Amerika Amerika og deler av Oceania) både til et klart innvandringsoverskudd fra utlandet, men også gjennom et overskudd av innenlandske flyttinger fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus, og da spesielt til byens østlige og sørlige områder.

Personer uten innvandringsbakgrunn bidrar derimot stort sett negativt med hensyn til samlet nettoinnflytting til Oslos østlige og sørlige områder, men bidro positivt til flyttebalansene i byens vestlige områder i den siste av undersøkelsesperiodene. Dette skyldes i all hovedsak et betydelig flyttetap til Akershus, og da spesielt fra byens østlige og sørlige områder, og dels på grunn av negativ flyttebalanse i forhold til utlandet. Personer uten innvandringsbakgrunn bidrar derimot positivt til flyttebalansene i Oslo gjennom større innflytting fra enn utflytting til regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus, og da klart mest med hensyn til byens vestlige områder. Gruppen bidrar dessuten til positiv flyttebalanse i byens østlige og sørlige områder gjennom de interne flyttingene i Oslo.

4. Hvordan fordeler flyttebalansene for Oslo seg på bydelene?

I dette kapitlet ser vi nærmere på hvordan utviklingen i flyttebalansene for Oslo som helhet er å gjenfinne i de femten bydelene. For å vurdere resultatene i en sentrum-periferi sammenheng internt i Oslo, har vi gruppert de femten bydelene i fem byområder, som altså skiller de indre og ytre bydelene fra hverandre, samt de indre østlige og indre vestlige bydelene i:

1. Indre by øst (Gamle Oslo, Grünerløkka og Sagene),
2. Indre by vest (St.Hanshaugen og Frogner),
3. Ytre by vest (Ullern, Vestre- og Nordre Aker),
4. Ytre by øst (Bjerke, Grorud, Stovner og Alna) og
5. Ytre by sør (Østensjø, Nordstrand og Søndre Nordstrand).

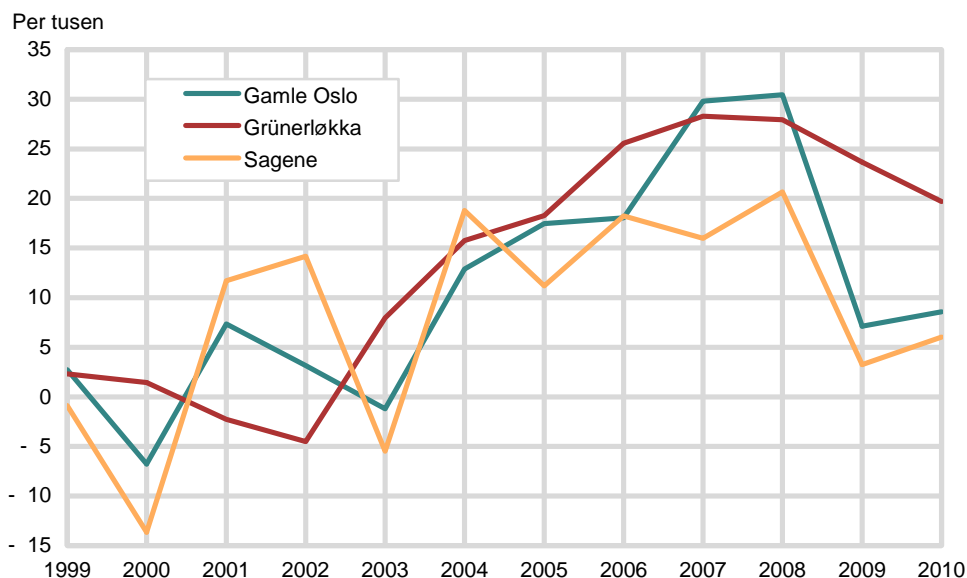
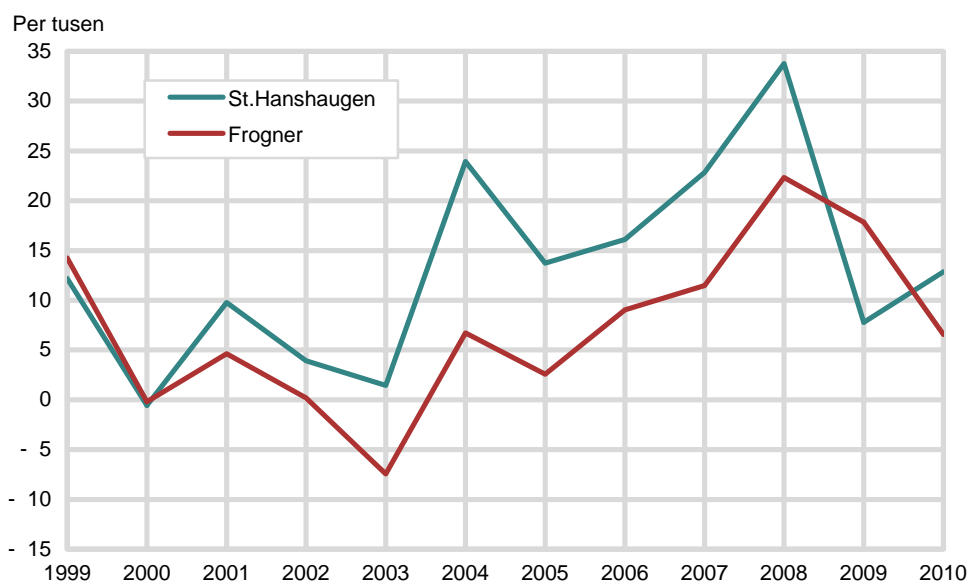
Til forskjell fra resultatene i kapittel 3, har vi her utelatt inndelingen etter personenes landbakgrunn, men i tillegg tatt med middelfolkemengden i hver av bydelene for å måle flyttingene som en andel av total middelfolkemengde. Dette er i samsvar med tanke på at flytteeanalysene skal inngå som grunnlag for en befolkningsframskrivning for bydelene i Oslo, der inndelinger etter personenes landbakgrunn ikke vil bli vurdert i denne omgangen, men der utflyttingene blir målt i forhold til middelfolkemengden i hver av bydelene. Vi har derfor i tillegg også tatt med tall for hver av årgangene i perioden 1999-2010 for å se på stabiliteten i flyttetilbøyeligheten over tid.

Vi har først sett på totale nettoinnflyttinger til hver av bydelene i perioden 1999-2010. Selv om nettoflyttingen mellom alle bydelene summerer seg til null for Oslo som helhet, har flyttingene mellom bydelene stor betydning for den totale nettoinnflyttingen til hver bydel, det være seg om bydelene i hovedsak mister eller mottar innbyggere fra andre bydeler. I totaltallene har vi derfor tatt med tall for både flyttingene som går til og fra bydelene internt i Oslo, flyttingene som går mellom bydelene og Akershus, flyttinger mellom bydelene og regioner i hele landet for øvrig, og mellom bydelene og utlandet. Deretter har vi splittet opp den totale nettoinnflyttingen til hver av bydelene på hvor stor andel som stammer fra flyttinger med andre bydeler i Oslo og de tre andre områdene.

4.1. Total nettoinnflytting til hver av bydelene

I figurene 4.1a – 4.1e er det vist hvordan nettoinnflyttingene til hver av de femten bydelene i hver av de fem byområdene har utviklet seg i perioden fra 1999 og frem til og med 2010. Som vi ser av figur 4.1a har flyttingene til og fra de indre østlige bydelene hatt stor betydning for en positiv befolkningsutvikling utover på 2000-tallet, men med en klar avtagende tendens mot slutten av perioden. Rundt årtusenskiftet og i de første årene på 2000-tallet bidro flyttingene forholdsvis lite til befolkningsutviklingen, ispedd år med noe større utflytting enn innflytting til disse bydelene. Fra og med 2004 og frem til og med 2008 har flyttingene bidratt med et stadig større innflyttingsoverskudd, og spesielt for bydelene Gamle Oslo og Grünerløkka. I kjølvannet av finanskrisen i 2008 falt innflyttingsoverskuddet betraktelig i 2009, især i bydelene Gamle Oslo og Sagene med en viss utflåting i 2010.

Mye av den samme tendensen er å finne i flyttestrømmene til og fra de indre vestlige bydelene St.Hanshaugen og Frogner (se figur 4.1b). Fra en nær flyttebalanse i 2000 økte innflyttingsoverskuddet noe i 2001 for så å falle gjennom årene 2002 og 2003, endog med negativ nettoinnflytting i Frogner i 2003. Som i de indre østlige bydelene var det et klart innflyttingsoverskudd i 2004 og en klar økning i nettoinnflyttingen fra 2005 og frem til og med toppåret 2008. Innflyttingsoverskuddet falt klart i 2009, men med fortsatt klar positiv nettoinnflytting i 2010.

Figur 4.1a. Samlet nettoinnflytting til bydeler i Oslo. Indre by øst. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010**Figur 4.1b. Samlet nettoinnflytting til bydeler i Oslo. Indre by vest. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010**

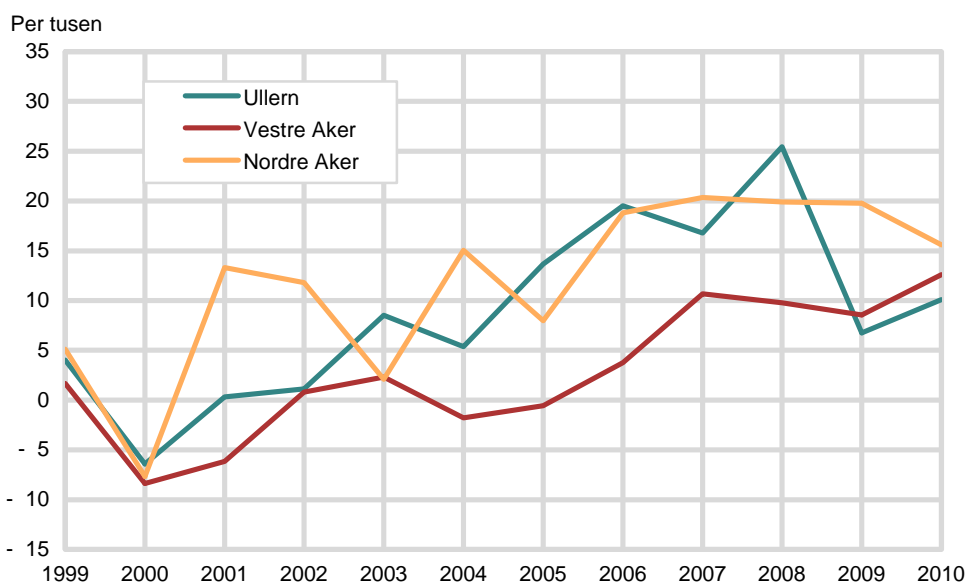
Tilsvarende tall i figur 4.1c for de ytre vestlige bydelene Ullern og Vestre- og Nordre Aker viser mye av den samme tendensen som ble observert for de indre bydelene, med en klar økning i innflyttingsoverskuddet utover på 2000-tallet frem til og med 2008. Nordre Aker skiller seg imidlertid ut med et klart innflyttingsoverskudd i årene 2001 og 2002, mens Vestre Aker viser til dels negativ flyttebalanse gjennom de fem-seks første årene på 2000-tallet. Deretter har også Vestre Aker vist et økende innflyttingsoverskudd, om enn noe svakere enn i Ullern og Nordre Aker.

I de fire bydelene i ytre by øst (figur 4.1d) er trenden i nettoinnflyttingen som ble observert i de tre foregående byområdene noe mindre tydelig. Det er imidlertid også her en tendens til noe større innflyttingsoverskudd i perioden etter 2005 enn i de første årene på 2000-tallet, men i bydelene utenom Alna var det også et innflyttingsoverskudd tidlig på 2000-tallet og da spesielt i bydelen Bjerke.

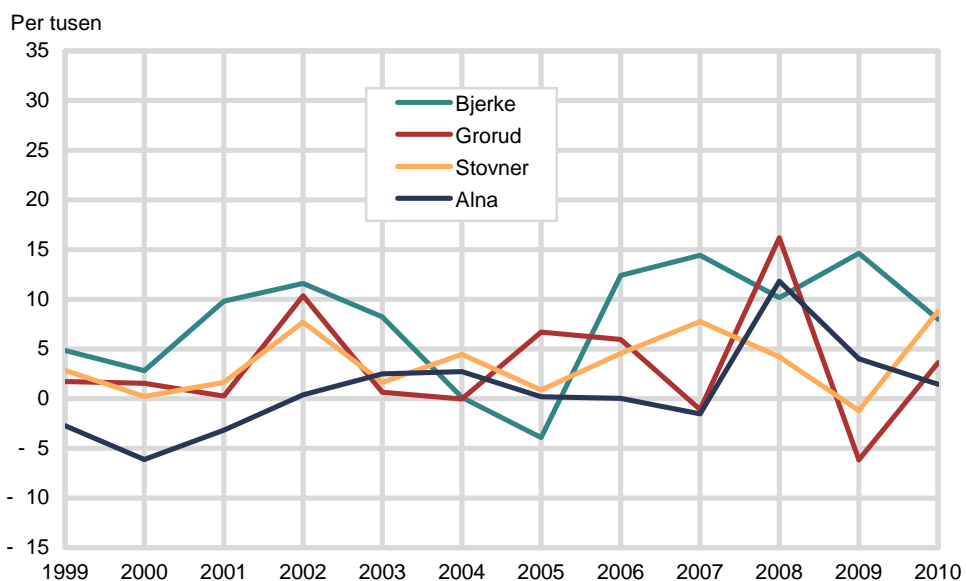
I det siste byområdet, ytre by sør, har utviklingen i nettoinnflyttingen vært noe mer i samsvar med utviklingen i ytre by øst enn i de øvrige byområdene. Skjønt mens bydelene Østensjø og Nordstrand viser et noe større innflyttingsoverskudd i siste halvdel av perioden 1999-2010 enn i de første årene, så viser bydelen Søndre Nordstrand en litt annerledes tendens med litt synkende nettoinnflytting og da spesielt med en klar samlet netto utflytting i 2010.

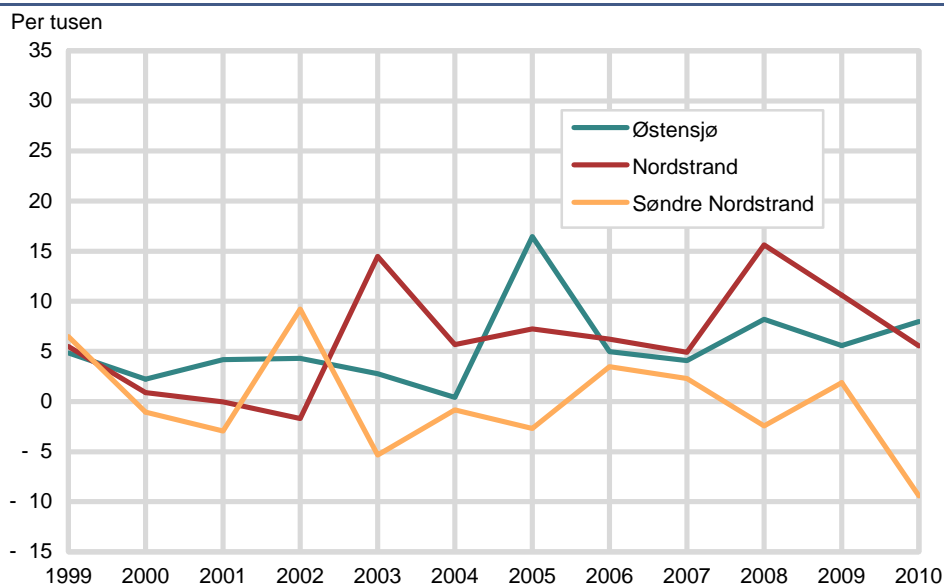
For øvrig viser bydelene i ytre by øst og ytre by sør noe lavere utslag i nettoinnflyttingen målt per tusen innbyggere sammenliknet med de indre bydelene og til dels med bydelene i ytre by vest, der enkelte av bydelene kommer opp i nettoinnflyttingsandeler på om lag 30 personer per tusen innbyggere (jfr. Bydelene Gamle Oslo, Grünerløkka og St.Hanshaugen i toppårene 2007 og 2008).

Figur 4.1c. Samlet nettoinnflytting til bydeler i Oslo. Ytre by vest. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

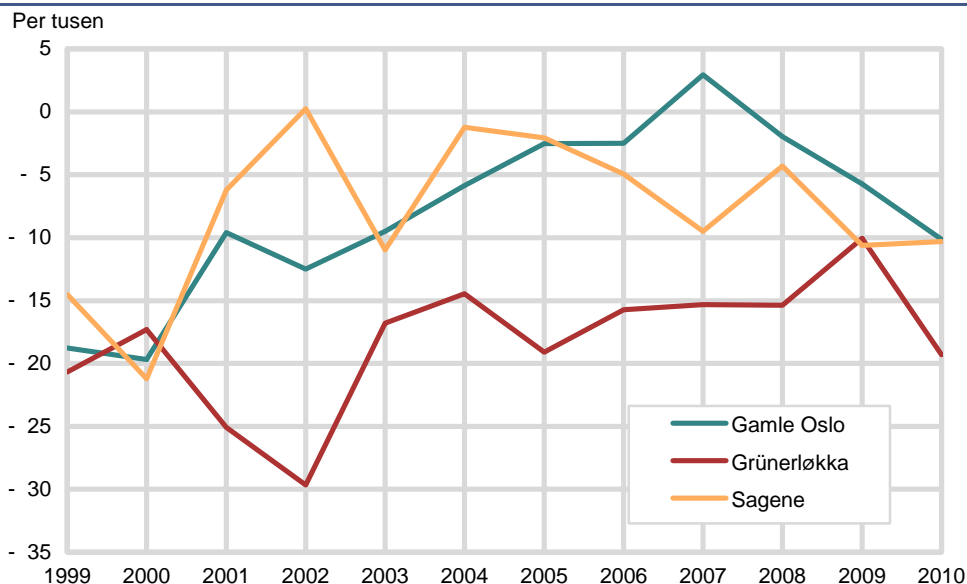
Figur 4.1d. Samlet nettoinnflytting til bydeler i Oslo. Ytre by øst. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

Figur 4.1e. Samlet nettoinnflytting til bydeler i Oslo. Ytre by sør. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

4.2. Nettoflytting mellom bydelene i Oslo

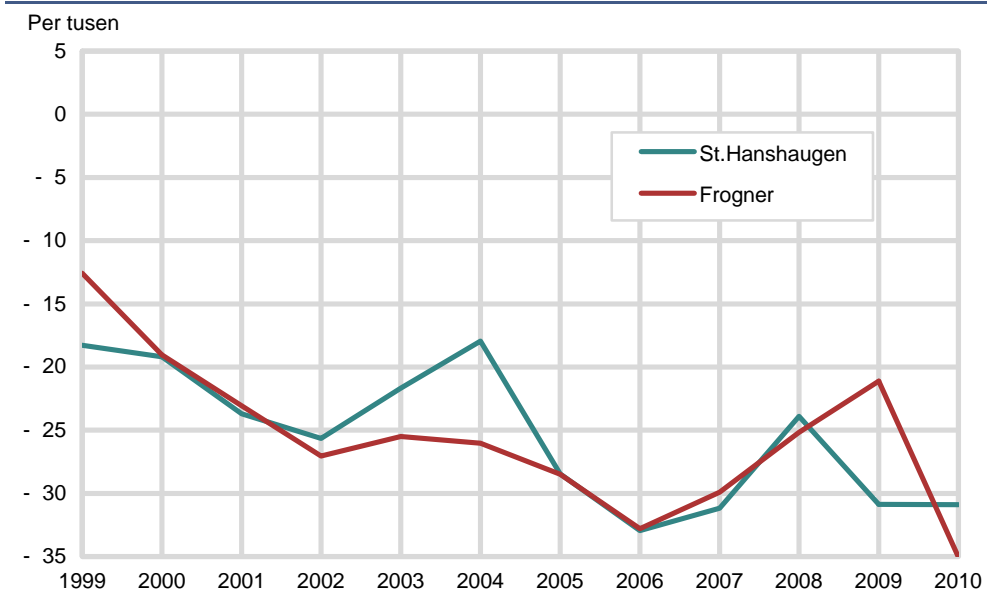
I figurene 4.2a – 4.2e er resultatene konsentrert om de flyttestrømmer som går mellom Oslos bydeler, slik at nettoinnflyttingene kun omfatter flyttinger internt i Oslo, men da kun de som krysser bydeler. Vi gjør oppmerksom på at de få flyttingene som krysser grensene til og fra Sentrum, Marka samt en bydel for uoppgitt adresse er tatt med i resultatene.

Figur 4.2a. Nettoinnflytting til bydeler i indre by øst fra andre bydeler i Oslo. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010.

Som det fremgår av figur 4.2a har de indre østlige bydelene gjennomgående hatt flyttetap til andre bydeler i Oslo. Eneste unntak i denne perioden er å finne i et lite innflyttingsoverskudd fra resten av byen til Gamle Oslo i 2007 og en innflyttingsbalanse for Sagene i 2002. Klart sterkest er utflyttingstapet for Grünerløkka, der mellom 10 til 20 flere personer per tusen innbyggere per år flytter til andre bydeler enn de som kommer flyttende fra andre bydeler. I 2002 var dette utflyttingstapet i Grünerløkka helt oppe i 30 personer per tusen innbyggere. For øvrig er det en liten tendens til noe mindre flyttetap fra indre østlige bydeler til andre bydeler i perioden fra 2004 til 2008.

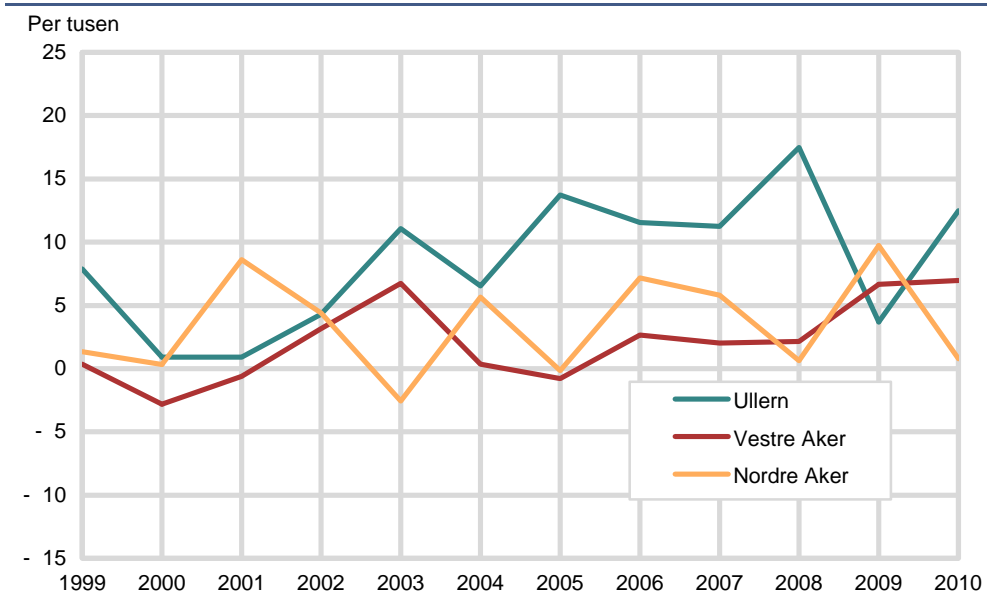
Tilsvarende tall for bydelene i indre by vest er vist i figur 4.2b. Av figuren ser vi at utflyttingstapet i bydelene St.Hanshaugen og Frogner er enda mer omfattende enn det vi så i indre by øst, med et lite unntak for Grünerløkka, som viste nesten like stort flyttetap. I motsetning til de indre østlige bydelene, viser bydelene i indre by vest en økende tendens til utflyttingstap gjennom perioden, med en nettoutflytting til andre bydeler på opp mot 30 til 35 personer per tusen innbyggere mot slutten av perioden.

Figur 4.2b. Nettoinnflytting til bydeler i indre by vest fra andre bydeler i Oslo. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

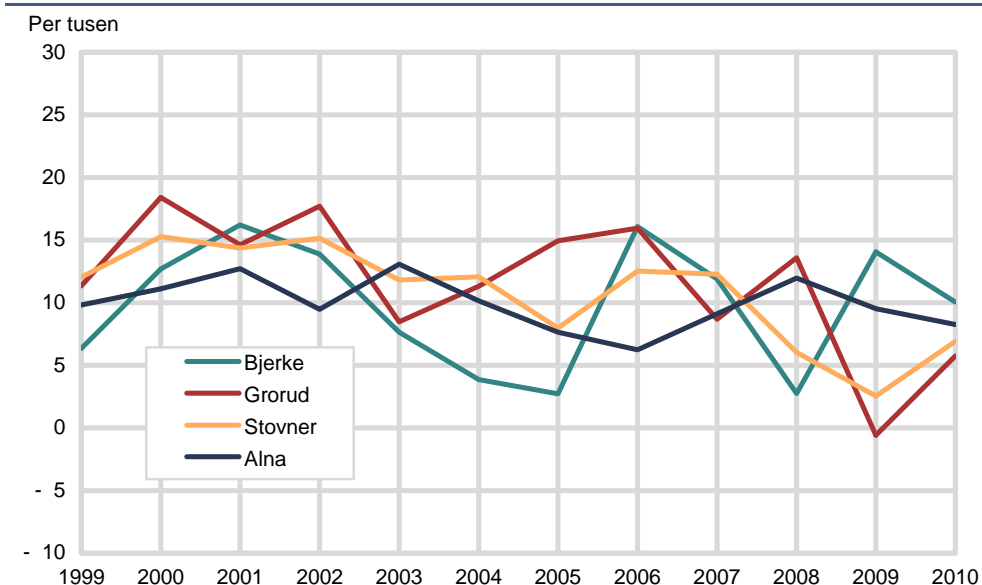
Går vi til ytre by vest endrer derimot dette flyttemønsteret seg mye, med en klar positiv flyttebalanse i forhold til andre bydeler gjennom mesteparten av denne perioden (se figur 4.2c). Av bydelene i ytre by vest er det Ullern som viser det klart største innflyttingsoverskuddet fra andre bydeler, mens Vestre Aker viser lavest innflyttingsoverskudd, endog med et lite utflyttingsoverskudd til andre bydeler i et par-tre av årene i undersøkelsesperioden. Ellers viser bydelene i ytre by vest et svakt tiltakende innflyttingsoverskudd fra andre bydeler, noe som altså faller sammen med en tendens til større utflyttingstap i de indre vestlige bydelene i den samme perioden.

Figur 4.2c. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by vest fra andre bydeler i Oslo. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

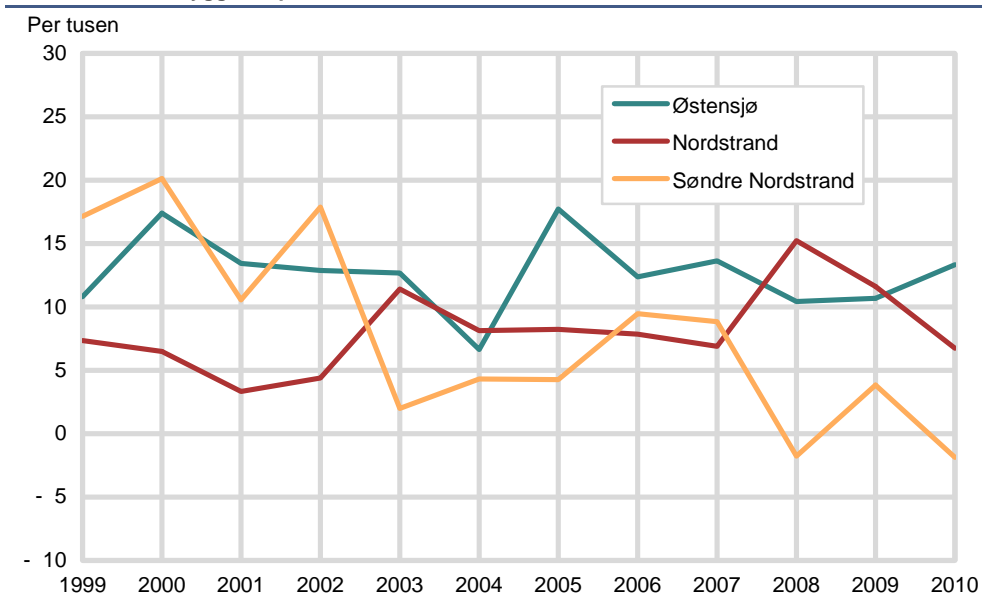

Går vi til de fire bydelene i ytre by øst, har de også overveiende hatt innflyttingsoverskudd fra andre bydeler i perioden som undersøkes (se figur 4.2d). Eneste unntak er å finne i et lite utflyttingsoverskudd fra Grorud i 2009. Men i motsetning til i ytre by vest, har innflyttingsoverskuddet fra andre bydeler til bydelene i ytre by øst hatt en tendens til å synke noe gjennom tidsperioden 1999-2010. Av bydelene i ytre by øst er det Bjerke som skiller seg mest ut, med et noe lavere innflyttingsoverskudd i årene 2004 og 2005, økende til et noe høyere innflyttingsoverskudd mot slutten av perioden.

Figur 4.2d. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by øst fra andre bydeler i Oslo. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

Figur 4.2e. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by sør fra andre bydeler i Oslo. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

Bydelene i ytre by sør viser som bydelene i andre ytre bydeler overveiende et innflyttingsoverskudd fra andre bydeler gjennom perioden (se figur 4.2e). I motsetning til i ytre by vest, men mer på linje med i ytre by øst, har dette innflyttingsoverskuddet hatt en svakt synkende tendens gjennom perioden når byområdet ses under ett. Derimot har det vært klare forskjeller mellom bydelene i ytre by sør, der Østensjø har en tendens til å opprettholde sitt innflyttingsoverskudd, og Nordstrand har hatt et visst økende innflyttingsoverskudd, mens Søndre Nordstrand har et klart synkende innflyttingsoverskudd fra andre bydeler gjennom perioden. Søndre

Nordstrand har dessuten gått fra å ha byområdet største innflyttingsoverskudd fra andre bydeler rundt tusenårsskiftet, til å ha et par år med utflyttingsoverskudd til andre bydeler mot slutten av perioden.

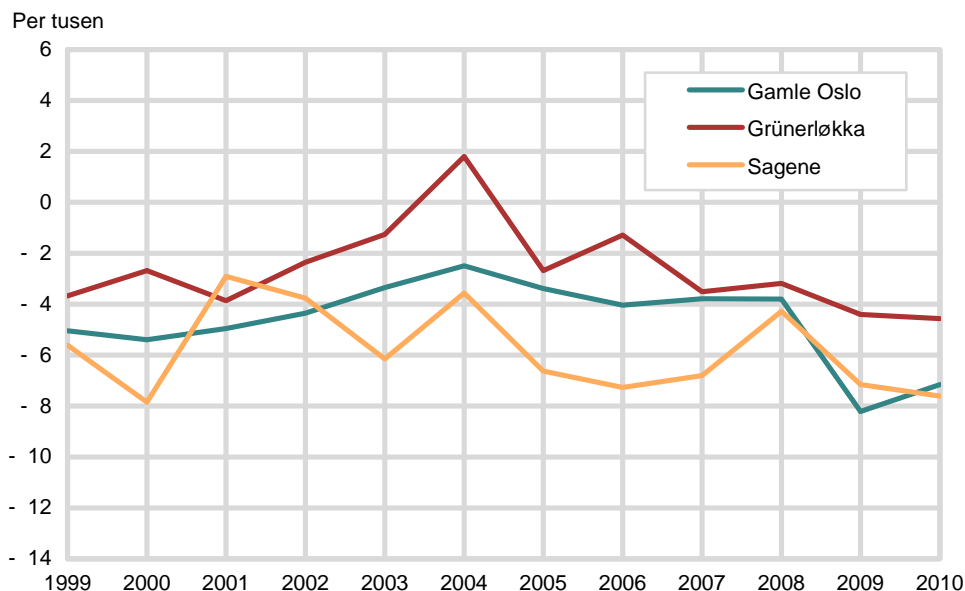
4.3. Nettoflytting mellom Oslos bydeler og Akershus

Som vi så i kapittel 3, har det vært en meget klar nettoutflytting fra Oslo til Akershus gjennom hele tidsperioden 1999-2010. Spørsmålet blir om dette også gjelder flyttingene til og fra hver av bydelene i Oslo? I figurene 4.3a til 4.3e vises derfor tilsvarende tall som tidligere i kapittel 4 for flyttingene mellom Oslos bydeler og Akershus.

Som det går frem av figur 4.3a viser bydelene i indre by øst et utflyttingstap til Akershus gjennom hele perioden som undersøkes. Eneste unntaket er å finne for Grünerløkka, som i 2004 hadde et lite innflyttingsoverskudd i flyttingene med Akershus. Av de tre bydelene i indre by øst er det for øvrig Grünerløkka som i all hovedsak viser lavest flyttetap med Akershus, mens Sagene i snitt viser litt sterkere flyttetap med Akershus enn Gamle Oslo. Med utgangspunkt i et forholdsvis stort utflyttingstap med Akershus rundt inngangen til 2000-tallet, viser bydelene litt lavere flyttetap mot midten av perioden i 2004, for deretter å vise en økende trend i utflyttingstapet frem mot slutten av perioden.

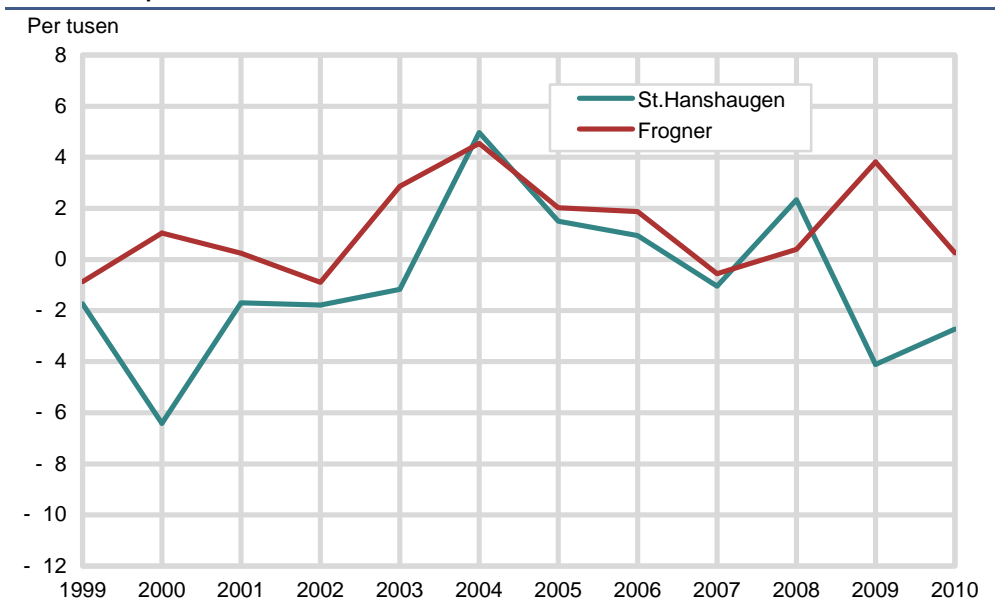
Går vi over til indre by vest blir imidlertid flyttebalansen til Akershus litt annerledes enn i indre by øst (se figur 4.3b). Som et gjennomsnitt over hele perioden 1999-2010 viser bydelene St.Hanshaugen og Frogner i sum en nær flyttebalanse med Akershus, om enn med en del synlige variasjoner over tidsløpet. Bydelen Frogner viser med et par unntak positiv flyttebalanse med Akershus, mens St.Hanshaugen i snitt viser et lite flyttetap, dog avbrutt av et innflyttingsoverskudd i årene 2004-2006 og i 2008. Det er for øvrig verdt å legge merke til forskjellene i flyttemønsteret mellom bydelene i indre by vest i begynnelsen og slutten av perioden som undersøkes.

Figur 4.3a. Nettoinnflytting til bydeler i indre by øst fra Akershus. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

Hva så med flyttemønsteret til og fra de ytre bydelene? Figur 4.3c viser et klart utflyttingstap til Akershus for alle tre bydelene som inngår i ytre by vest. Skjønt utflyttingstapet er gjennomgående noe lavere fra Nordre Aker enn fra Ullern og Vestre Aker. Med noen få unntak synes dette flyttemønsteret å være forholdsvis stabilt gjennom tidsperioden som undersøkes.

Figur 4.3b. Nettoinnflytting til bydeler i indre by vest fra Akershus. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

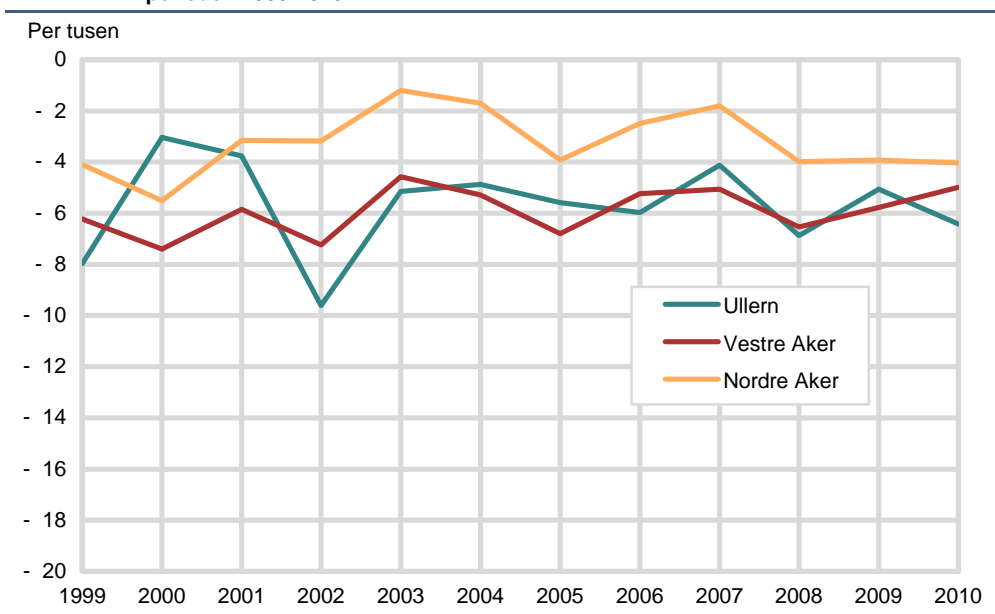

Beveger vi oss ut til ytre by øst, som omfatter bydelene i Groruddalen (se figur 4.3d) er utflyttingstapet til Akershus betraktelig større. Dette er gjennomgående for hele tidsperioden, og aller størst for Grorud i 2007. For øvrig viser de fire bydelene i ytre by øst et forholdsvis likt flyttemønster til Akershus, med et noe større utflyttingstap i de første årene av 2000-tallet og i årene 2005-2007 enn i de øvrige årene.

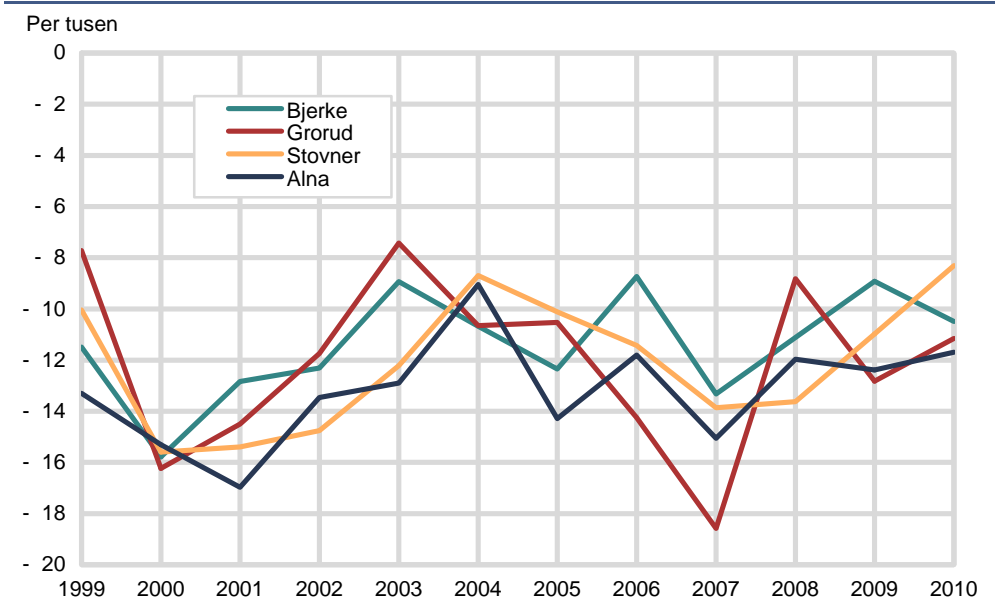
Bydelene i ytre by sør viser i likhet med de øvrige ytre bydelene et klart flyttetap til Akershus. Søndre Nordstrand viser gjennomgående det største utflyttingstapet, mens Nordstrand viser det laveste utflyttingstapet til Akershus.

Oppsummert kan vi si at av alle bydelene i Oslo er det bare Frogner og St.Hanshaugen og til dels Grünerløkka som kan vise til år med positiv flyttebalanse med Akershus, altså bydeler i indre Oslo. Alle øvrige bydeler viser gjennomgående negative flyttebalanser med Akershus i perioden som her undersøkes. Den klart største nettoutflyttingen fra Oslo til Akershus finnes i de ytre østlige bydelene Bjerke, Grorud, Stovner og Alna, samt fra Søndre Nordstrand.

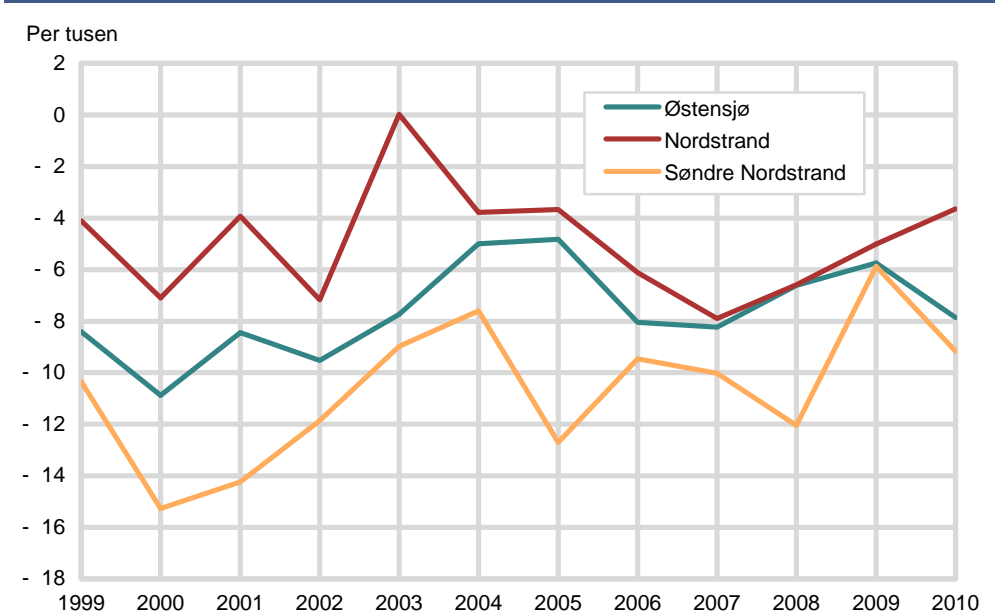
Figur 4.3c. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by vest fra Akershus. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

Figur 4.3d. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by øst fra Akershus. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

Figur 4.3e. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by sør fra Akershus. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

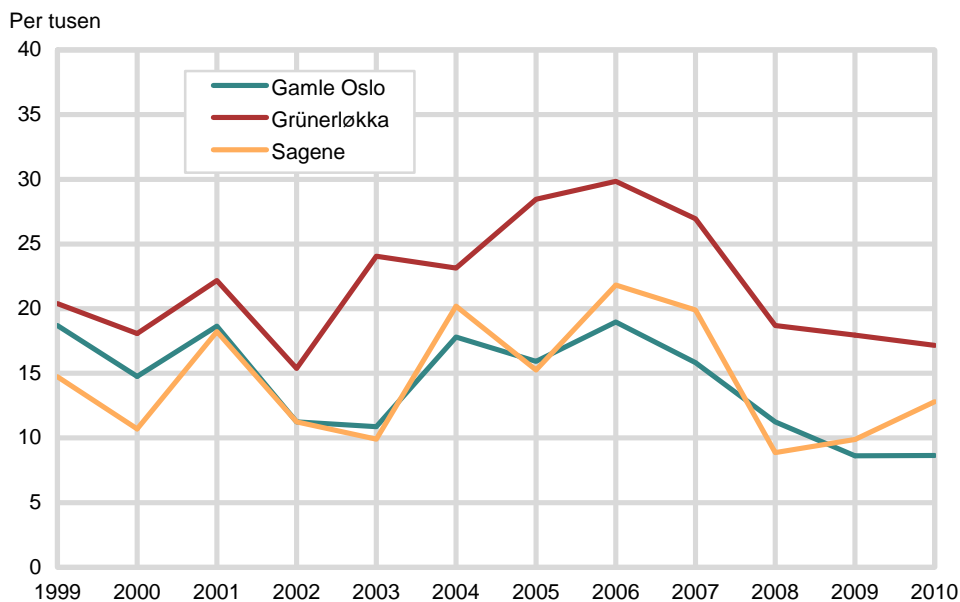

4.4. Nettoflytting mellom Oslos bydeler og regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus

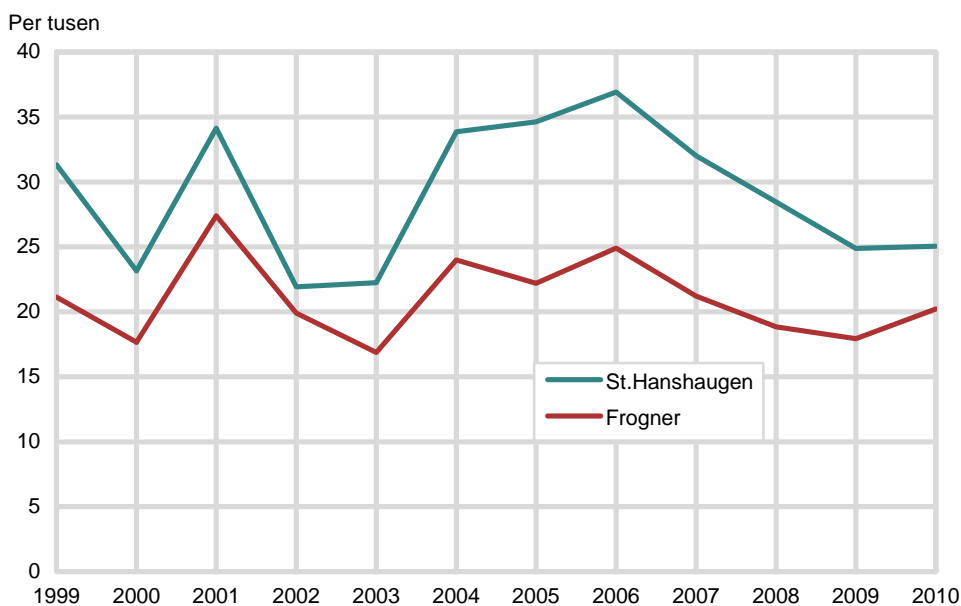
På tilsvarende måte som vi har fordelt nettoinnflytting til hver av bydelene i Oslo internt i byen og deretter til og fra Akershus, ser vi i dette avsnittet hvordan nettoinnflyttingen fra landet for øvrig fordeler seg på hver av Oslos bydeler. Resultatene gruppert etter de fem byområdene er her gitt i figurene 4.4a – 4.4e. Vi har først tatt for oss nettoflyttingene mellom bydelene i indre by øst og alle regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus. Som figur 4.4a viser, har innflyttingsoverskuddet vært betydelig gjennom hele perioden, og spesielt for Grünerløkka, som i toppårene 2005-2007 kom opp i en nettoinnflyttingsrate på nesten 30 personer per tusen innbyggere. Nettoinnflyttingen følger i hovedtrekkene den økonomiske utviklingen i hovedstaden, som var preget av noe svakere utvikling i de første årene på 2000-tallet etterfulgt av en sterk økning i sysselsettingen fra 2003 og frem til i løpet av finanskriseåret 2008, slik at innflyttingsoverskuddet har vært noe lavere mot slutten av perioden.

Beveger vi oss over til indre by vest, viser bydelene mye av det samme flyttemønsteret som observert i indre by øst, men med et enda større innflyttingsoverskudd. Nettoinnflyttingen til St.Hanshaugen kom i toppåret 2006 helt opp i 37 personer per tusen innbyggere.

Figur 4.4a. Nettoinnflytting til bydeler i indre by øst fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

Figur 4.4b. Nettoinnflytting til bydeler i indre by vest fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

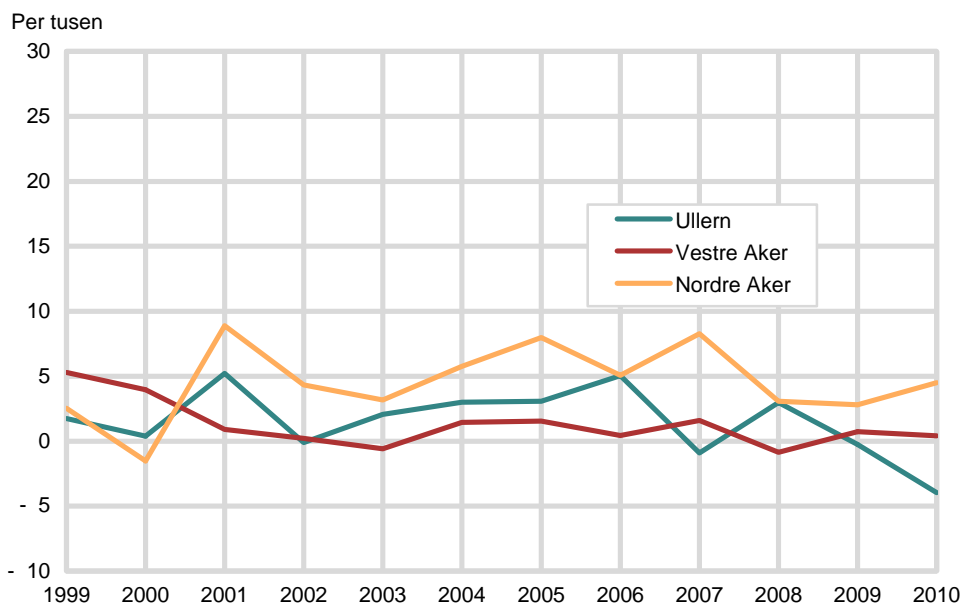
Bydelene i ytre by vest viser også hovedsakelig en positiv flyttebalanse fra resten av Norge utenfor Oslo og Akershus, men innflyttingsoverskuddet er betraktelig lavere enn i de indre bydelene (se figur 4.4c). Variasjonene over tid er forholdsvis moderate, men med et noe større innflyttingsoverskudd til bydelen Nordre Aker, mens Vestre Aker har gått fra et lite innflyttingsoverskudd til underskudd.

Bydelene i ytre by øst har også forholdsvis moderate utslag i flyttebalansen med Norge utenfor Oslo og Akershus (se figur 4.4d). Men i motsetning til ytre by vest, er hovedtendensen et utflyttingsoverskudd til landet for øvrig. Mens Bjerke hadde et klart innflyttingsoverskudd fra norske regioner utenfor Oslo og Akershus i de

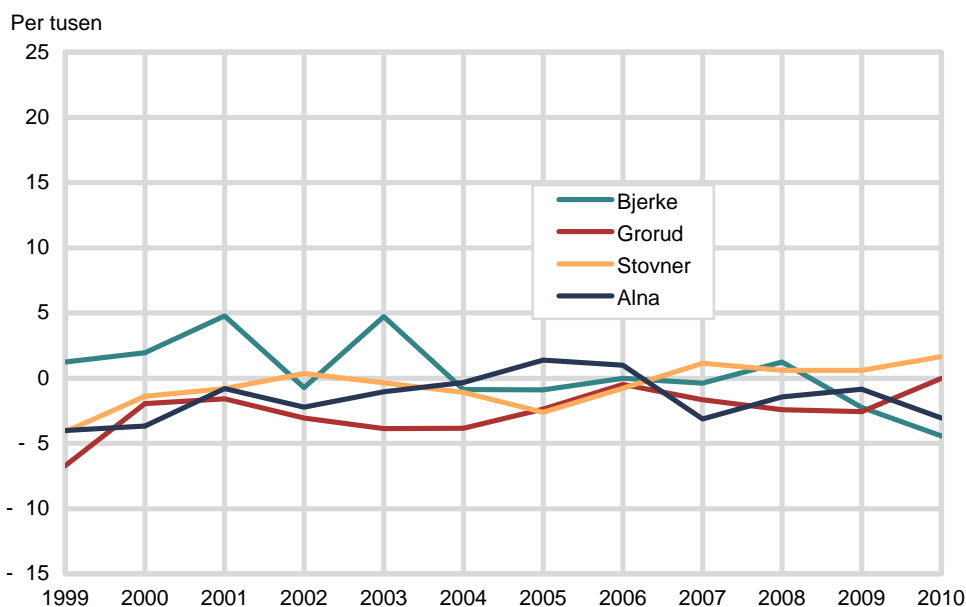
første årene på 2000-tallet har bydelene fått et klart utflyttingsoverskudd de siste par årene av undersøkelsesperioden. I de siste par årene er det bare Stovner som kan vise til et lite innflyttingsoverskudd fra landet for øvrig.

Beveger vi oss sørover, til ytre by sør, viser flyttebalansene med norske regioner utenfor Oslo og Akershus mye av det samme som observert i ytre by øst, med en klar tendens til et moderat utflyttingsoverskudd (se figur 4.4e).

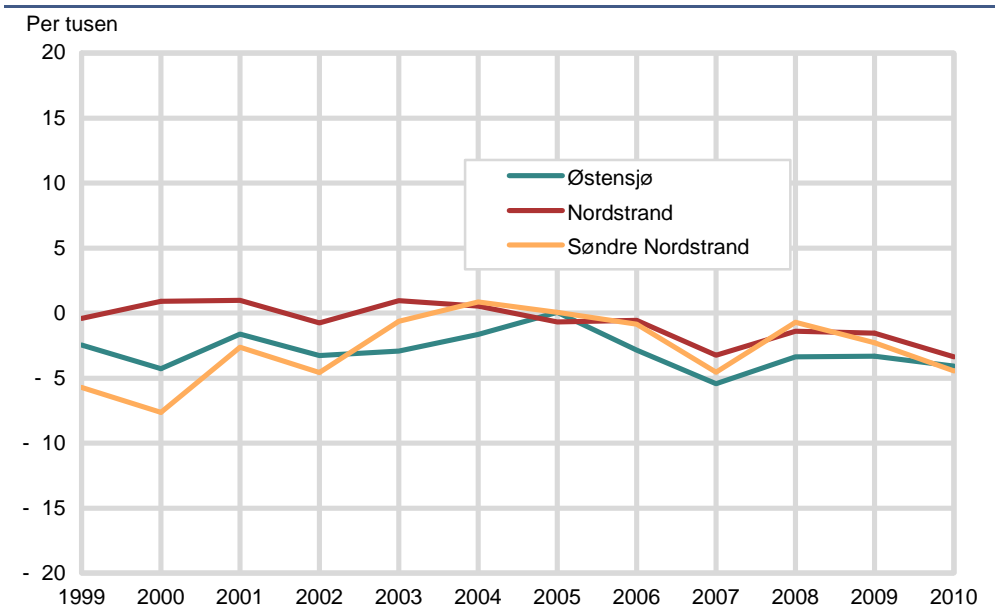
Figur 4.4c. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by vest fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

Figur 4.4d. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by øst fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

Figur 4.4e. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by sør fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

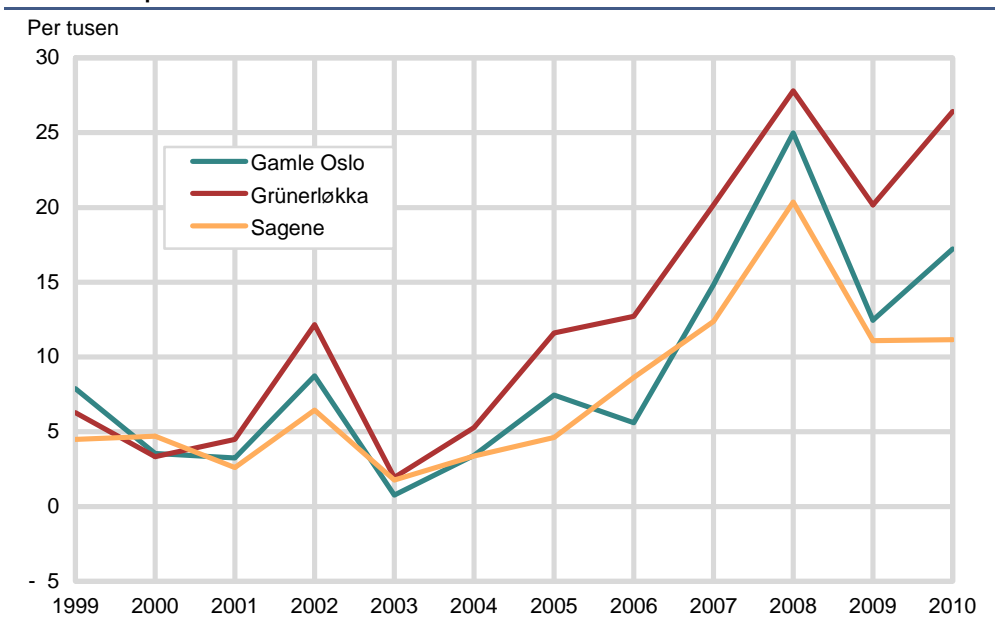

4.5. Nettoflytting mellom Oslos bydeler og utlandet

Som beskrevet i kapittel 3 over har nettoinnvandringens betydning for befolkningsutviklingen i Oslo som helhet vært klart økende utover på 2000-tallet, med et toppår i 2008. I dette avsnittet ser vi litt nærmere på hvordan nettoinnvandringen for byen som helhet har fordelt seg på hver av bydelene.

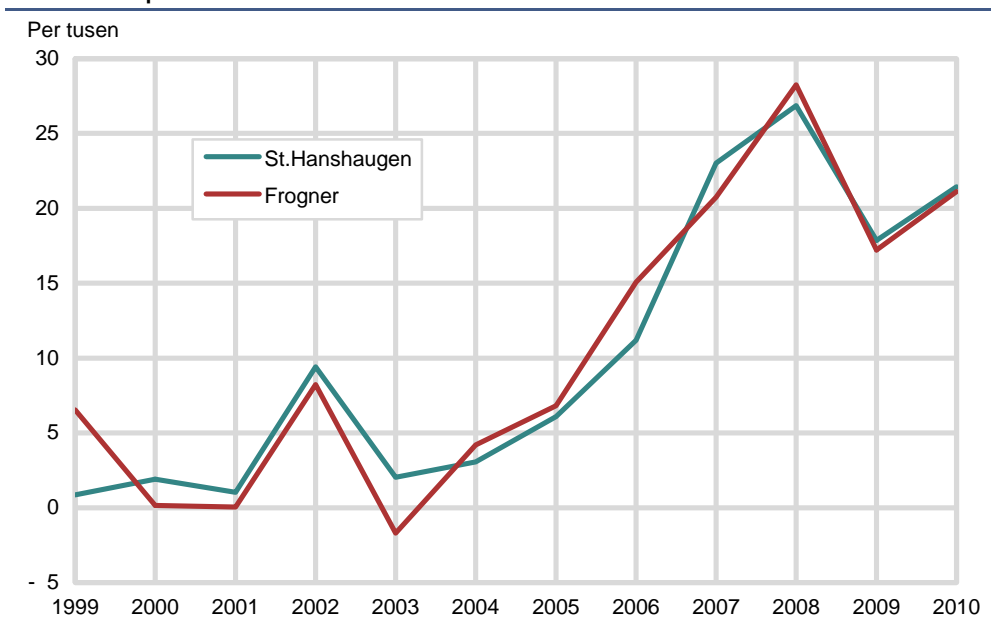
Som vi ser av figur 4.5a har bydelene i indre by øst, med et lite unntak for året 2002, gått fra å ha et moderat innvandringsoverskudd fra utlandet i første halvdel av perioden til å få et klart og økende overskudd i den andre halvdel av perioden som undersøkes. Som i byen for øvrig gikk innvandringsoverskuddet klart ned i 2009 i kjølvannet av finanskrisen, men tok seg klart opp igjen i 2010. Av bydelene i indre by øst er det Grünerløkka som gjennomgående har hatt det største innvandringsoverskuddet. For øvrig verdt å merke seg at rekylen i innvandringsoverskuddet i 2010 var meget klar på Grünerløkka og i Gamle Oslo, mens nedgangen i innvandringsoverskuddet fortsatte på Sagene.

Figur 4.5a. Nettoinnflytting til bydeler i indre by øst fra utlandet. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

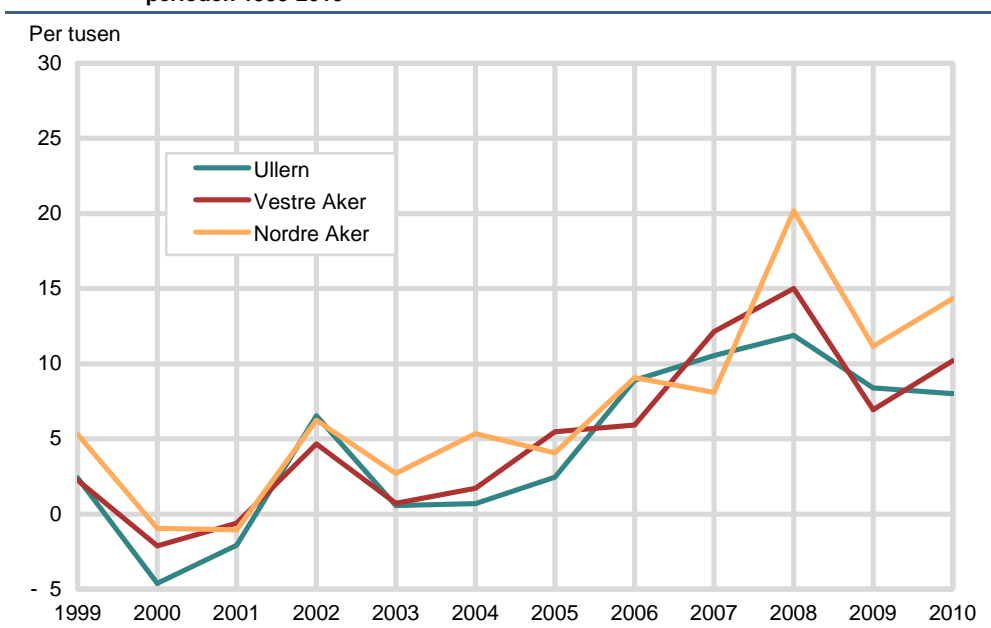
Tendensen i utviklingen av innvandringsoverskuddet er om enn enda mer tydelig i indre by vest, med en nær balanse i flyttingene med utlandet i flere av årene i begynnelsen av perioden (med unntak av 2002), til et meget høyt innvandringsoverskudd utover på 2000-tallet med toppåret også her i 2008 (se figur 4.5b). Begge bydelene i indre by vest følger deretter utviklingen i det totale innvandringsmønsteret for byen som helhet, med en klar nedgang i innvandringsoverskuddet i 2009, avløst av en klar rekyl i nettoinnvandringen i 2010.

Figur 4.5b. Nettoinnflytting til bydeler i indre by vest fra utlandet. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

Går vi til de ytre bydelene, så er ratene for nettoinnvandringen noe lavere enn i de indre bydelene, men trenden i utviklingen blir omtrent den samme. Som det går frem av figur 4.5c har bydelene i ytre by vest gått fra å ha et lite utvandringsoverskudd helt på begynnelsen av 2000-tallet til å få et stadig økende innvandringsoverskudd frem mot toppåret 2008, med den klart største positive nettoinnvandringen til Nordre Aker. Både Vestre og Nordre Aker følger samme mønsteret, med klar nedgang i innvandringsoverskuddet i 2009 etterfulgt av en klar økning igjen i 2010, mens i Ullern fortsetter nedgangen i innvandringsoverskuddet i 2009 også så vidt i 2010.

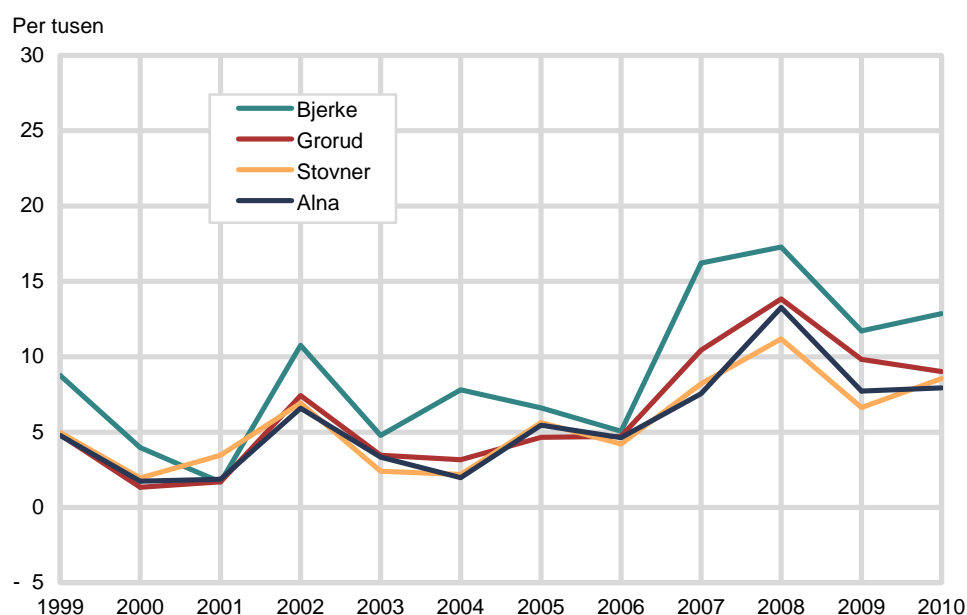
Figur 4.5c. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by vest fra utlandet. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

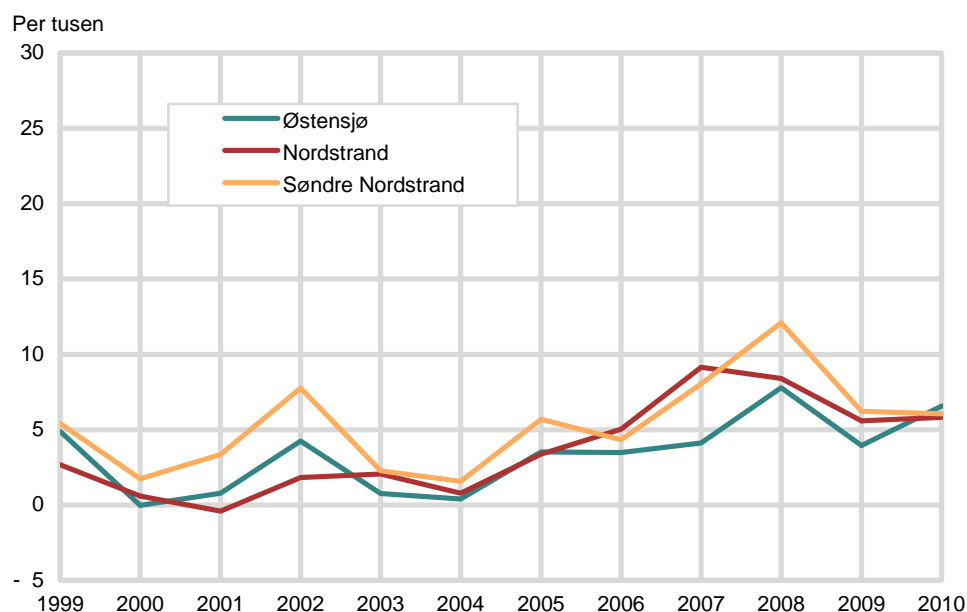
Nettoinnvandringen til ytre by øst er positiv i hele perioden for samtlige av de fire bydelene Bjerke, Grorud, Stovner og Alna (se figur 4.5d). Med unntak av en klar økning i innvandringsoverskuddet i 2002, er den positive nettoinnvandringen forholdsvis stabil frem til 2006, etterfulgt av en klar økning i innvandringsoverskuddet frem til 2008, og da spesielt i bydelen Bjerke. Deretter faller innvandringsoverskuddet klart i 2009, mens rekylen i nettoinnvandringen i 2010 er noe mer moderat i ytre by øst enn den var i indre by øst og vest og i ytre by vest.

I ytre by sør viser også bydelene en gjennomgående positiv nettoinnvandring, som også her, med unntak av 2002, er forholdsvis moderat i første del av perioden, for deretter å øke frem til 2008, om enn ikke like sterkt som i de øvrige bydelene. Nedgangen i innvandringsoverskuddet er også her tydelig i 2009, mens den positive nettoinnvandringen flater ut i 2010 i bydelene Nordstrand og Søndre Nordstrand, men med en stigende tendens i Østensjø.

Figur 4.5d. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by øst fra utlandet. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

Figur 4.5e. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by sør fra utlandet. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010

4.6. Oppsummering av nettoflyttingen i bydelene

Det har i årene 1999-2010 stort sett vært en positiv samlet nettoinnflytting til de fleste bydeler i Oslo, med størst innflyttingsoverskudd i de indre bydelene. Søndre Nordstrand har flest år med netto utflytting i perioden 1999-2010.

Det har gjennom hele perioden hovedsakelig vært netto utflytting fra bydelene til Akershus, med størst netto utflytting fra de ytre bydelene og da spesielt fra de ytre østlige og sørlige bydelene. Minst netto utflytting til Akershus er å finne i de indre bydelene, der bydelene i indre by vest også kan vise til en del år med innflyttingsoverskudd fra Akershus.

De fleste bydeler, og spesielt de indre bydelene, har overveiende positiv nettoinnflytting fra resten av landet utenfor Oslo og Akershus. Flere av bydelene i ytre by øst og ytre by sør skiller seg derimot ut med overveiende netto utflytting til regioner i landet for øvrig.

I samtlige bydeler har nettoinnvandringen fra utlandet stort sett vært positiv gjennom denne perioden, men med en klart stigende nettoinnvandring utover på 2000-tallet, som i Oslo og i landet som helhet. Aller størst har nettoinnvandringen vært til de indre bydelene, og lavest til ytre by sør.

Det har videre vært en klar tendens til at de indre bydelene taper innbyggere til de ytre bydelene gjennom flyttingene mellom indre og ytre by. Med andre ord at de bydelene som mottar størst innflyttingsoverskudd fra regioner utenfor Oslo, er de bydelene som avgir flest personer gjennom flyttingene internt i hovedstaden, og da til de ytre bydelene.

5. Bruttoflyttestrømmer til, fra og mellom bydelene

Parallelt med alle flyttestrømmer som går til og fra Oslo fra og til forskjellige regioner utenfor Oslo, foregår også flyttestrømmer mellom og innenfor bydelene. I dette kapitlet tar vi for oss alle bruttoflyttestrømmer som går mellom bydelene i Oslo, samt alle bruttostrømmer til og fra Oslo fra og til alle regioner utenfor Oslo inkludert utlandet.

Av alle flyttinger fra bydelene i perioden 1999 til 2010 utgjorde flyttinger til andre regioner i Norge og utlandet i gjennomsnitt drøyt 41 prosent, mens de resterende drøyt 58 prosent gikk til andre bydeler i Oslo.

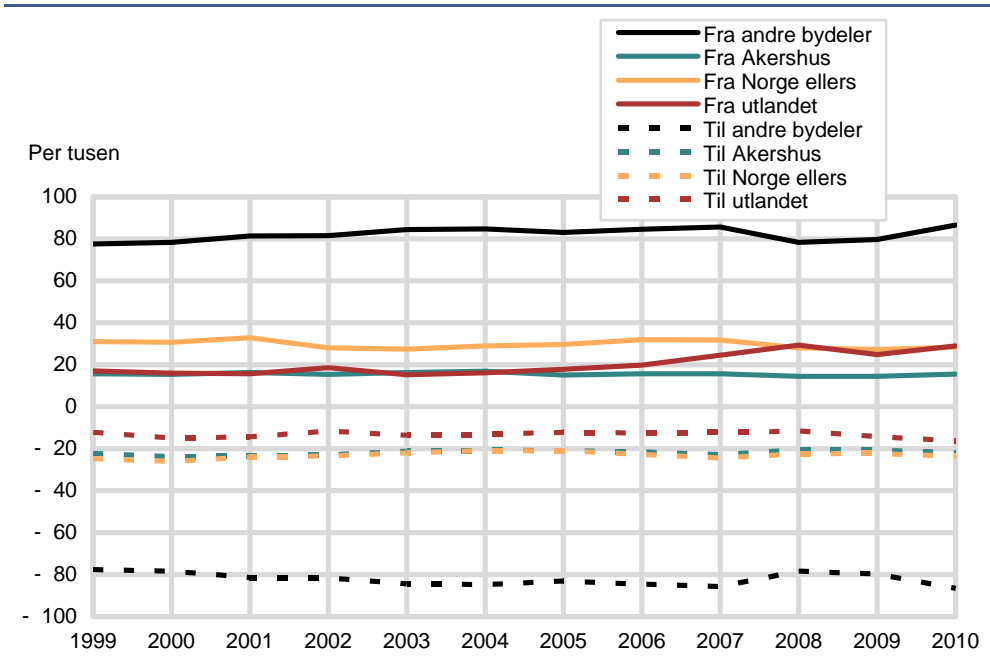
Tilsvarende andeler av alle innflyttinger til bydelene er at drøyt 44 prosent stammet fra flyttinger fra andre regioner i Norge og utlandet, mens de øvrige drøye 55 prosent av innflyttingene kom fra andre bydeler i Oslo.

Denne prosentfordelingen har vært forholdsvis stabil, med en svakt økende andel for de interne flyttingene gjennom det meste av undersøkelsesperioden, men litt avtakende andeler for bydelsflyttingene gjennom de siste tre til fire årene av tidsperioden. Dette har bl.a. sammenheng med en økning i inn- og utvandringsstrømmene til og fra hovedstaden, slik at de eksterne flyttestrømmene har økt sin betydning.

I figur 5.1 har vi tatt for oss bruttoflytteratene for hele Oslo og hvordan disse fordeler seg på flyttinger mellom bydelene i Oslo og til og fra Akershus, landet for øvrig og utlandet. Flyttestrømmene som går mellom bydelene i Oslo vil summere seg til null for byen som helhet, slik at brutto inn- og utflytting målt per tusen innbyggere blir identiske for byen som helhet, men med motsatt fortegn. Vi har likevel tatt med bruttostrømmene internt i byen for å illustrere hvor stor andel denne flytteintensiteten utgjør av strømmene inn og ut av Oslo. Som man kunne forvente, er flyttehyppigheten internt i byen ganske omfattende, i og med at flytteaktiviteten forventes å være høyere jo kortere avstanden er. Vi må også nevne at det i tillegg til de flytteratene som vises her også foregår flyttinger internt i hver av bydelene, slik at den samlede mobiliteten er ganske omfattende. I figurene er innflyttingene per tusen innbyggere av middelfolkemengden vist som positive kurver, mens tilsvarende utflyttingsstrømmer er vist som negative kurver per tusen innbyggere av middelfolkemengden.

Som figur 5.1 viser, utgjør flyttestrømmene mellom bydelene i Oslo litt over 80 personer per tusen innbyggere per år. Dette er som nevnt over godt over halyparten av alle flyttinger som går fra og til hver av bydelene samlet. Figuren viser videre at det er innflyttingen fra regionene i Norge utenfor Oslo og Akershus som stort sett har stått for den nest største andelen av innflyttingene til bydelene. Den sterke økningen i innvandringen fra utlandet viser imidlertid at denne flyttestrømmen har kommet opp på samme nivå som betydningen av innflyttingen fra norske regioner utenfor Oslo og Akershus i de tre siste årene av undersøkelsesperioden. Som figuren viser, er innvandringen mot slutten av perioden nesten 30 personer per tusen innbyggere per år. Den resterende delen av innflyttingen kommer fra Akershus, og utgjør om lag 15-17 personer per tusen innbyggere per år. For øvrig utgjør utflyttingen til Akershus og til Norge for øvrig om lag like stor andel av den samlede utflyttingen, og litt over 20 personer per tusen innbyggere per år. Utvandringen har stort sett variert mellom 12 og 15 personer per tusen innbyggere per år, med en liten tendens til økning mot slutten av perioden.

Figur 5.1. Flyttinger til, fra og i hele Oslo fordelt på inn- og utflytting mellom bydeler i Oslo, til og fra Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden

I figurene 5.2a til 5.2o vises tilsvarende resultater for bruttoflyntrømmer per tusen innbyggere for hver av bydelene.

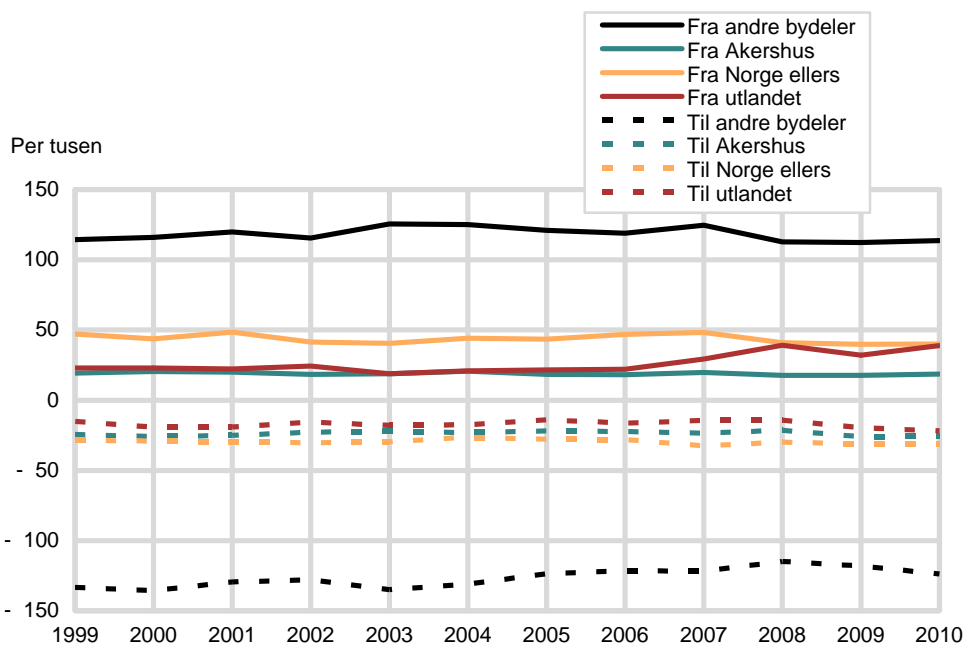
Av figur 5.2a, som viser bruttoflyntrømmene til og fra Gamle Oslo, ser vi at flytteintensiteten i innflyttingene er betydelig større enn gjennomsnittet for Oslo. Innflyttingen fra andre bydeler ligger her i intervallet 110 til om lag 120 personer per tusen innbyggere per år, mens gjennomsnittet for alle bydelene lå på rundt 80. Innflyttingsintensiteten fra Norge utenfor Oslo og Akershus ligger også vesentlig høyere enn gjennomsnittet, mens innflyttingen fra Akershus og fra utlandet ligger litt i overkant av gjennomsnittet for alle bydelene. Utflyttingene fra Gamle Oslo skiller seg også klart fra gjennomsnittet for alle bydeler med en meget høy utflyttingstilbøyelighet til andre bydeler i Oslo, men også noe høyere utflyttingsrater enn gjennomsnittet for byen til Akershus, landet for øvrig og utlandet.

Tilsvarende tall for Grünerløkka viser mye av det samme som observert for Gamle Oslo, med gjennomgående høyere flytteaktivitet enn gjennomsnittet for bydelene (se figur 5.2b). Flytteintensiteten i Grünerløkka bydel ligger imidlertid noe høyere enn for bydelen Gamle Oslo, og innflyttingen fra andre bydeler utgjør stort sett mellom 120 til 130 personer per tusen innbyggere per år. Innflyttingene fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus utgjør gjennomgående over 50 personer per tusen innbyggere per år. Mens innflyttingene fra Akershus og fra utlandet lenge utgjorde om lag samme andel, på drøyt 20 personer per tusen innbyggere per år, har innvandringen økt sterkt i siste del av perioden, opp mot 50 personer per tusen innbyggere i 2010. Utflyttingen til andre bydeler er meget stor og utgjør gjennomgående 140-150 personer per tusen innbyggere, med en viss nedgang i 2008 og 2009 som igjen øker i 2010. Tilbøyeligheten til å flytte til Akershus, til landet for øvrig og til utlandet ligger også noe over gjennomsnittet for bydelene.

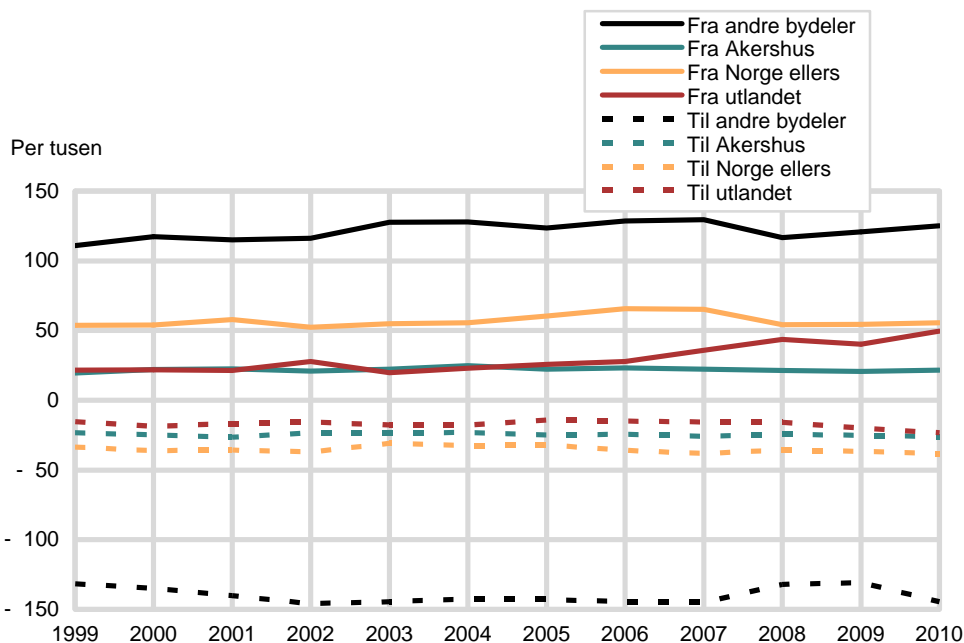
I figur 5.2c vises tilsvarende tall for bruttoflyntrømmene til og fra Sagene. Flyttingene fra, og spesielt til andre bydeler ligger også her godt over gjennomsnittet for bydelene, men med noe lavere flytteintensitet enn for Grünerløkka. Innflyttingene fra andre bydeler ligger på mellom 110 og 120 personer per tusen innbyggere, mens utflyttingene til de andre bydelene utgjør om lag 120 til 130 personer per tusen innbyggere per år. Innflyttingene fra Norge utenfor Oslo og Akershus betyr mye for innflyttingene til bydelen, og utgjør om lag 50 personer per tusen

innbyggere per år. Innflyttingene fra Akershus og fra utlandet utgjør om lag like store andeler av innflyttingen, med en liten overvekt for innvandringen fra utlandet mot slutten av perioden. Utflyttingstilbøyeligheten til andre bydeler og Akershus ligger klart over innflyttingstilbøyeligheten, mens utflyttingstilbøyeligheten til Norge for øvrig og til utlandet ligger klart under innflyttingen fra disse regionene.

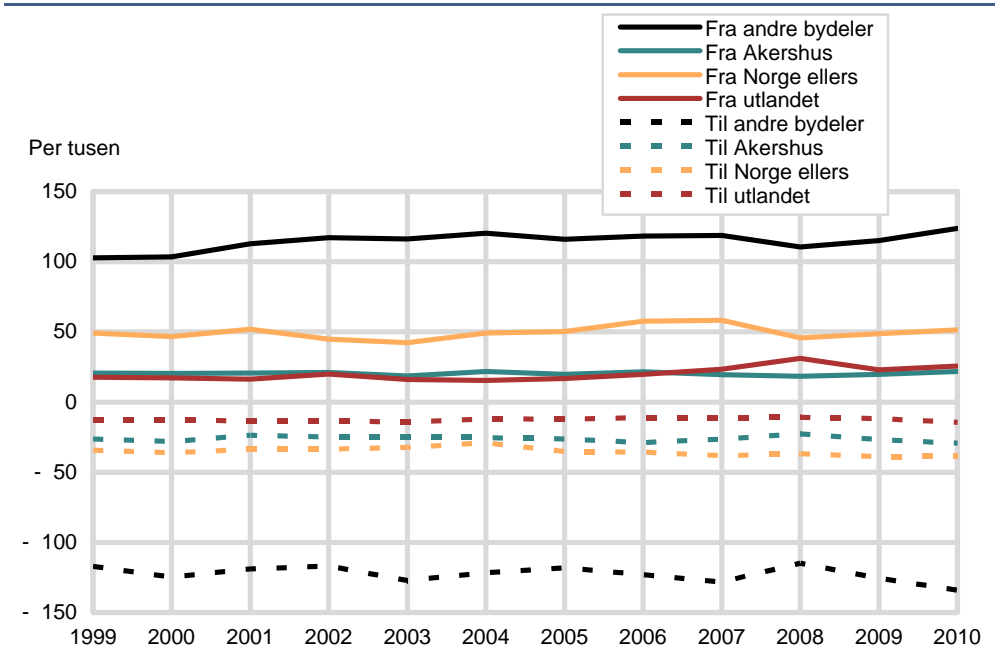
Figur 5.2a. Flyttinger til og fra Gamle Oslo fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden

Figur 5.2b. Flyttinger til og fra Grünerløkka fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden

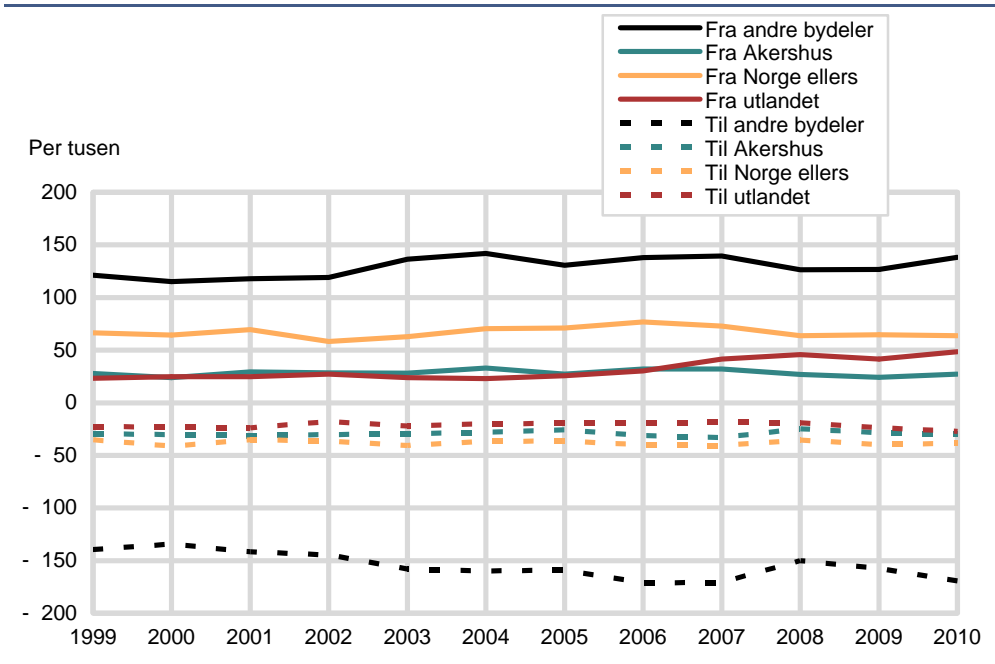

Figur 5.2c. Flyttinger til og fra Sagene fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden

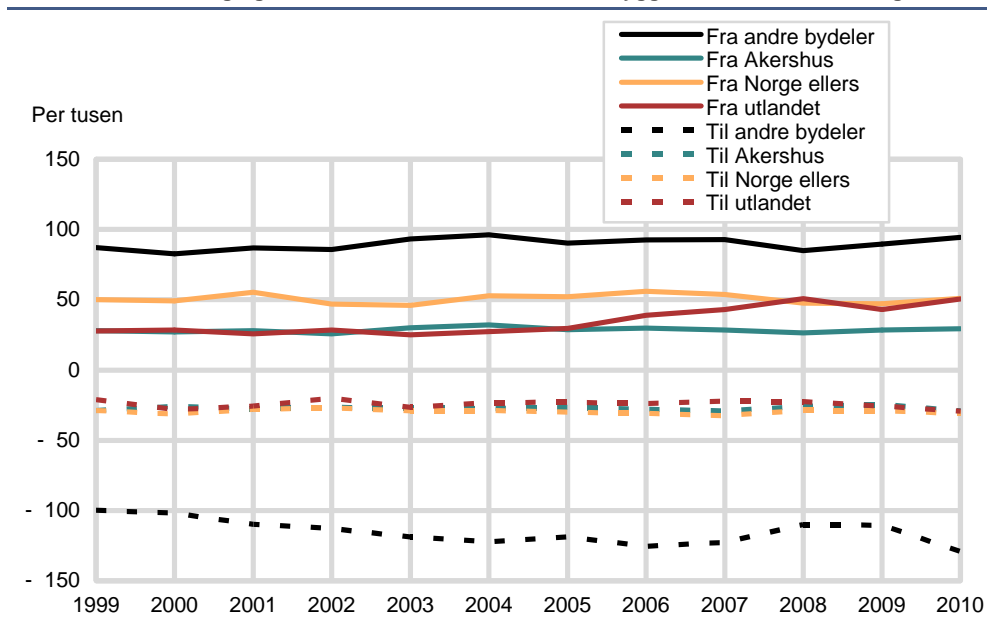
Flytteintensiteten er også stor når vi beveger oss over til indre by vest. Av figur 5.2d går det frem at innflyttingen fra andre bydeler i Oslo til St.Hanshaugen i enkelte år har ligget opp mot 140 personer per tusen innbyggere per år. Dette er dermed bydelen med den høyeste innflyttingsintensiteten fra andre bydeler i Oslo. Tallene for innflytting fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus ligger også meget høyt. Det samme gjelder innflyttingen fra Akershus og fra utlandet, der brutto innvandringen i de siste årene av perioden beveger seg opp mot 50 personer per tusen innbyggere per år. På den annen side har St.Hanshaugen også den høyeste utflyttingstilbøyeligheten til andre bydeler i Oslo, med rater helt opp mot 170 personer per tusen innbyggere per år. For øvrig er utflyttingstilbøyeligheten noe større til andre regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus enn til Akershus og utlandet.

Figur 5.2d. Flyttinger til og fra St.Hanshaugen fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden

Tilsvarende tall for den andre av bydelene i indre by vest, Frogner, er gitt i figur 5.2e. Strukturen på bruttoflyingene er mye den samme som vist for St.Hanshaugen, men flytteintensiteten er gjennomgående noe lavere. Innflyttingen fra andre bydeler i Oslo ligger også her godt over gjennomsnittet for bydelene, men gjennom hele perioden noe under 100 personer per tusen innbyggere, og dermed litt lavere enn for de øvrige indre bydelene. Innflyttingen fra andre regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus ligger omtrent på samme nivå som for de andre indre bydelene, med en innflyttingsintensitet på om lag 50 personer per tusen innbyggere per år. På Frogner lå også innflyttingen fra Akershus og fra utlandet omtrent på samme nivå gjennom flere år, men etter 2005 har innvandringen fra utlandet økt betydelig, mens innflyttingen fra Akershus har fortsatt å holde seg stabil. Som i de andre indre bydelene er utflyttingen til andre bydeler klart høyere enn innflyttingen fra andre bydeler. For øvrig er det små forskjeller i tilbøyeligheten til å flytte til Akershus, til regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus og til utlandet, men med en liten økning i utvandringen mot slutten av perioden.

Figur 5.2e. Flyttinger til og fra Frogner fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden

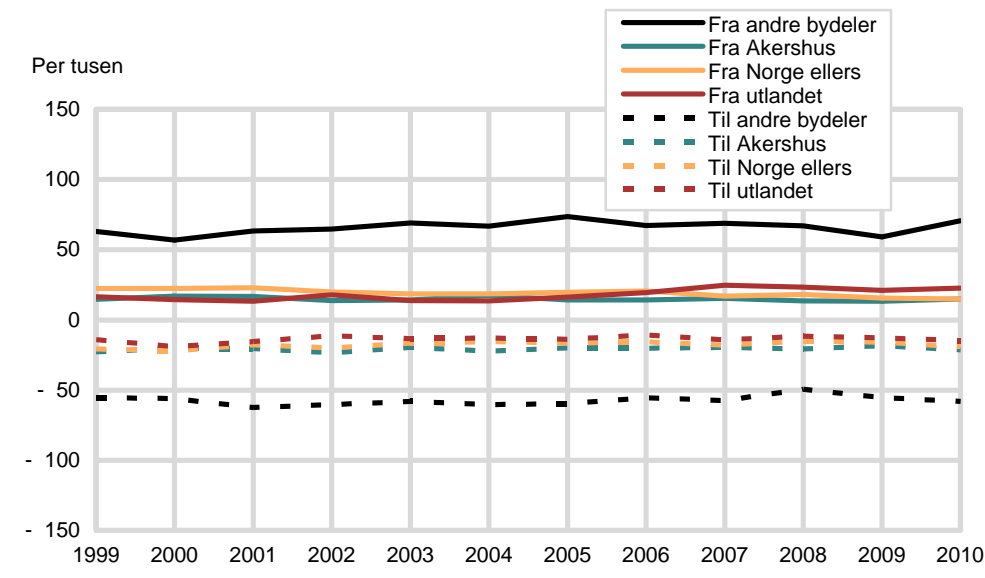

Når vi beveger oss fra de indre bydelene og ut til de ytre bydelene, ser vi at flytteintensiteten går klart ned. I figur 5.2f, som viser tilsvarende tall for bruttoflyingene til Ullern i ytre by vest, ser vi at innflyttingstilbøyeligheten fra de andre bydelene i Oslo målt per tusen innbyggere i Ullern, ligger en del lavere enn gjennomsnittet for alle bydelene vist i figur 5.1. I motsetning til i de indre bydelene ligger imidlertid nivået for utflyttingssannsynligheten til andre bydeler i Oslo gjennomgående lavere enn tilsvarende nivå for innflyttingen. Brutto innflytting fra Akershus, fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus samt fra utlandet ligger også noe lavere enn gjennomsnittet for alle bydelene. Innflyttingen fra de to områdene i Norge er forholdsvis stabil gjennom hele perioden, mens det også her er en tendens til økning i innvandringen fra utlandet i de siste årene av perioden. Foruten utflyttingen til andre bydeler er det flyttingene til Akershus som utgjør størst andel av utflyttingene, og klart større enn tilsvarende innflyttinger fra Akershus. Bruttoutvandringen til utlandet utgjør lavest andel av den samlede utflyttingen, men også her har ratene for brutto utvandring vært noe økende mot slutten av perioden.

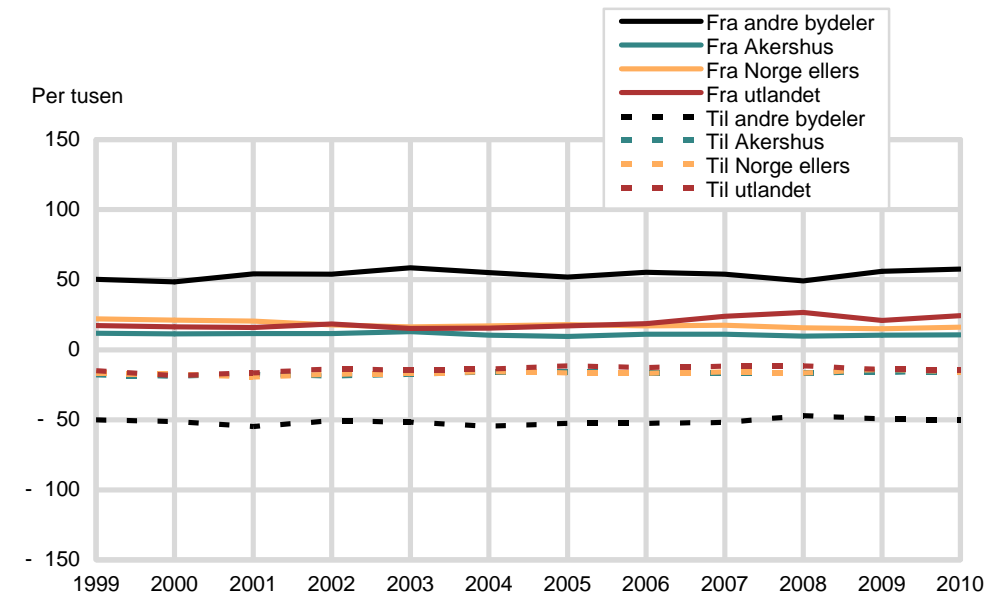
I figurene 5.2g og 5.2h vises tilsvarende utvikling i bruttoflyingene i de to øvrige bydelene i byområdet Oslo by vest. Brutto innflytting fra andre bydeler målt per tusen innbyggere ligger i begge bydelene under det som er gjennomsnittet for alle bydelene, og noe lavere i Vestre Aker enn i Nordre Aker. Bruttoutflyttingen til andre bydeler er imidlertid i begge bydelene gjennomgående noe lavere enn

tilsvarende innflytting målt per tusen innbyggere. Som i flere andre bydeler har innflyttingene fra andre regioner ligget noe høyere enn innflyttingene fra Akershus og fra utlandet. Men i både Vestre og Nordre Aker har innvandringen økt mot slutten av perioden, og slik at i de siste årene av perioden utgjør innvandringen den nest største innflyttingskategorien målt per tusen innbyggere. I både Vestre og Nordre Aker er innflyttingen fra Akershus gjennomgående lavere enn for gjennomsnittet av bydelene, men utflyttings sannsynligheten til Akershus ligger hele tiden klart over innflyttingen.

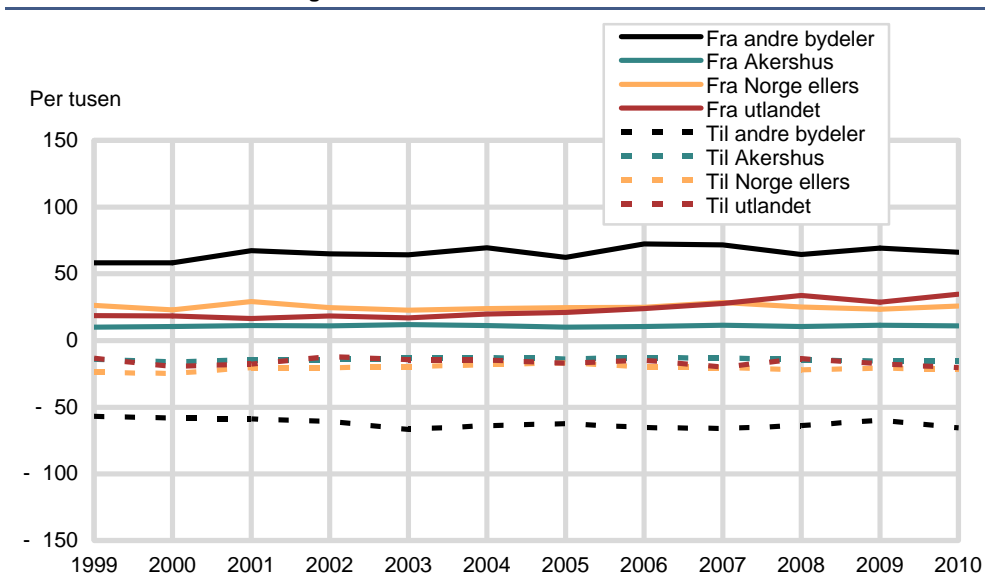
Figur 5.2f. Flyttinger til og fra Ullern fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden

Figur 5.2g. Flyttinger til og fra Vestre Aker fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden

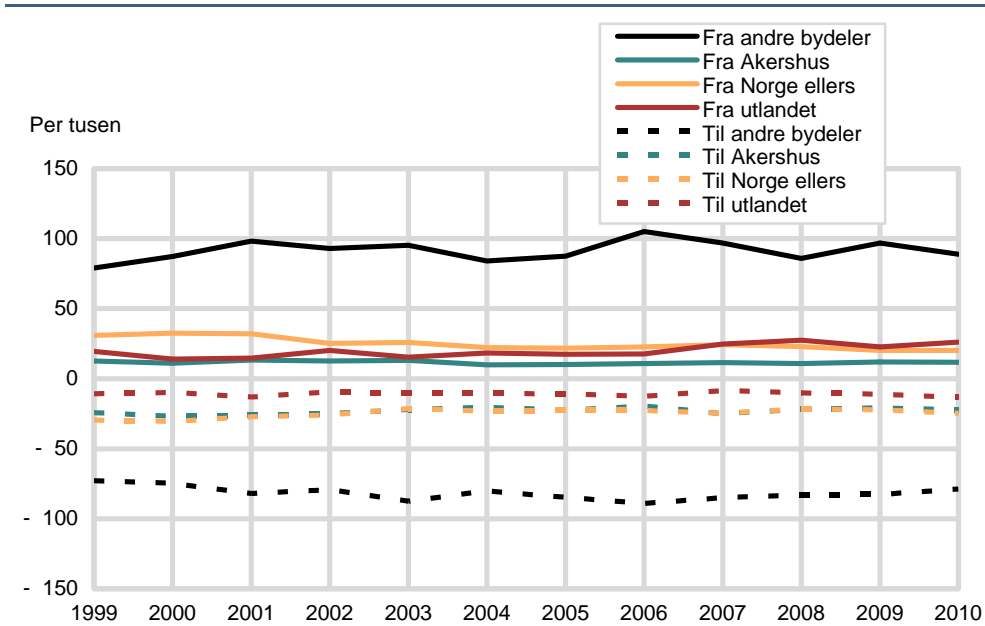

Figur 5.2h. Flyttinger til og fra Nordre Aker fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden

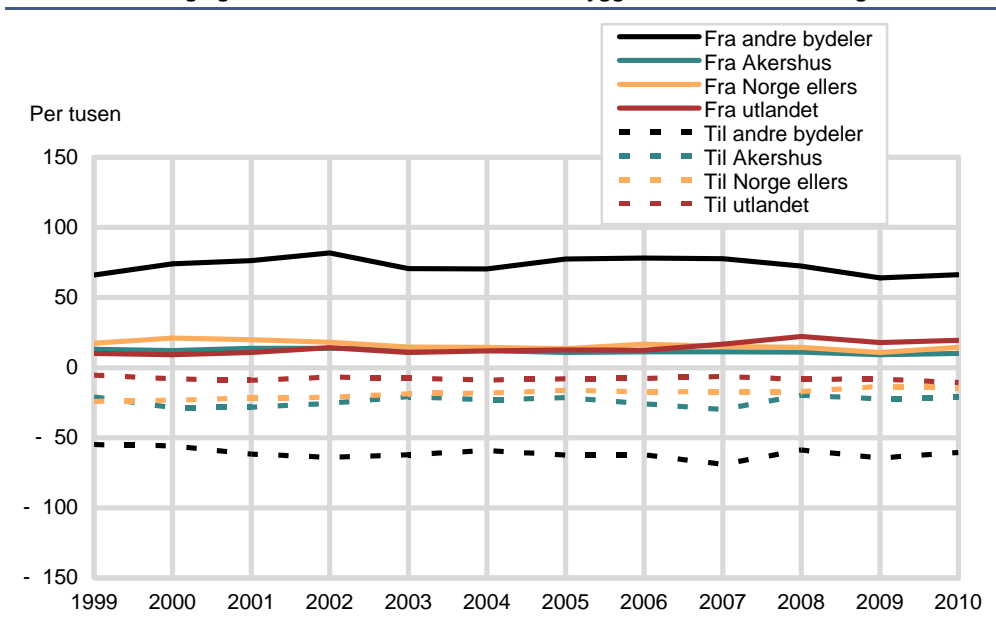
Beveger vi oss over til ytre by øst, viser bydelen Bjerke en høyere enn gjennomsnittlig innflytting per tusen innbyggere fra andre bydeler enn gjennomsnittet for alle bydelene (se figur 5.2i). Utflyttingstilbøyeligheten til andre bydeler ligger derimot omtrent som for bydelsgjennomsnittet, og dermed som vi har sett i kapittel 4, at bydelen har netto innflyttingsoverskudd fra andre bydeler i Oslo. Brutto innflytting fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus har lenge vært den nest største innflyttingskilden til bydelen, men også her har innvandringen økt, slik at bruttoinnvandring fra utlandet målt per tusen innbyggere i bydelen representerer den nest viktigste innflyttingskilden mot slutten av den perioden som undersøkes. Inn- og utflyttingssannsynligheten i forhold til Akershus har hele tiden vært forholdsvis stabil, men hele tiden slik at innflyttingen har ligget en del under gjennomsnittet for bydelene, mens utflyttingssannsynligheten har ligget svakt over bydelsgjennomsnittet. En noe lavere enn gjennomsnittlig innflytting fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus motsvares av en utflytting til de samme regionene omtrent på linje med eller noe høyere enn innflyttingen.

Figur 5.2i. Flyttinger til og fra Bjerke fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden

I figur 5.2j vises flyttemønsteret for Grorud. Innflyttingen fra andre bydeler ligger her noe lavere enn for bydelsgjennomsnittet, men gjennomgående noe høyere enn sannsynligheten for å flytte fra bydelen til andre bydeler i Oslo. Som i Bjerke, var det innflyttingen fra andre regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus som lenge var den nest viktigste innflyttingskilden til Grorud, men også her har innvandringen tatt over denne posisjonen mot slutten av perioden. Det har vært stor stabilitet i innflyttingen fra Akershus, men noe lavere enn for bydelsgjennomsnittet. Det har derimot vært noe mindre stabilitet i sannsynligheten for å flytte til Akershus, men slik at utflyttingsraten hele tiden har vært større enn innflyttingen målt per tusen innbyggere i bydelen. Det samme gjelder for inn- og utflyttingen til andre regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus, der tilbøyeligheten for å flytte ut har resultert i noe større utflytting enn innflytting.

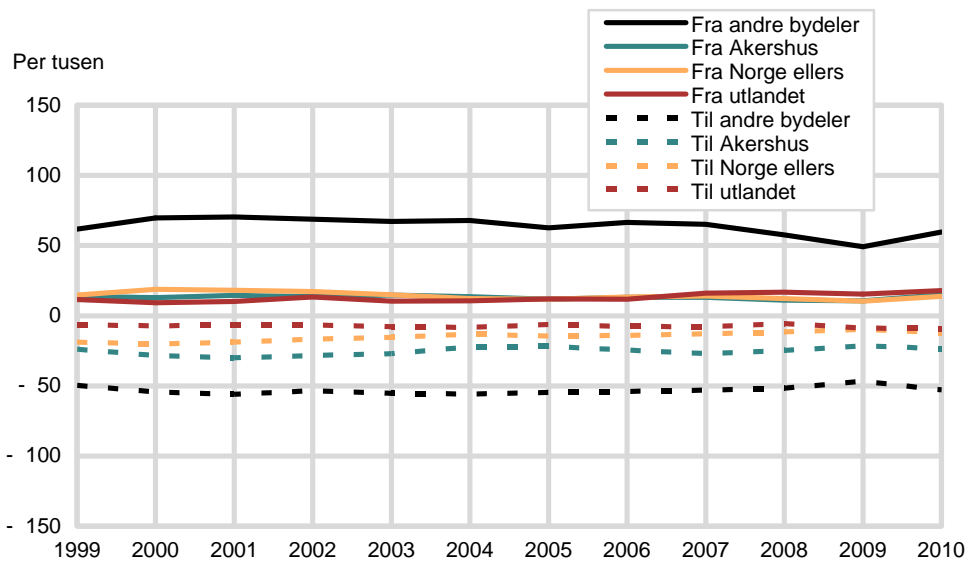
Figur 5.2j. Flyttinger til og fra Grorud fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden

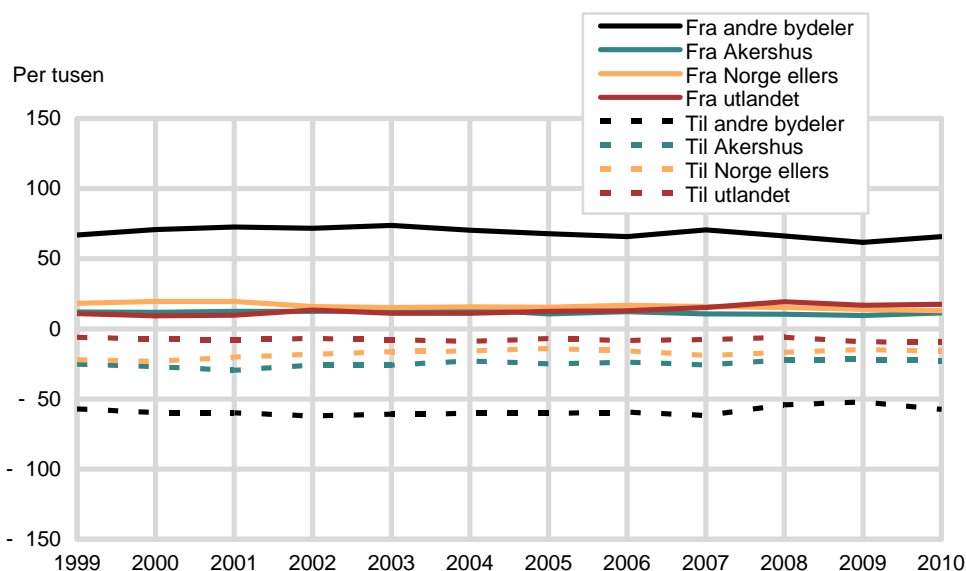
I figurene 5.2k og 5.2l vises flyttinger til og fra Stovner og Alna. Bruttoinnflyttingen fra andre bydeler har også her ligget noe lavere enn for bydelsgjennomsnittet, men gjennomgående litt høyere i Alna enn i Stovner. Innflyttingen fra andre bydeler har imidlertid gjennomgående ligget noe høyere i begge bydelene enn tilbøyeligheten for å flytte fra bydelene til andre bydeler i Oslo, noe som altså har gitt et flytteoverskudd med andre bydeler. Flytteintensiteten til og fra andre bydeler har imidlertid gått litt ned mot slutten av perioden både i Stovner og Alna.

Som i bydelene Bjerke og Grorud, var det innflyttingen fra andre regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus, som lenge var den nest viktigste innflyttingskilden til både Stovner og Alna, men også her har innvandringen tatt over denne posisjonen mot slutten av perioden. Det har også i disse bydelene vært stor stabilitet i innflyttingen fra Akershus, målt per tusen innbyggere i bydelene, men noe lavere enn for bydelsgjennomsnittet. Det har derimot vært noe mindre stabilitet i tilbøyeligheten for å flytte til Akershus, men slik at utflyttingsraten hele tiden har vært større enn innflyttingen målt per tusen innbyggere i bydelene. Det samme gjelder for inn- og utflyttingen til andre regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus, der tilbøyeligheten for å flytte ut hovedsakelig har resultert i noe større utflytting enn innflytting, men med en tendens til noe større inn- enn utflytting til Stovner mot slutten av perioden.

Figur 5.2k. Flyttinger til og fra Stovner fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden

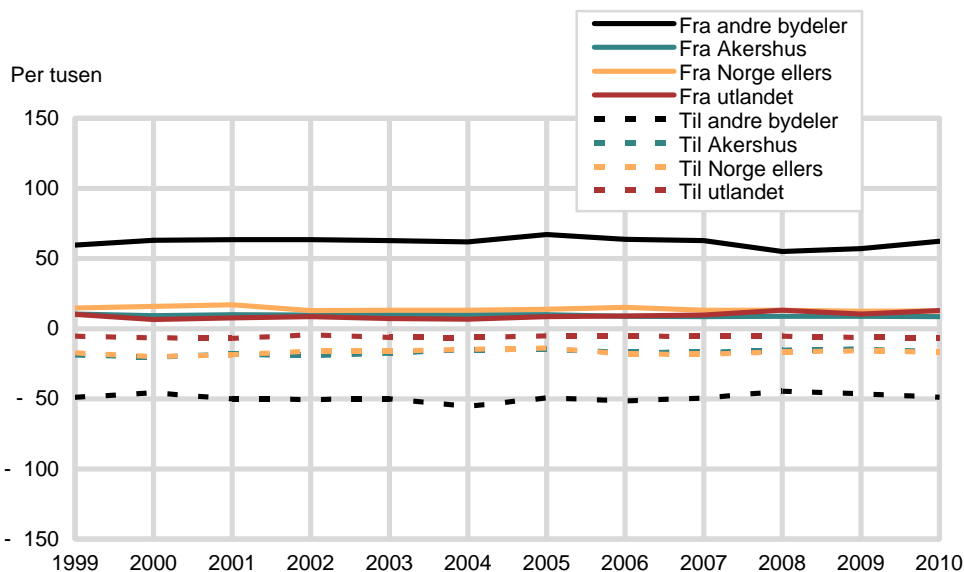

Figur 5.2l. Flyttinger til og fra Alna fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden

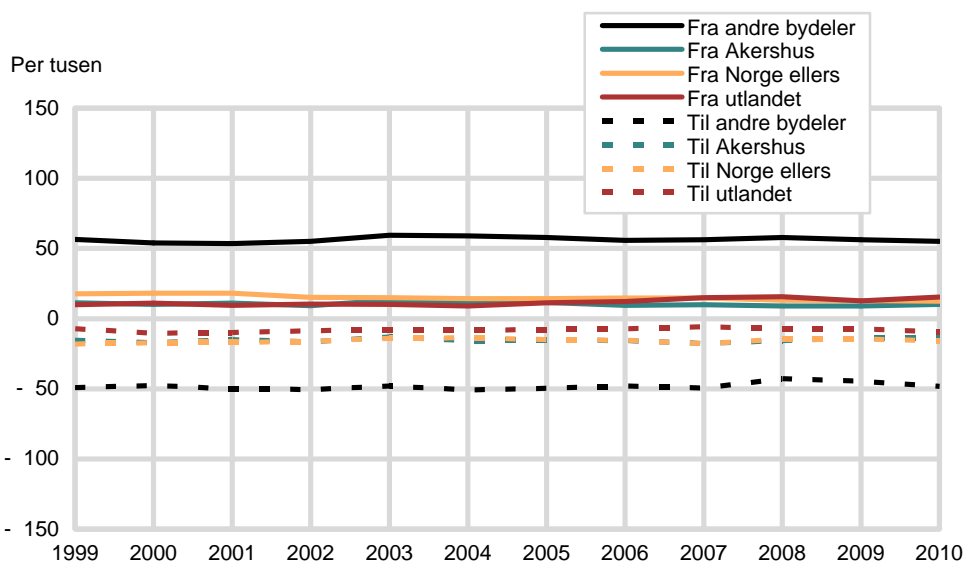

Når vi til slutt går over til ytre by sør, viser Østensjø en klart lavere innflytting per tusen innbyggere fra andre bydeler enn gjennomsnittet for alle bydelene (se figur 5.2m). Utflyttingstilbøyeligheten til andre bydeler ligger imidlertid gjennomgående enda litt lavere enn innflyttingen, og dermed slik som vi har sett i kapittel 4, at bydelen har netto innflyttingsoverskudd fra andre bydeler i Oslo. Bruttoinnflytting fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus har lenge vært den nest viktigste innflyttingskilden også til denne bydelen, men også her har innvandringen økt gjennom perioden, og slik at innvandring fra utlandet målt per tusen innbyggere i bydelen representerer en like viktig innflyttingskilde mot slutten av perioden. Innflyttingen fra Akershus har hele tiden vært forholdsvis stabil, men ligget klart under gjennomsnittet for bydelene. Utflyttingstilbøyeligheten til Akershus har også ligget klart under bydelsgjennomsnittet, men hele tiden noe høyere enn tilsvarende innflytting, men med noe dalende utflytting mot slutten av perioden. En klart lavere enn gjennomsnittlig innflytting fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus motsvares av en utflytting til de samme regionene på linje med eller noe høyere enn innflyttingen.

Figur 5.2m. Flyttinger til og fra Østsjø fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden

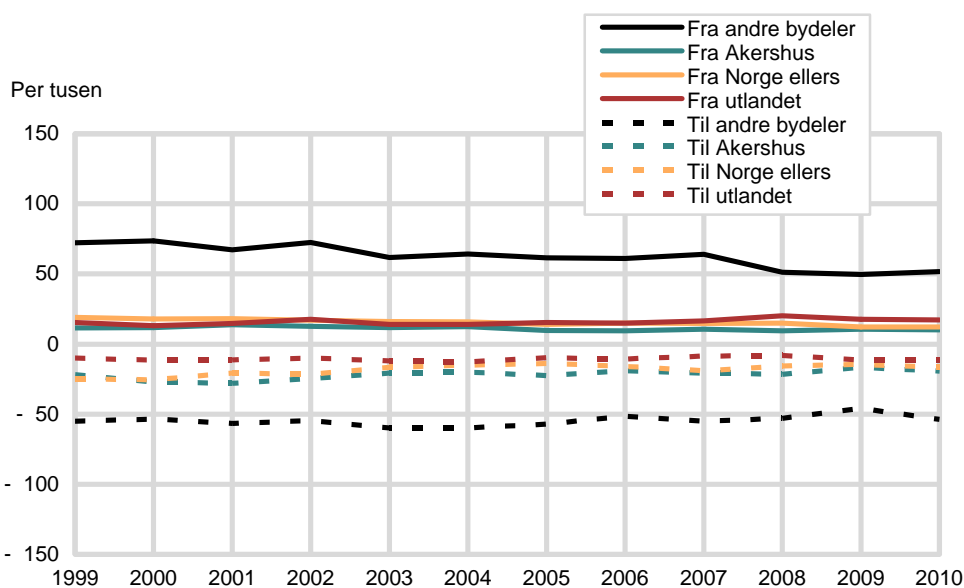
Figur 5.2n. Flyttinger til og fra Nordstrand fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden

I figur 5.2n vises tilsvarende flyttemønstre for Nordstrand. Bruttoinnflyttingen fra andre bydeler ligger også her klart lavere enn for bydelsgjennomsnittet, men gjennomgående noe høyere enn tilbøyeligheten for å flytte fra bydelen til andre bydeler i Oslo, slik at bydelen har et flytteoverskudd med andre bydeler. Som for de andre bydelene, var det innflyttingen fra andre regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus som lenge var den nest viktigste innflyttingskilden til Nordstrand, men også her har innvandringen vært klart økende og til dels tatt over denne posisjonen mot slutten av perioden som undersøkes. Det har vært stor stabilitet i innflyttingen fra Akershus, målt per tusen innbyggere i bydelen, men klart lavere enn for bydelsgjennomsnittet. Det har derimot vært litt mindre stabilitet i tilbøyeligheten for å flytte ut til Akershus, men slik at utflyttingsraten hele tiden har vært større enn innflyttingen målt per tusen innbyggere i bydelen. Det samme gjelder for inn- og utflyttingen til andre regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus, der tilbøyeligheten for å flytte ut gjennomgående har resultert i noe større utflytting enn innflytting.

I figur 5.2o har vi til slutt sett på det tilsvarende flyttemønsteret for Søndre Nordstrand. Fra å ha en innflytting fra andre bydeler som lå tett opp mot bydelsgjennomsnittet i begynnelsen av perioden, har innflyttingen fra andre bydeler gradvis sunket, slik at innflyttingen fra andre bydeler mot slutten av perioden har kommet ned på samme nivå som for de øvrige bydelene i ytre by sør. Innflyttingen fra andre bydeler har gjennom det meste av perioden ligget høyere enn tilbøyeligheten for å flytte fra bydelen til andre bydeler i Oslo, men mot slutten av perioden viser Søndre Nordstrand om lag like stor utflytting til andre bydeler som innflytting fra disse bydelene, slik at bydelen har nær flyttebalanse med andre bydeler i Oslo de siste årene av perioden. Som for de andre bydelene, var det innflyttingen fra andre regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus som i begynnelsen av perioden var den nest viktigste innflyttingskilden til Søndre Nordstrand, men her fikk innvandringen forholdsvis tidlig økt betydning, slik at denne flyttestrømmen til dels tok over posisjonen som nest viktigste innflyttingskilde gjennom det meste av perioden som undersøkes. Det har vært stor stabilitet i innflyttingen fra Akershus målt per tusen innbyggere i bydelen, men klart lavere enn for bydelsgjennomsnittet. Det har derimot vært litt mindre stabilitet i tilbøyeligheten for å flytte til Akershus, men slik at utflyttingsraten hele tiden har vært klart større enn innflyttingen målt per tusen innbyggere i bydelen. Det samme gjelder for inn- og utflyttingen til andre regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus, der tilbøyeligheten for å flytte ut har resultert i noe større utflytting enn innflytting.

Figur 5.2o. Flytting til og fra Søndre Nordstrand fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden

6. Flyttestrømmene etter kjennetegn ved personene

En svært viktig faktor i flytteprosessen er aldersstrukturen, der yngre personer i aldersgruppen 20-30 år vanligvis står for hovedtyngden av flyttingene. I dette kapitlet ser vi litt mer detaljert på hvordan aldersstrukturen hos de som flytter fordeler seg på inn- og utflyttingene for bydelene i Oslo. Vi har i den første delen av kapitlet slått sammen alle bydelene i indre by øst og indre by vest til én gruppe under betegnelsen indre by. På tilsvarende måte har vi samlet alle bydelene i ytre by vest, ytre by øst og ytre by sør i en hovedgruppe, ytre by. Bakgrunnen for en slik inndeling er en hypotese om at det kan være store forskjeller i alderstrukturen mellom flyttingene til de indre og ytre bydelene. De indre bydelene består av mange utleieboliger som kan være mer tilpasset boligetterspørselen til yngre personer som er i en fase av livet hvor man er under høyere utdanning og/eller tidlige faser på arbeidsmarkedet. Yngre personer kan også forventes å ha interesse av å bo nær de aktiviteter som foregår i og i nærheten av sentrum i de større byene. I de ytre bydelene stiger andelen av eierleiligheter samtidig som størrelsen på boligene øker, slik at disse i tillegg til omgivelsene er mer tilpasset senere faser i livet da man har inngått familie og fått barn.

Vi har videre fordelt bruttoflyttingene i tidsperioden 1999-2010 på to like lange perioder, ved å anvende gjennomsnittlige flytterater over periodene 1999-2004 og 2005-2010. Dette er gjort for å sammenlikne om alderstrukturen i flyttesannsynlighetene har vært stabil over disse to hovedperiodene, eller om det kan observeres endringer mellom disse to periodene. Vi har videre fordelt både inn- og utflyttingene på ettårige aldersgrupper per tusen innbyggere av middelbefolkningen i hver ettårige aldersgruppe, slik at vi kan få et detaljert bilde av flyttesannsynlighetene for alle aldre i intervallet 0 til 60 år.

6.1. Bruttoflytting etter ettårig alder til og fra indre by

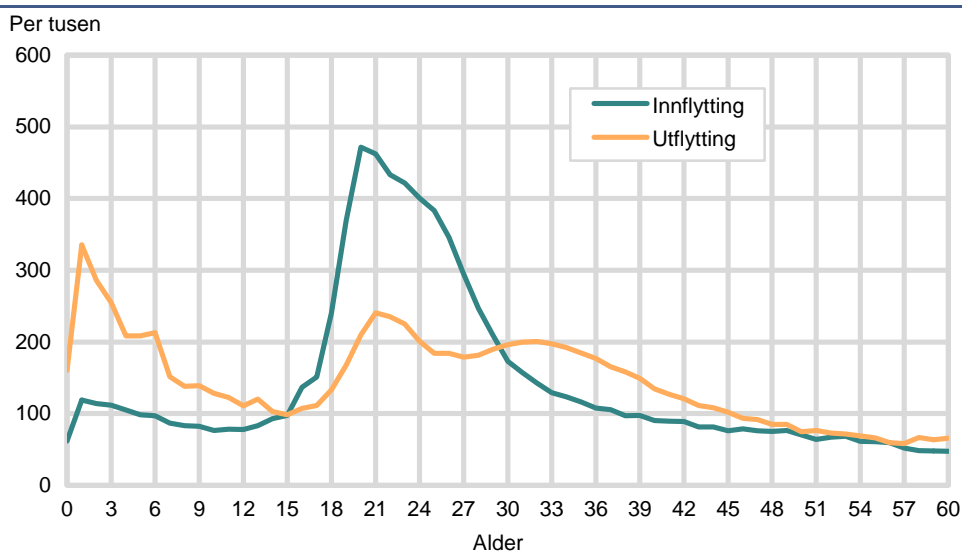
Figurene 6.1a og 6.1b viser brutto inn- og utflytting per tusen innbyggere for ettårige aldersgrupper totalt til og fra de indre bydelene som årlige gjennomsnitt for seksårsperiodene 1999-2004 og 2005-2010. Ratene inkluderer både innenlandsk flytting, inkludert flyttingene til og fra ytre by, og flyttinger til og fra utlandet. Flyttinger mellom de indre bydelene er her utelatt, slik at det kun er flyttinger til og fra indre by som registreres.

Som vi ser kommer hele innflyttingsoverskuddet i de indre bydelene fra personer i aldre fra 16-17 år og frem til ca 30-årsalderen. Som nevnt i hypotesen utgjør nok utdanningsflyttingene en vesentlig forklaringsfaktor til dette flyttemønsteret. Men en viktig faktor er nok også å finne i at yngre voksne har en større tilbøyelighet til å leie bolig fremfor å eie bolig, samtidig som utleiemarkedet er større i de indre enn i de ytre bydelene. I alle de øvrige aldersgruppene viser de indre bydelene utflyttingsoverskudd, der utflyttingen i all hovedsak foregår blant personer fra ca 30-årsalderen og frem til nærmere 50-årsalderen sammen med barn frem til 16-årsalderen. Det er også verdt å merke seg at utflyttingsoverskuddet øker kraftig mens barna er i førskolealder, for deretter å gå noe ned når barna går inn i skolepliktig alder. Riktignok er flyttehyppigheten lav gjennom barnas første leveår, for deretter å øke kraftig frem til skolealderen. Sammenlikner vi figurene 6.1a og 6.1b, er det små forskjeller å spore i dette flyttemønsteret mellom periodene 1999-2004 og 2005-2010. En interessant forskjell er imidlertid å finne i innflyttingsoverskuddet i aldersgruppene 16-30 år, som når et svært høyt nivå for personer i tidlig 20-årsalder i den siste perioden. På den annen side holder innflyttingsoverskuddet seg noe mer oppe utover i 20-årsalderen i den første perioden enn i den siste perioden. Mye tyder på at dette kan ha en viss sammenheng med den nye måten å registrere studentflyttinger på fra og med 2001. Før dette fikk ikke studenter registrert sin flytting dersom de ikke flyttet inn i en bolig hvor de selv disponerte eget kjøkken. Det vil si at de fleste studenter som flyttet inn i

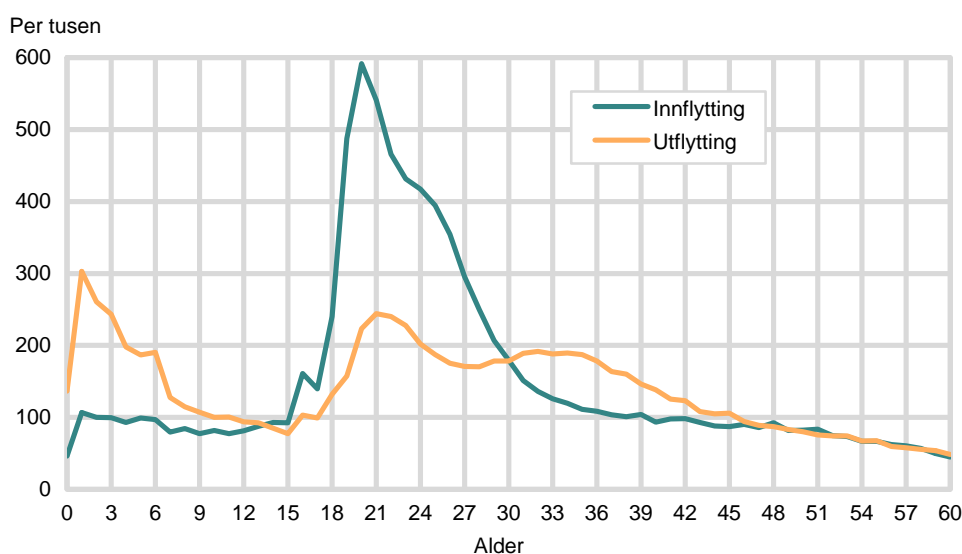
studentboliger, eller valgte en kollektiv boform i boligmarkedet for øvrig, ikke fikk registrert sine flyttinger som ordinære flyttinger, men måtte beholde foreldrenes adresse. Den nye regelen som kom i 2001, ga studentene en mer valgfri stilling til om de ville registrere sine flyttinger eller ikke, selv om de ikke disponerte bolig med eget kjøkken.

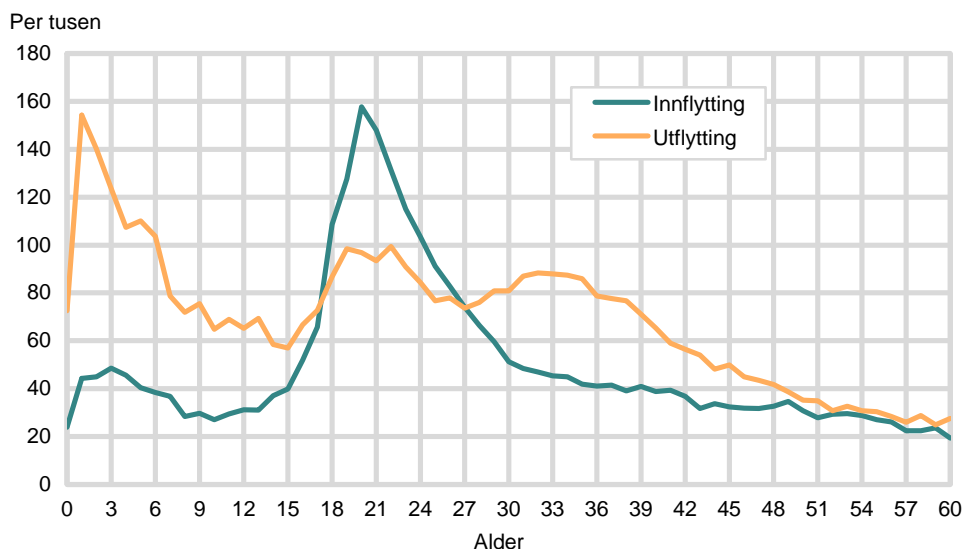
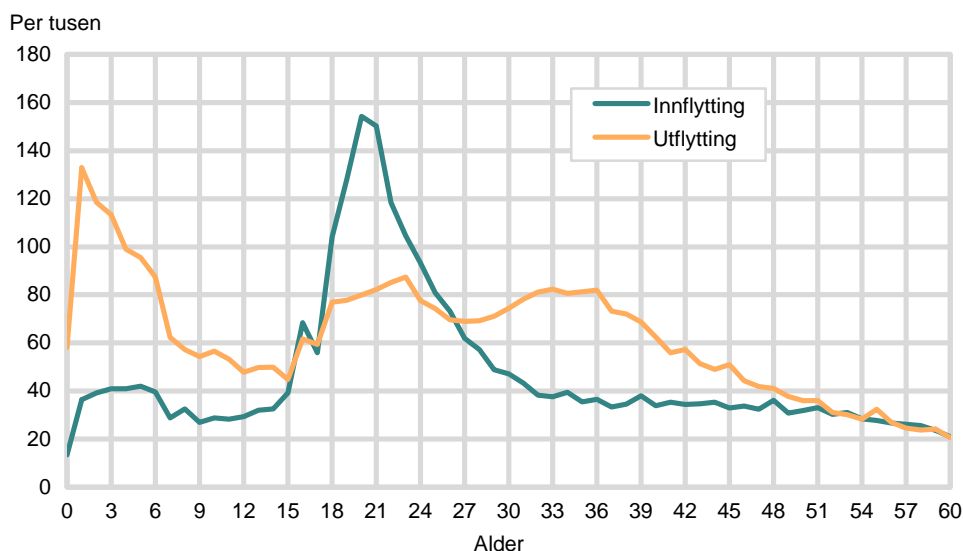
I figurene 6.1c og 6.1d har vi konsentrert flyttingene kun på de strømmer som går til indre by fra de ytre bydelene og tilsvarende kun de flyttestrømmer som går fra indre by til de ytre bydelene. Mye av den aldersstrukturen som er observert i de totale flyttingene til og fra indre by kommer enda tydeligere frem i flyttingene med ytre by, og da spesielt med hensyn til utflyttingstapet blant personer i 30-årsalderen, med tilhørende utflyttingstap blant barn. Innflyttingsoverskuddet blant personer i 20-årsalderen er også her meget klart, men noe mindre i forhold til de totale flyttingene i figurene 6.1a og 6.1b. Noe av forklaringen kan være at studenter som bor i ytre by kan ha en viss tendens til å bli boende i foreldrehjemmet i deler av studieperioden, mens dette er mindre sannsynlig for studenter som har sine foreldre bosatte utenfor daglig reiseavstand til hovedstaden.

Figur 6.1a. Brutto inn- og utflyttinger i indre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 1999-2004

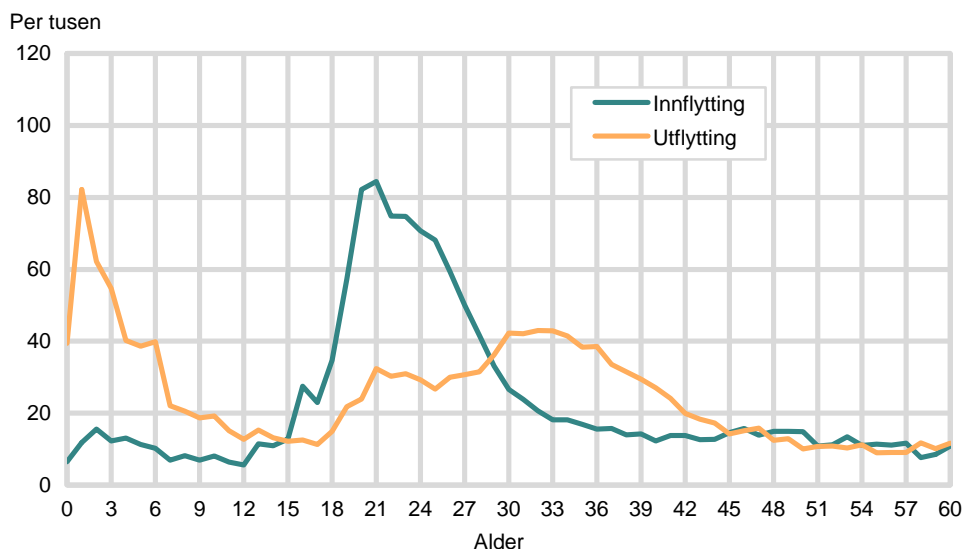
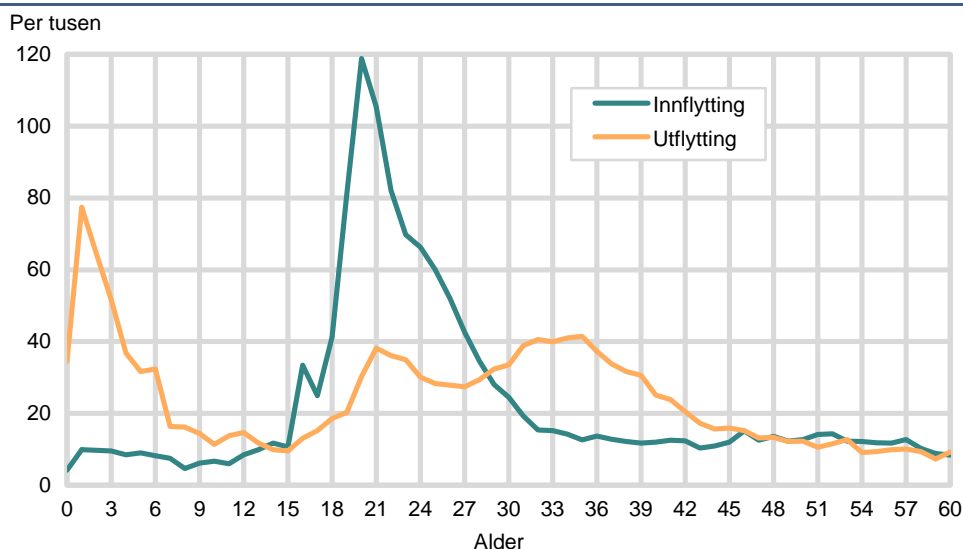
Figur 6.1b. Brutto inn- og utflyttinger i indre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 2005-2010

Figur 6.1c. Flyttinger mellom indre by og ytre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i indre by. Årlig gjennomsnitt 1999-2004**Figur 6.1d. Flyttinger mellom indre og ytre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i indre by. Årlig gjennomsnitt 2005-2010**

Figurene 6.1e og 6.1f viser tilsvarende aldersfordelinger i flyttingene mellom indre by og Akershus. Aldersstrukturen i flyttingene er forholdsvis likt det mønsteret vi så i flyttingene mellom indre by og de ytre bydelene, med et betydelig innflyttingsoverskudd av personer i 20-årsalderen og et utflyttingsoverskudd av personer etter fylte 30 år med tilhørende utflyttingsoverskudd av barn. En sterkere og mer konsentrert innflytting tidligere i 20-årsalderen i den siste perioden enn i den første perioden er her enda mer tydelig enn i flyttingene med de ytre bydelene.

Aldersstrukturen i bruttflyttingene mellom indre by og landet for øvrig kommer frem av figurene 6.1g og 6.1h. Her er innflyttingsoverskuddet av personer i 20-årsalderen enda mer markant enn det vi så i flyttemønsteret over. På den annen side er utflyttingsoverskuddet blant middelaldrende (30-50 år) med tilhørende utflyttingsoverskudd av barn fra indre by noe mindre enn i tilsvarende flyttinger med ytre by og Akershus. Dette indikerer at de såkalte etterutdanningsflyttingene med tilhørende flyttinger for barn går fra de mest sentrale områdene av Oslo, men ikke lenger av sted enn at hovedtyngden av disse flyttingene mer ender opp i ytre by og i Akershus enn i regioner i landet for øvrig.

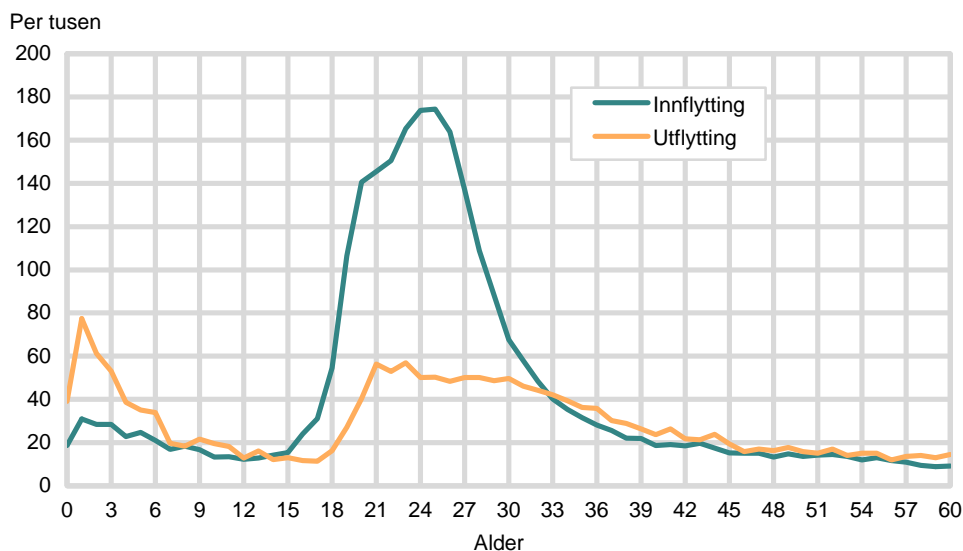
Figur 6.1e. Flyttinger mellom indre by og Akershus per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i indre by. Årlig gjennomsnitt 1999-2004**Figur 6.1f. Flyttinger mellom indre by og Akershus per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i indre by. Årlig gjennomsnitt 2005-2010**

I figurene 6.1i og 6.1j vises tilsvarende aldersstruktur for inn- og utvandringstrømmene til og fra indre by. Som for innflyttingen fra norske regioner er de største innvandringsstrømmene å finne blant innvandrere i alderen fra slutten av tenårene og opp mot slutten av 20-årene. Det samme gjelder for utvandrere, men andelen per tusen innbyggere ligger vesentlig lavere enn for innvandrere fordi Oslo har et betydelig innvandringsoverskudd. I den første perioden (figur 6.1i) kommer hele innvandringsoverskuddet i aldersgruppene fra om lag 10 år og opp til om lag 30 år samt for barn i sine første leveår. Det er små forskjeller i inn- og utvandringstrømmene i aldersintervallet 30-50 år, mens det kan observeres et lite utvandringsoverskudd i begynnende skolealder og blant personer fra om lag 50 til 60 år. I den andre perioden (figur 6.1j) følger aldersstrukturen i både inn- og utvandringen mye av det samme mønsteret som observert i den første perioden, bortsett fra at innvandringsoverskuddet er betydelig høyere. Som figuren viser, er det i den siste perioden innvandringsoverskudd til indre by i nesten samtlige aldre, men størst i aldersintervallet 20-30 år. Det er også her et lite utvandringsoverskudd blant barn i begynnende skolealder. Mye tyder på at det er en del innvandrerforeldre som returner tilbake til sine egne land når barna skal begynne på skolen, eller sender barna. For øvrig er det verdt å legge merke til at utvandring og innvandring målt per tusen innbyggere har endret seg lite for personer i alderen 0-20 år fra den første

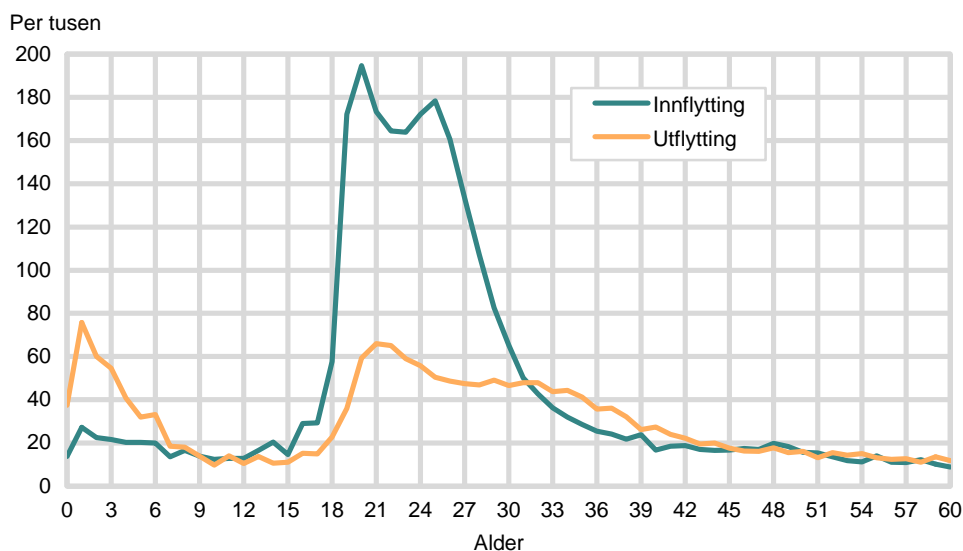
til den siste perioden. Den sterke økningen i innvandringen til indre by i den siste perioden er altså å finne blant personer i aldersgruppene 20 år og eldre.

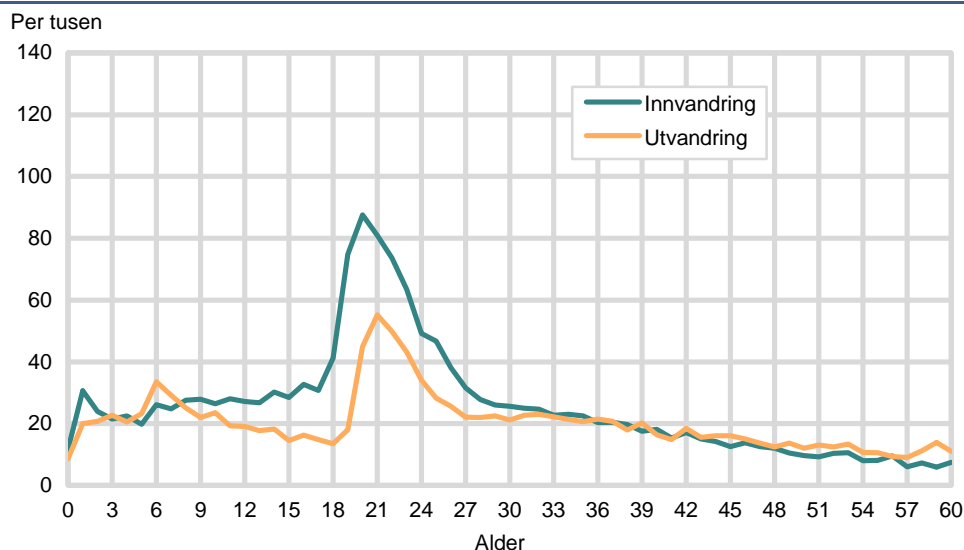
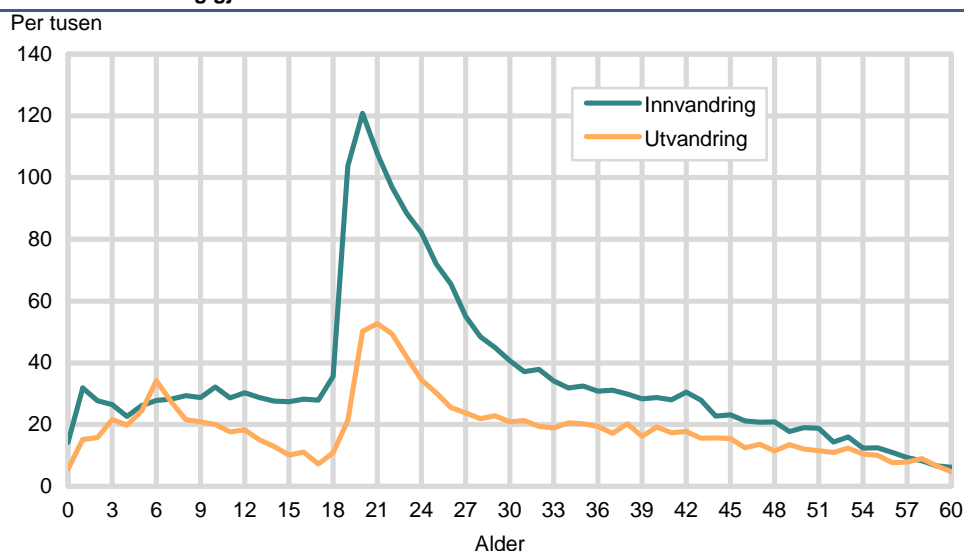
Felles for all inn- og utflytting etter alder i indre by, vist i figurene 6.1a til 6.1j, er at det er svært sammenfallende aldersstrukturer for flyttingene i den første og den siste perioden. Dette gjelder både for inn- og utflytting så vel som for inn- og utvandring. Strukturen er altså forholdsvis stabil, selv om nivået på ratene for inn- og utflyttingene og spesielt for inn- og utvandringen har endret seg en del mellom periodene.

Figur 6.1g. Flyttinger mellom indre by og Norge utenfor Oslo og Akershus per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i indre by. Årlig gjennomsnitt 1999-2004

Figur 6.1h. Flyttinger mellom indre by og Norge utenfor Oslo og Akershus per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i indre by. Årlig gjennomsnitt 2005-2010

Figur 6.1i. Inn- og utvandring i indre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 1999-2004**Figur 6.1j. Inn- og utvandring i indre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 2005-2010**

6.2. Bruttoflytting etter ettårig alder til og fra ytre by

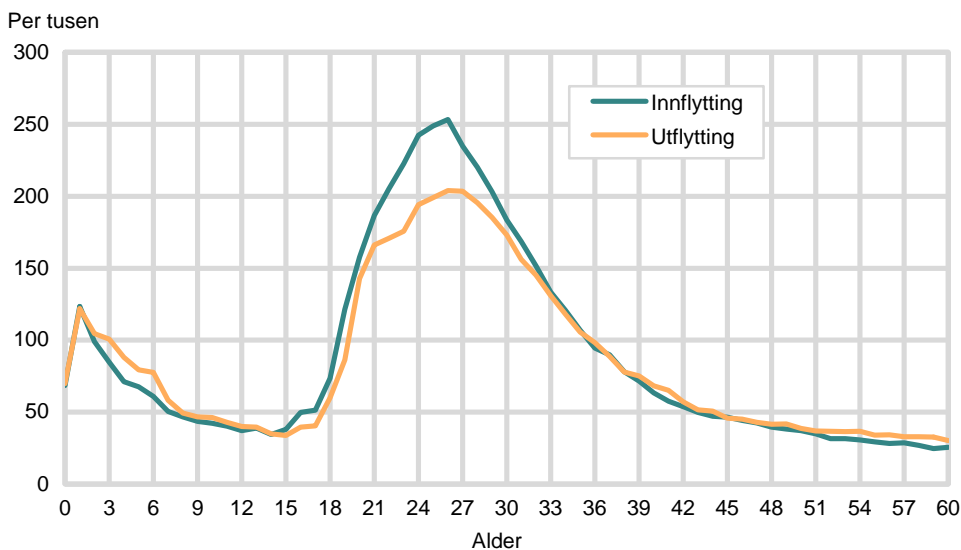
Figurene 6.2a og 6.2b viser på tilsvarende måte som i kapitlet foran gjennomsnittlig brutto inn- og utflytting per tusen innbyggere for ettårige aldersgrupper til og fra de ytre bydelene for de to periodene. Totalratene inkluderer også her både innenlandsk flytting, inkludert flyttingene til og fra indre by, samt flyttinger til og fra utlandet. Flyttinger mellom de ytre bydelene er her utelatt.

Som vi ser kommer hele innflyttingsoverskuddet til de ytre bydelene i aldersgruppene fra ca 20 år og til litt inn i 30-årsalderen. Dette er noe senere enn tilsvarende innflyttingsoverskudd i de indre bydelene. Det samlede innflyttingsoverskuddet er imidlertid noe mindre i aldersintervallet 20-30 år i de ytre bydelene sammenliknet med i de indre bydelene. På den annen side er det små forskjeller mellom inn- og utflytting i alle øvrige ettårige aldersgrupper i de ytre bydelene, der de indre bydelene har stort utflyttingstap blant barn og middelaldrende.

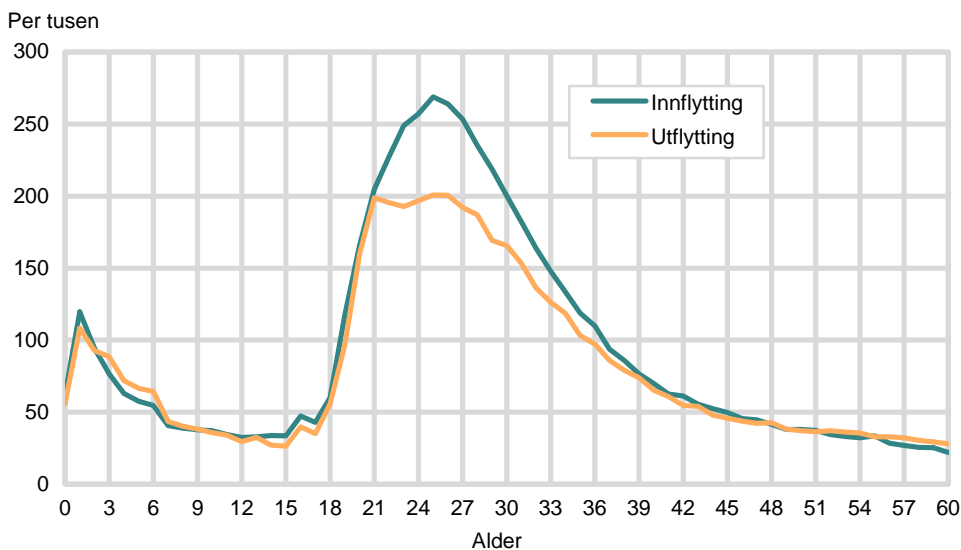
Figurene 6.2a og 6.2b viser at mye av den samme strukturen i det samlede flyttemønsteret i ytre by fra den første perioden også er å finne i den andre perioden fra 2005-2010. Forskjellen er at innflyttingsoverskuddet blant personer i 20-årsalderen er litt større i den andre perioden, og at innflyttingsoverskuddet også brer seg noe lenger

oppover i 30-årsalderen. Det er altså også en tendens til at innflyttingsoverskuddet kommer i litt høyere aldersgrupper i de ytre bydelene enn i de indre bydelene.

Figur 6.2a. Brutto inn- og utflyttinger i ytre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 1999-2004

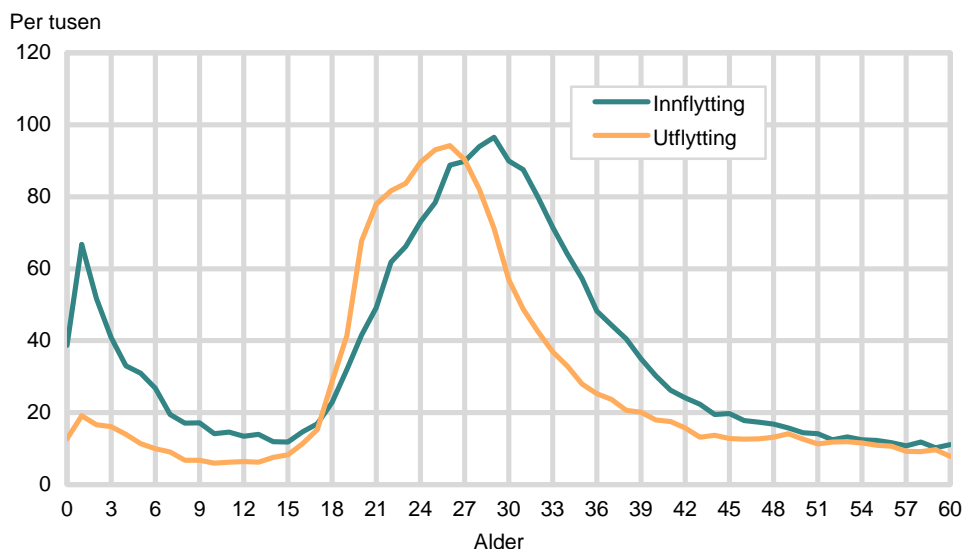
Figur 6.2b. Brutto inn- og utflyttinger i ytre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 2005-2010

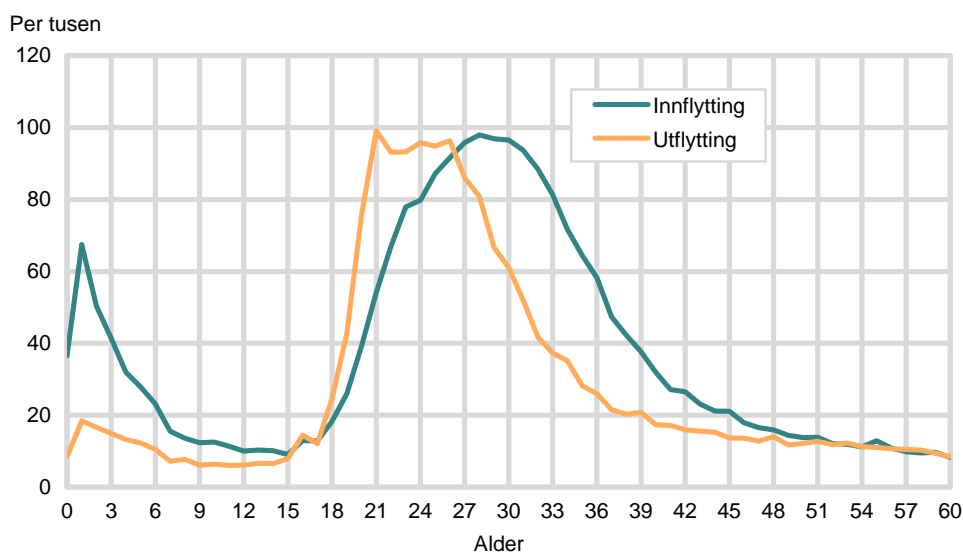
Splitter vi opp flyttestrømmene ved kun å se på flyttinger til og fra ytre by fra og til indre by (se figurene 6.2c og 6.2d), ser vi tydelig forskyvningene i aldersstrukturen mellom utflyttere i yngre aldersgrupper i 20-årsalderen, mens innflyttingene kommer litt senere blant personer rundt 30 år og oppover. Mens utflyttingene er forholdsvis små for barn og ungdom, er innflyttingen klart større, og da spesielt blant barn i førskolealder etter at barna har passert de to første leveårene. Disse trendene i flyttestrømmene fører til at de ytre bydelene viser utflyttingstap til de indre bydelene blant personer i 20-årsalderen, men får et betydelig innflyttingsoverskudd fra indre by blant personer i 30-årsalderen og til dels i 40-årsalderen, der innflyttere i stor grad også flytter med sine barn før de kommer i skolealder, og skaper et stort innflyttingsoverskudd av barn og ungdom til de ytre bydelene fra de indre bydelene. Dette indikerer også at mange barn blir født mens foreldrene fortsatt bor i de indre bydelene for deretter noe senere å følge sine foreldre til de ytre bydelene. Man kunne ha tenkt seg det omvendte mønster, ved at foreldrene først hadde flyttet fra de indre til de ytre bydelene for deretter å få barn, men dette synes ikke å være trenden.

Sammenlikner vi periodene 1999-2004 og 2005-2010 ser vi igjen at alderstrukturen i både inn- og utflyttingen følger omtrent samme mønster i begge periodene med ganske stor stabilitet.

Figur 6.2c. Flyttinger mellom ytre by og indre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i ytre by. Årlig gjennomsnitt 1999-2004

Figur 6.2d. Flyttinger mellom ytre by og indre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i ytre by. Årlig gjennomsnitt 2005-2010

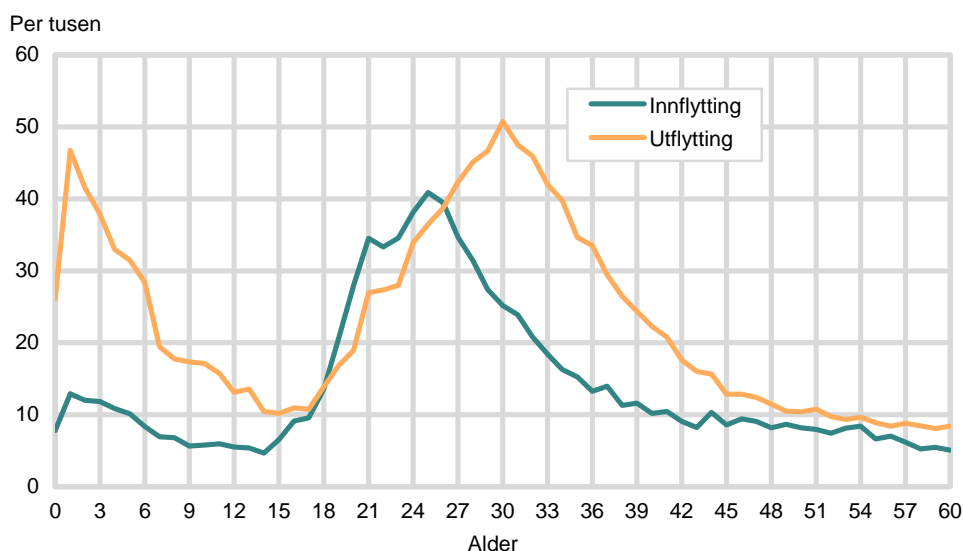
Figurene 6.2e og 6.2f viser tilsvarende aldersfordelinger i flyttingene mellom ytre by og Akershus. Forskyvningene vi så i alderstrukturen i flyttingene mellom ytre og indre by blir her nærmest det motsatte, ved at ytre by får et lite innflyttingsoverskudd fra Akershus for personer i første del av 20-årsalderen, mens utflyttingstapet er meget stort når personene nærmer seg 30-årsalderen og spesielt i løpet av 30-årsalderen. Utflyttingstapet til Akershus holder seg også godt oppe gjennom 40-årsalderen og også gjennom 50-årsalderen, om enn noe mer moderat. Det store utflyttingstapet av personer i 30-årsalderen trekker også med seg et stort utflyttingstap av barn og ungdom som følger sine foreldre. Men også her ser vi at flyttingene blant barn først akselererer sterkt etter at barna har passert de to første leveårene.

Sammenlikner vi alderstrukturen i flyttemønsteret mellom den første perioden (figur 6.2e) og den siste perioden (figur 6.2f) er utviklingen bemerkelsesverdig stabil. Nivået på ratene er derimot noe forskjellig, og da spesielt blant personer i

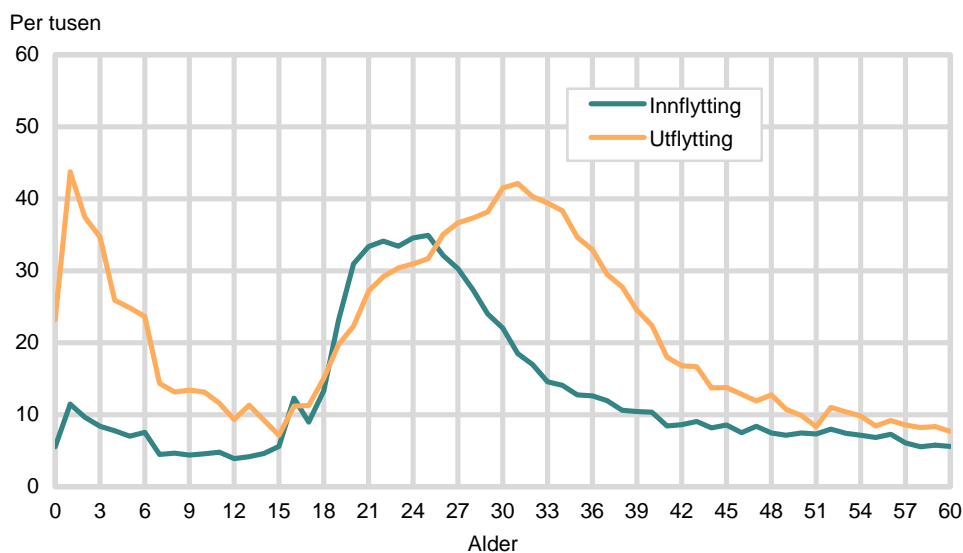
alderen 20-40 år, der både innflyttingen av personer i 20-årsalderen og utflyttingen blant personer i tidlig 30-årsalder er noe høyere i den første perioden. Fallet i utflyttingstilbøyeligheten blant personer i tidlig 30-årsalder kompenseres imidlertid noe ved at utflyttingene brer seg noe mer ut oppover i 30-årsalderen.

Sammenlikner vi flyttingene mellom ytre by og indre by med de som flytter mellom ytre by og Akershus, ser det ut til at flyttetapet av 30- og 40-åringer med tilhørende barne- og ungdomskull til Akershus langt på vei kompenseres av tilsvarende flytteoverskudd i de samme aldersgruppene fra indre by.

Figur 6.2e. Flyttinger mellom ytre by og Akershus per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i ytre by. Årlig gjennomsnitt 1999-2004

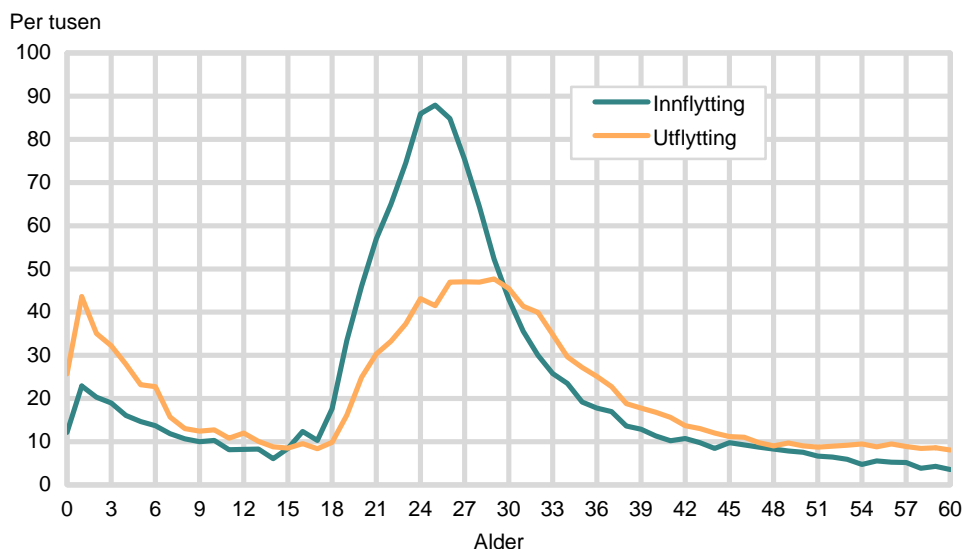
Figur 6.2f. Flyttinger mellom ytre by og Akershus per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i ytre by. Årlig gjennomsnitt 2005-2010

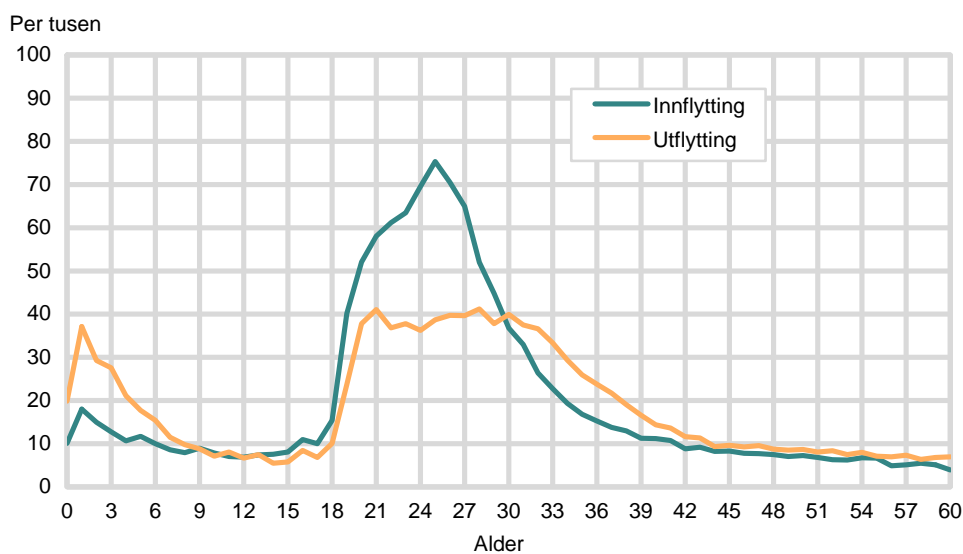
Aldersstrukturen i bruttoflyingene mellom ytre by og landet for øvrig kommer frem av figurene 6.2g og 6.2h. Som i indre by er innflyttingsoverskuddet av personer i 20-årsalderen også markant, men nivået på innflyttingsratene er kun om lag halvparten av tilsvarende størrelser for de indre bydelene. For øvrig har de ytre bydelene også her et flyttetap av personer i 30-årsalderen og oppover med tilhørende medflytting av barn og ungdom, men ratene er klart mer moderate enn tilsvarende flyttetap til Akershus. Det er også verdt å legge merke til at flyttetapet blant de yngste først og fremst gjelder barn i førskolealder, mens det er nær balanse i flyttetallene blant ungdom.

Sammenlikner vi periodene er det også her stort sammenfall i alderstrukturen for flyttingene, men nivået på flytteratene er noe mer moderate i den siste seksårsperioden både med hensyn til innflyttingen og utflyttingen.

Figur 6.2g. Flyttinger mellom ytre by og Norge utenfor Oslo og Akershus per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i ytre by. Årlig gjennomsnitt 1999-2004

Figur 6.2h. Flyttinger mellom ytre by og Norge utenfor Oslo og Akershus per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i ytre by. Årlig gjennomsnitt 2005-2010

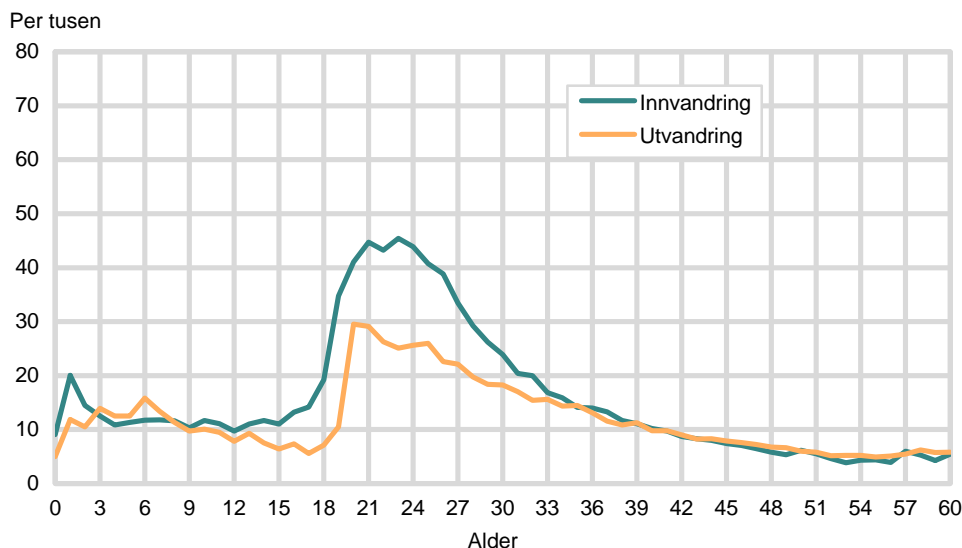

I figurene 6.2i og 6.2j vises tilsvarende aldersstruktur for inn- og utvandningsstrømmene til og fra ytre by. Som for innflyttingen fra norske regioner er de største innvandringsstrømmene også å finne blant innvandrere i alderen fra slutten av tenårene og opp mot slutten av 20-årene. Det samme gjelder for øvrig for utvandrere, men raten per tusen innbyggere ligger vesentlig lavere enn for innvandrere.

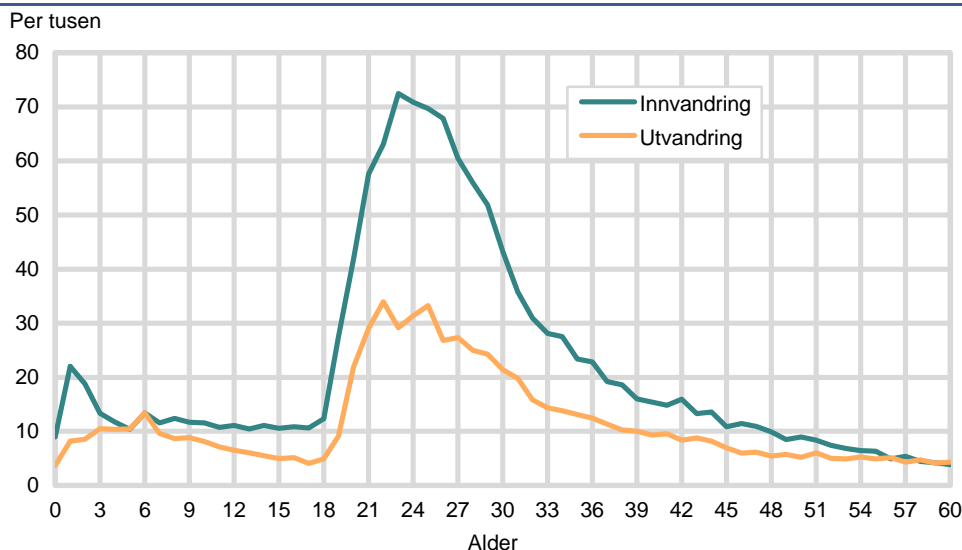
I den første perioden (figur 6.2i) kommer hele innvandringsoverskuddet i aldersgruppene fra inngangen til tenårene og opp til om lag 30 år samt for barn i sine første leveår. Det er små forskjeller i inn- og utvandningsstrømmene i aldersintervallet 35-60 år, mens det kan observeres et lite utvandringsoverskudd i begynnende skolealder. I den andre perioden (figur 6.2j) følger aldersstrukturen i både inn- og utvandringen mye av det samme mønsteret som observert i den første perioden, bortsett fra at innvandringsoverskuddet er betydelig høyere enn i den første perioden, samt at dette overskuddet omfatter flere aldersgrupper.

Som figuren viser, er det i den siste perioden innvandringsoverskudd til ytre by for nesten samtlige ettårige aldersgrupper, men størst i aldersintervallet fra begynnelsen av 20-årsalderen og til litt inn i 30-årsalderen. Det er en tendens til økt utvandring blant barn i begynnelsende skolealder, men til forskjell fra den første perioden gir dette nå kun en balanse i inn- og utvandringsstrømmene og ikke som før et lite utvandringsoverskudd. Ellers må vi helt opp i aldersgruppene i slutten av 50-årsalderen for å finne en viss balanse mellom inn- og utvandringsstrømmene.

Figur 6.2i. Inn- og utvandring i ytre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 1999-2004

Figur 6.2j. Inn- og utvandring i ytre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 2005-2010

For øvrig er det verdt å legge merke til at inn- og utvandringsratene har endret seg lite for personer i alderen 0-20 år fra den første til den siste perioden, dog med en litt lavere utvandringstilbøyelighet for barn og ungdom i skolealder. Den sterke økningen i innvandringen til ytre by i den siste perioden er som i indre by å finne blant personer over 20 år.

Felles for all inn- og utflytting etter alder i ytre by, vist i figurene 6.2a til 6.2j, er at det også her er forholdsvis stort sammenfall i aldersstrukturen for flyttingene mellom den første og den siste perioden. Dette gjelder både for inn- og utflyttingen så vel som for inn- og utvandringen. Strukturen aldersgruppene i mellom er altså

forholdsvis stabil, selv om nivået på ratene mellom inn- og utflyttingene og spesielt mellom inn- og utvandringen har endret seg en del mellom periodene.

6.3. Flyttinger til og fra indre og ytre by etter kjønn og alder

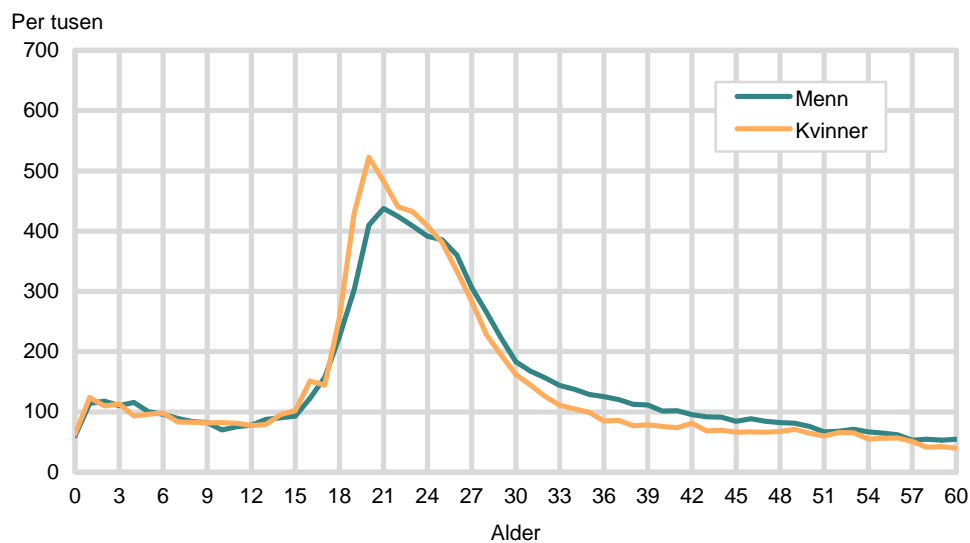
I dette avsnittet har vi tatt med noen tall som viser detaljerte alderspesifikke flyttemønstre etter kjønn. Vår hovedhypotese er at alderstrukturen betyr mer for flyttingene til og fra bydeler i Oslo enn flyttingene fordelt etter kjønn. Skjønt med en økning i andelen kvinner i studentmassen gjennom de senere årene, kan man også forvente at kvinner kan ha en noe økende andel av innflyttingene til Oslo, og da spesielt i aldersgruppene fra rundt 20 til om lag 30 år. For å illustrere flyttemønstrene også etter kjønn, har vi tatt med noen aggregerte tall som viser samlet inn- og utflytting etter alder til de indre og ytre bydelene. Det vil si at flyttinger fra indre til ytre by og vise versa, samt flyttinger til og fra andre områder i Norge og til og fra utlandet, er slått sammen til en total rate for hver ettårige aldersgruppe, men i tillegg altså her vist for hvert kjønn separat.

Figur 6.3a viser innflyttingene per tusen menn og kvinner til indre by i perioden 1999-2004. Forskjellene mellom menn og kvinner er forholdsvis moderate. Kvinner viser en noe større innflytting i begynnelsen av 20-årsalderen, mens menn gjennomgående har en litt større innflytting fra 25-årsalderen og oppover. Det samme flyttemønsteret gjenspeiler seg i tallene for perioden 2005-2010 i figur 6.3b. Som vi har sett tidligere, er det en noe sterkere konsentrasjon i innflyttingene for personer i 20-årsalderen i den siste perioden. Dette gjelder både for menn og kvinner. Som beskrevet tidligere i kapitlet kan dette tilbakeføres til regelendringer for flyttinger blant studenter.

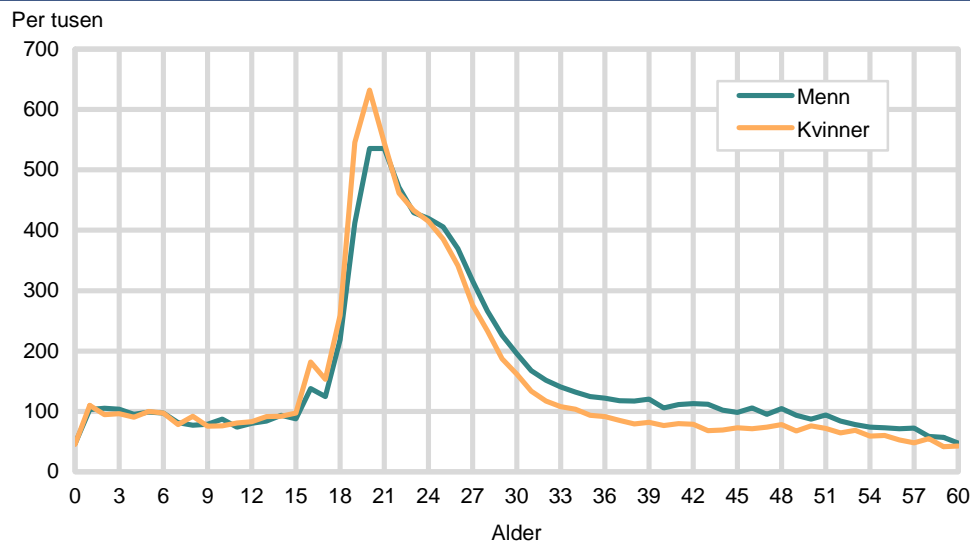
I figurene 6.3c og 6.3d har vi sett på tilsvarende innflyttinger til de ytre bydelene. Målt per tusen innbyggere er intensiteten i innflyttingen noe mindre enn i de indre bydelene, men den sprer seg over flere aldersgrupper, slik at de ytre bydelene får tilførsel av innflyttere over et større aldersintervall enn de indre bydelene. Innflyttingen blant kvinner foregår i litt tidligere aldersgrupper i løpet av 20-årsalderen enn hos menn, mens i aldersgruppene fra om lag 30 år og oppover viser menn større innflytting enn kvinner målt per tusen innbyggere i de ytre bydelene. Skjønt, totalt sett er kjønnsforskjellene i innflyttingen forholdsvis moderate.

Noe av forklaringen til forskjellene i kjønnsstrukturen i innflyttingene mellom indre og ytre by, kan være å finne i hvilke formål flyttingene har. I de indre bydelene er det som tidligere nevnt påfyll av yngre personer som ønsker å leie fremfor å eie bolig i forbindelse med oppstart og gjennomføring av en utdanning. I de ytre bydelene kommer innflyttingene litt senere i livsløpet, og da som oftest i sammenheng med familieinngåelse og barnefødsler og et noe sterkere ønske om større bolig som kan eies fremfor å leies. Innflyttingen i indre by topper seg i første del av 20-årsalderen både hos menn og kvinner. Dette har sammenheng med skolesystemet, der avslutningstidspunktet for videregående utdanning jo er felles for menn og kvinner, slik at oppstart av en høyere utdanning er sammenfallende i tid både hos menn og kvinner. De noe høyere tallene for innflytting per tusen innbyggere hos kvinner enn hos menn, kan som nevnt sees i sammenheng med en stor tilstrømming av kvinner til høyere utdanning, mens avtjening av verneplikten fortsatt kan ha en liten neddempende effekt på innflyttingen hos menn sett i forhold til kvinner. I de ytre bydelene henger innflyttingen noe mer sammen med familieinngåelser, der kvinner ved inngåelse av parforhold gjennomsnittlig er noe yngre enn menn, slik at kvinner derfor har en litt yngre aldersstrukturprofil i innflyttingene sammenliknet med menn.

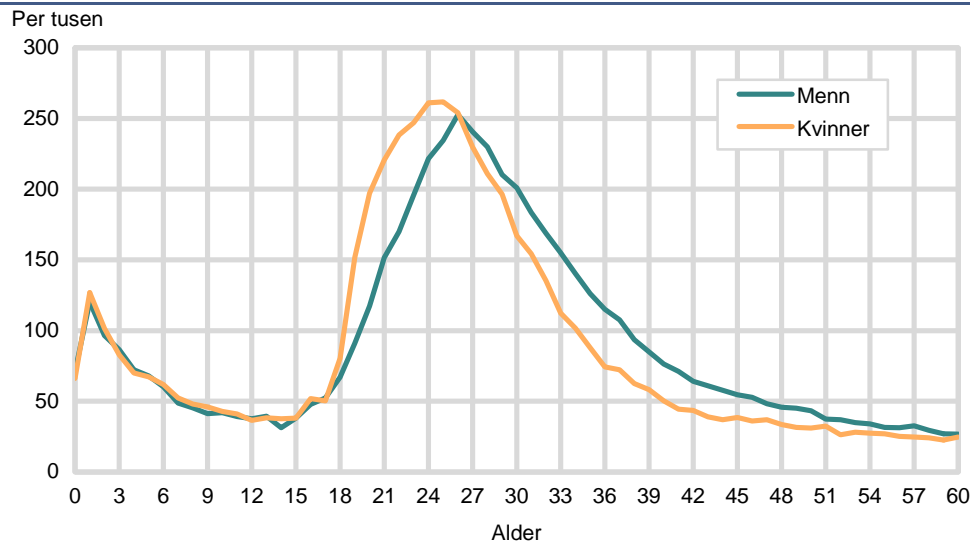
Figur 6.3a. Brutto innflytting til indre by per 1000 innbyggere etter kjønn og ettårige aldersgrupper 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 1999-2004

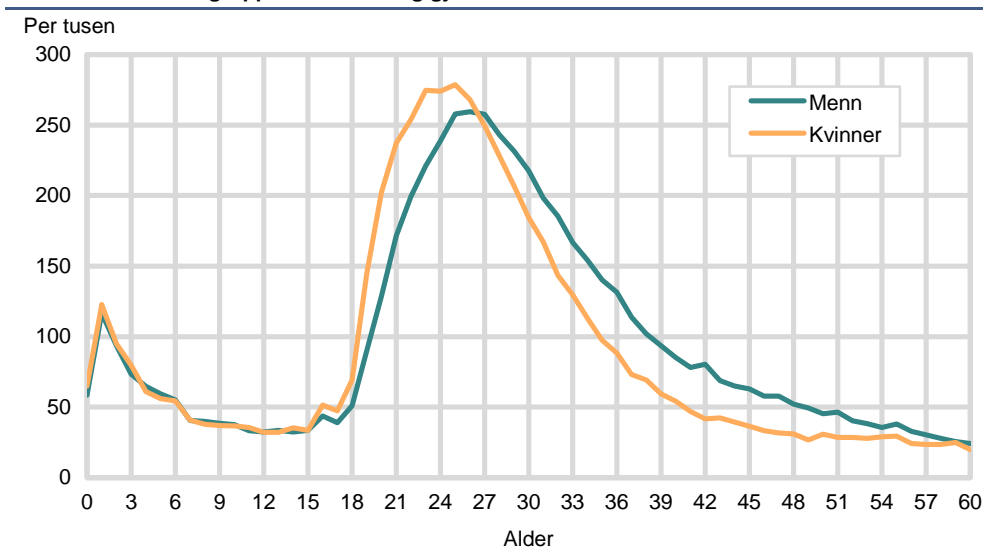
Figur 6.3b. Brutto innflytting til indre by per 1000 innbyggere etter kjønn og ettårige aldersgrupper 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 2005-2010

Figur 6.3c. Brutto innflytting til ytre by per 1000 innbyggere etter kjønn og ettårige aldersgrupper 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 1999-2004

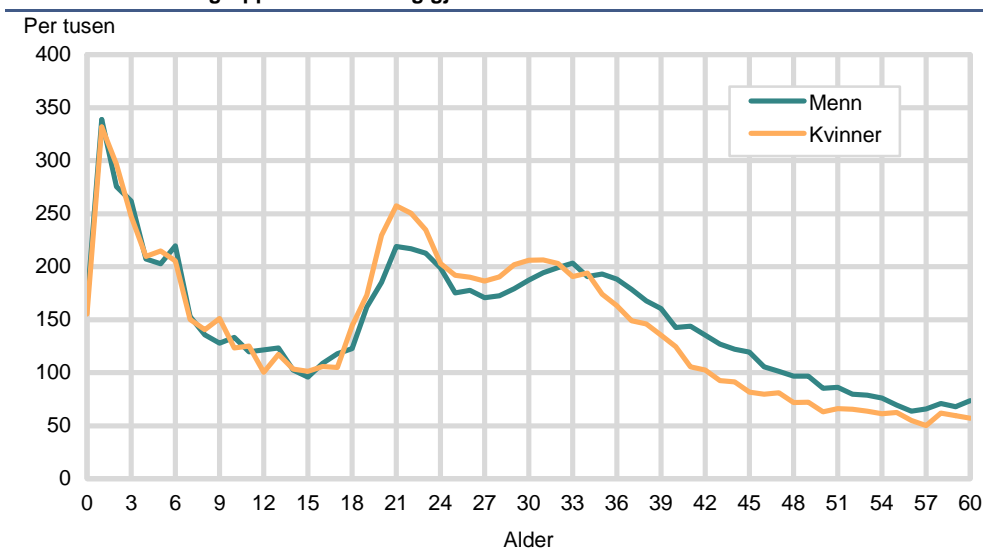

Figur 6.3d. Brutto innflytting til ytre by per 1000 innbyggere etter kjønn og ettårige aldersgrupper 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 2005-2010

I figurene 6.3e-6.3h har vi sett på tilsvarende forskjeller mellom menn og kvinner i de samlede utflyttingene per tusen innbyggere i hver ettårige aldersgrupper fra indre og ytre by. I figur 6.3e vises utflyttingsratene fra indre by som gjennomsnittlige årlige rater i perioden 1999-2004. Strukturen på utflyttingsratene gjenspeiler mye av det vi i avsnittet over skrev om innflyttingen, der kvinner flytter ut i noe lavere aldersgrupper enn menn. I de indre bydelene henger utflyttingene noe mer sammen med inngåelse av familieforhold sammenliknet med tilsvarende innflyttinger, og aldersstrukturen mellom menn og kvinner i parforhold gjenspeiles mer i utflyttingsratene enn i tilsvarende innflyttingsrater. Som vi ser har kvinner større utflyttingstilbøyelighet enn menn i løpet av 20-årsalderen og litt inn i 30-årsalderen, mens utflyttingstilbøyeligheten blant menn ligger noe høyere enn hos kvinner i samtlige aldersgrupper deretter. Som forventet er det små eller ingen kjønnsforskjeller i utflyttingstilbøyeligheten hos medfølgende barn og ungdom.

Figur 6.3e. Brutto utflytting fra indre by per 1000 innbyggere etter kjønn og ettårige aldersgrupper 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 1999-2004

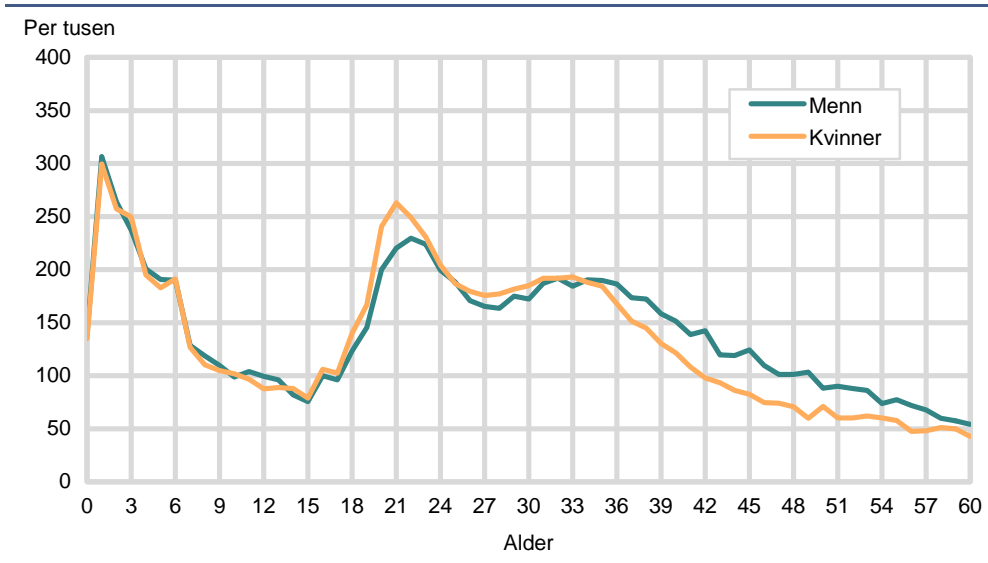

Ser vi på tilsvarende gjennomsnittlige utflyttingsrater fra indre by i perioden 2005-2010 (se figur 6.3f), er strukturen sammenfallende med den første perioden. Utflyttingstilbøyeligheten i den siste perioden for voksenbefolkningen, er ved siden av å følge nær identisk struktur kjønnene imellom, sammenfallende også når det gjelder nivået på ratene. Som tidligere nevnt, er imidlertid

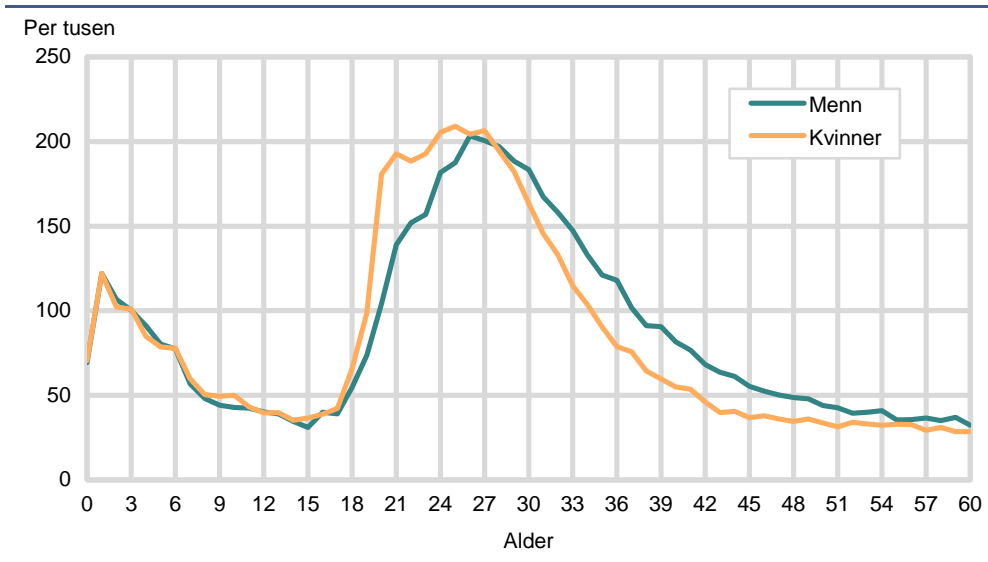
utflyttingstilbøyeligheten blant barn og ungdom litt lavere i den siste enn i den første perioden, men forskjellene mellom gutter og jenter er nesten ikke synlige.

Figurene 6.3g og 6.3h viser tilsvarende utflyttingsrater fra ytre by. Som vi ser av figur 6.3g følger strukturforskjellene i utflyttingsratene mellom menn og kvinner i den første perioden mye av det samme mønsteret som observert i utflyttingene fra indre by. Som vi tidligere har sett, går hovedtyngden av utflyttingene fra ytre by i retning Akershus og delvis til andre regioner i Norge. Mange av flyttingene representerer familieflyttinger med medfølgende barn og ungdom. Aldersforskjellene mellom kjønn i parforhold vil derfor til en stor grad også slå ut i utflyttingstilbøyeligheten, der kvinner flytter i noe lavere alder sammenliknet med menn. Tilsvarende utflyttingsrater fra ytre by i den siste perioden (se figur 6.3h), er også her nær sammenfallende med de rater som ble observert i den første perioden.

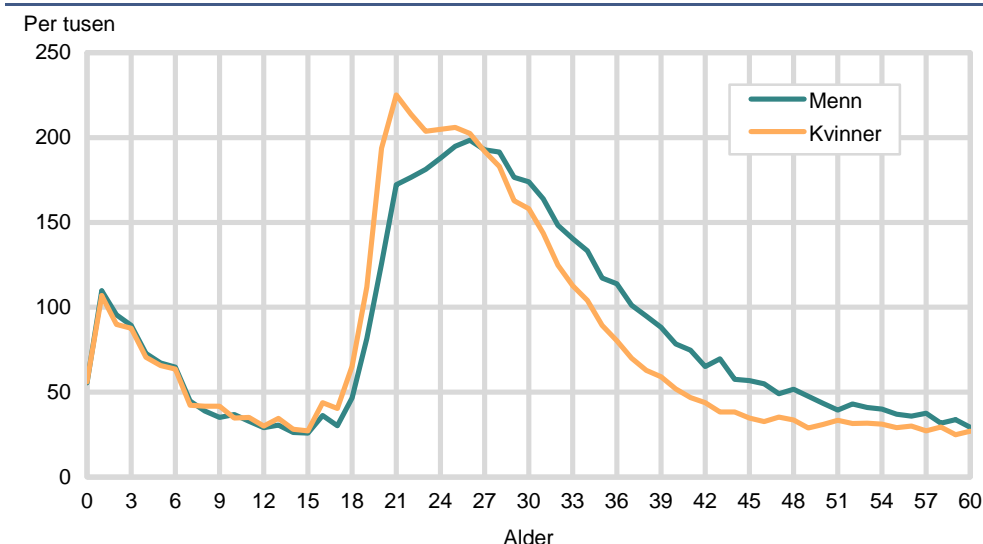
Figur 6.3f. Brutto utflytting fra indre by per 1000 innbyggere etter kjønn og ettårige aldersgrupper 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 2005-2010

Figur 6.3g. Brutto utflytting fra ytre by per 1000 innbyggere etter kjønn og ettårige aldersgrupper 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 1999-2004

Figur 6.3h. Brutto utflytting fra ytre by per 1000 innbyggere etter kjønn og ettårige aldersgrupper 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 2004-2010

6.4. Nettoflytting etter aldersgrupper i bydelene

I den siste delen av dette kapitlet ser vi på nettoflyttingene etter aggregerte aldersgrupper for hver av bydelene, som gjennomsnitt over hele perioden 1999-2010. Som vi så i avsnittet over var det forholdsvis små kjønnsforskjeller mellom flytteratene på detaljert nivå. Vi nøyer oss derfor med å vise forskjeller i netto-tilbøyelighetene i flytteratene kun etter aldersgrupper for begge kjønn samlet.

For å starte med nettoinnflytting for barn i alderen 0-5 år, ser vi av figur 6.4a et meget klart skille mellom indre og ytre bydeler. Samtlige av de fem indre bydelene viser en nettoutflytting av barn som ligger betydelig høyere enn for de ytre bydelene. Størst nettoutflytting er å finne i de indre bydelene St.Hanshaugen og Sagene, mens Gamle Oslo har noe lavere nettoutflytting enn de øvrige indre bydelene. I de ytre bydelene er innflyttingen av barn nær den samme som utflyttingene, slik at bydelene er i nær balanse med hensyn til nettoflytting i denne aldersgruppen. De ytre bydelene Vestre- og Nordre Aker samt Stovner skiller seg ut med et lite innflyttingsoverskudd av barn, mens Bjerke, Alna og Grorud er de av de ytre bydelene som viser størst utflyttingsoverskudd av barn i alderen 0-5 år.

Tilsvarende tall for barn og ungdom i alderen 6-15 år, viser at de tre bydelene i indre by øst har et klart større nettoflyttetap i denne aldersgruppen enn samtlige andre bydeler (se figur 6.4b). Både Gamle Oslo, Grünerløkka og Sagene viser en nettoutflyttingsrate på om lag 50 personer per tusen innbyggere i denne aldersgruppen. Bydelene i indre by vest viser også relativt store nettoflyttetap av barn og ungdom i obligatorisk skolealder, om enn klart mindre enn i indre by øst. Av de ytre bydelene, skiller Stovner seg klart ut med et klart netto innflyttingsoverskudd av barn og ungdom i denne aldersgruppen. For øvrig er hovedtrendens også et lite netto utflyttingsoverskudd av barn og ungdom i de ytre bydelene, med et lite unntak for bydelene Vestre Aker, Østensjø og Nordstrand, der innflyttingen av barn og ungdom i skolepliktig alder omtrent balanserer utflyttingene i denne aldersgruppen.

Beveger vi oss videre til videregående skolealder, 16-19 år, ser vi av figur 6.4c at de indre bydelene nå får et betydelig netto innflyttingsoverskudd. Det er klart størst for de indre bydelene St.Hanshaugen, Grünerløkka og Frogner, mens Gamle Oslo også her skiller seg noe ut blant de indre bydelene, med et litt mer moderat innflyttingsoverskudd i denne aldersgruppen. De ytre bydelene viser også gjennomgående et innflyttingsoverskudd av ungdom i alderen 16-19 år, med et lite unntak for Søndre Nordstrand, der det er nær balanse for nettoflyttingen i denne aldersgruppen, men dog med svakt høyere utflytting enn innflytting. Størst innflyttings-

overskudd i denne aldersgruppen i de ytre bydelene var å finne i Bjerke i ytre by øst og i Nordre Aker i ytre by vest.

Beveger vi oss videre inn i tidlig ”studentalder”, til aldersgruppen 20-24 år, blir innflyttingsoverskuddet i de indre bydelene ytterligere forsterket (se figur 6.4d). Igjen er det St.Hanshaugen som har det største innflyttingsoverskuddet av de indre bydelene, mens Gamle Oslo igjen er den av de indre bydelene med lavest flytteoverskudd også i denne aldersgruppen. Det er også innflyttingsoverskudd av personer i alderen 20-24 år i de fleste av de ytre bydelene. Størst innflyttingsoverskudd har Nordre Aker i ytre by vest og Bjerke i ytre by øst. To av de ytre bydelene, Vestre Aker i ytre by vest og Søndre Nordstrand i ytre by sør, har et lite nettoflyttetap i denne aldersgruppen.

Samtlige bydeler har derimot et netto innflyttingsoverskudd i aldersgruppen 25-34 år (se figur 6.4e), og størst i de indre østlige bydelene Sagene og Gamle Oslo tett fulgt av Grünerløkka, mens bydelene i indre by vest, St.Hanshaugen og Frogner viser et mer moderat innflyttingsoverskudd i denne aldersgruppen. Flere av de ytre bydelene har også klart større tilførsel enn tap av personer i denne aldersgruppen gjennom flytting. Dette gjelder først og fremst bydelene Ullern i ytre by vest, Bjerke i ytre by øst og Østensjø i ytre by sør, mens Stovner i ytre by øst er den av de ytre bydelene med lavest innflyttingsoverskudd i denne aldersgruppen.

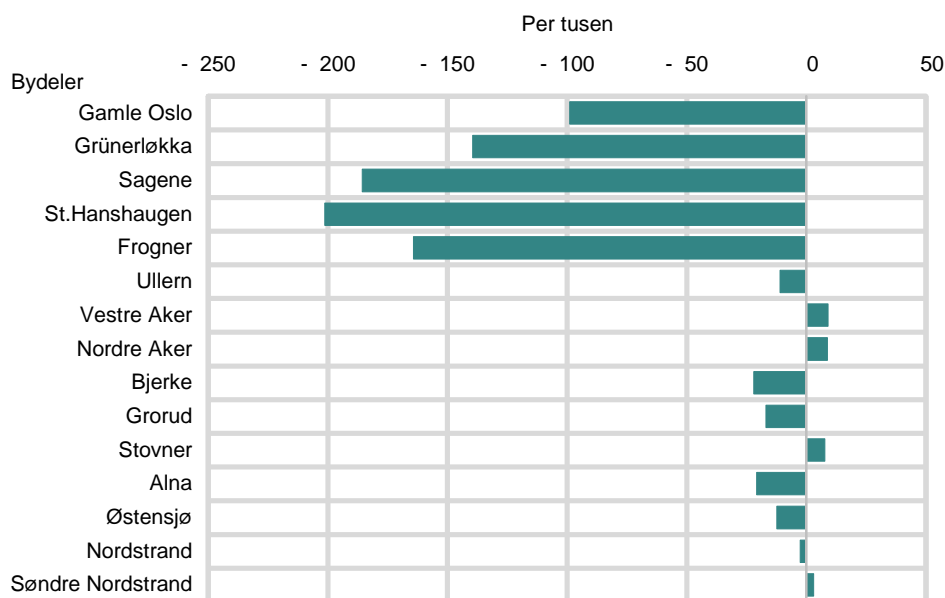
Går vi videre oppover til den middelaldrende gruppen av personer i alderen 35-49 år, er det et klart nettoutflyttingstap for alle de indre bydelene (se figur 6.4f). De fleste av personene i denne aldersgruppen er ferdig med sin utdanning, har gått inn på arbeidsmarkedet, dannet familie og fått barn. Som vi tidligere har observert, flytter svært mange i denne aldersgruppen til de ytre bydelene og til Akershus. Som vi ser er nettoflyttetapet størst i de indre bydelene St.Hanshaugen, Sagene og Grünerløkka, altså de bydelene som hadde størst netto innflyttingsoverskudd av personer i yngre voksenalder. I de ytre bydelene er det nær flyttebalanse for denne aldersgruppen. Som vi også har sett tidligere viser flere av de ytre bydelene stort nettoutflyttingstap til Akershus, mens mye av dette tapet kompenseres av innflyttingsoverskudd fra de indre bydelene. Av de ytre bydelene viser Vestre og Nordre Aker i ytre by vest og Nordstrand i ytre by sør det største netto innflyttingsoverskuddet av middelaldrende, mens bydelene Alna i ytre by øst og Søndre Nordstrand i ytre by sør viser størst netto utflyttingstap. De øvrige ytre bydelene viser nær flyttebalanse i denne aldersgruppen.

Når vi kommer over i aldersgruppen 50-69 år (figur 6.4g), der pensjonsplanleggingen fortsetter med pensjonisttilværelsen, er det gjennomgående et utflyttingsoverskudd fra bydelene. De fleste av de indre bydelene viser også her betydelig større utflytting enn det som blir kompensert gjennom innflytting, slik at resultatet blir et klart nettoutflyttingstap. Klart størst er dette flyttetapet i de indre østlige bydelene Grünerløkka og Sagene. Av de indre bydelene skiller Frogner i indre by vest seg ut ved flyttebalanse i denne aldersgruppen. Beveger vi oss fra Frogner og ut til ytre by vest, skiller bydelen Ullern seg enda mer ut, ved å være den eneste av samtlige bydeler som har større innflytting enn utflytting av personer i aldersgruppen 50-69 år. Alle de øvrige bydelene i ytre by har større utflytting enn innflytting i denne aldersgruppen. Som observert for middelaldrende, er det også bydelene Alna i ytre by øst og Søndre Nordstrand i ytre by sør som har det største nettoutflyttingstapet blant de ytre bydelene i alderen 50-69 år. Lavest nettoutflytting i denne aldersgruppen i de ytre østlige og sørlige bydelene er å finne i de ytre sørlige bydelene Østensjø og Nordstrand.

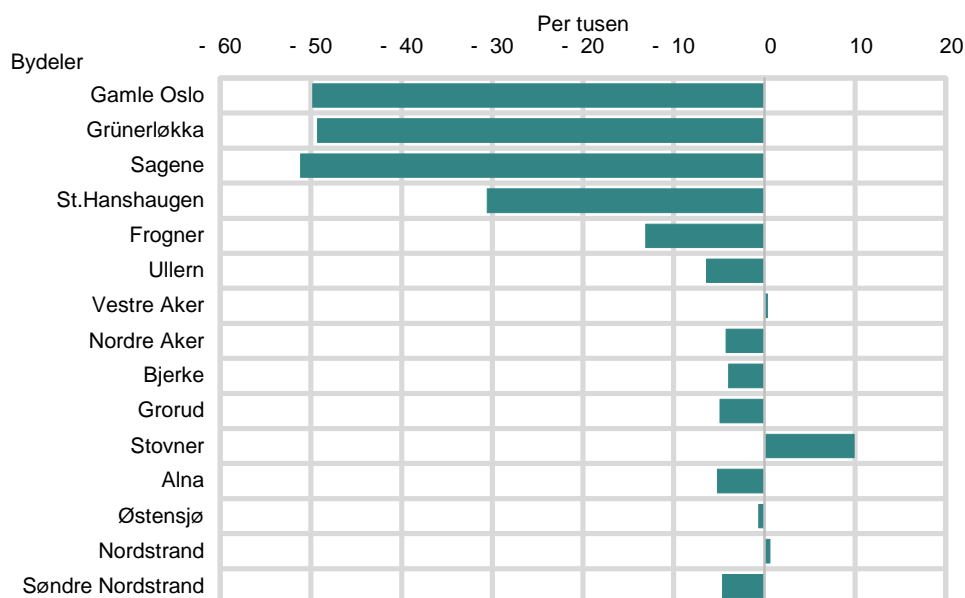
Til slutt har vi også tatt med flyttetall for den eldste aldersgruppen, definert som personer 70 år og eldre (figur 6.4h). Flyttinger i denne gruppen tas ikke med i de ordinære befolkningsfremskrivingene, både med hensyn til flytteomfanget, men også fordi aldersgruppen omfatter en del flyttinger til alders- og sykehjem. Det siste medfører at en del av flytteaktiviteten blir bestemt av lokaliseringen av alders-

og sykehjemmene, samt av hvor personene blir tildelt plass. Som vi ser av figur 6.4h er det store variasjoner i nettoflytteratene mellom bydelene. Bydelene Grünerløkka i indre by øst og Ullern i ytre by vest skiller seg klart fra alle andre bydeler med en større tilførsel enn utflytting, og dermed en klar positiv nettoinnflytting i denne aldersgruppen. Alle de øvrige bydelene har større utflytting enn innflytting av personer 70 år og over, med størst utslag i nettoflytteratene i bydelen Bjerke i ytre by øst og Sagene i indre by øst.

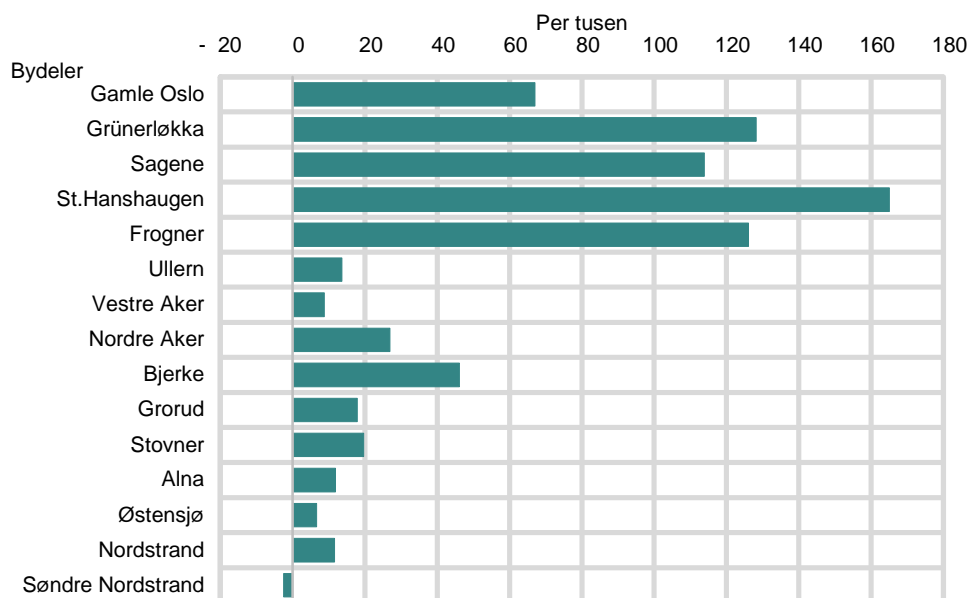
Figur 6.4a. Nettoinnflytting per tusen innbyggere i alderen 0-5 år etter bydeler i Oslo. Årlig gjennomsnitt i perioden 1999-2010

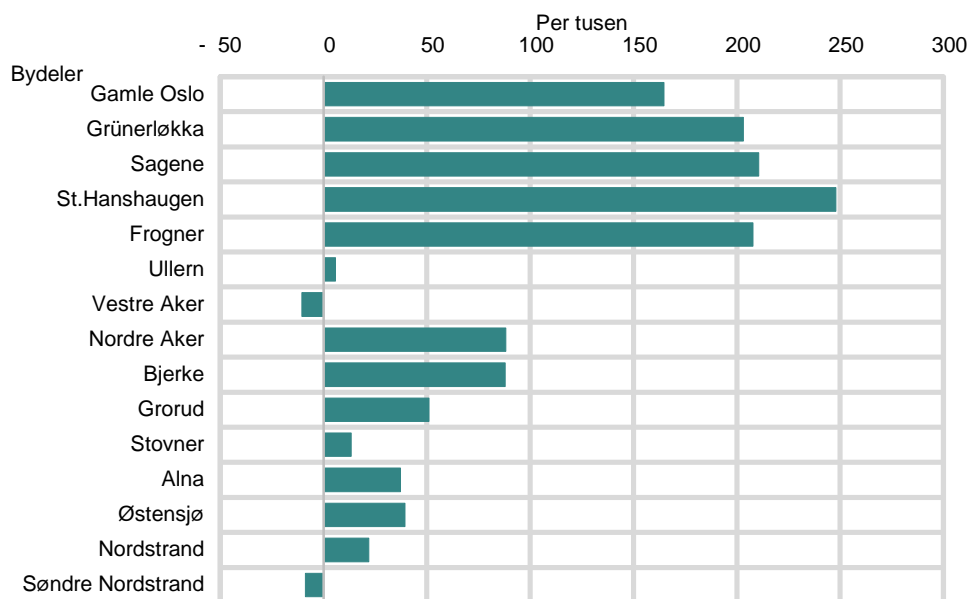
Figur 6.4b. Nettoinnflytting per tusen innbyggere i alderen 6-15 år etter bydeler i Oslo. Årlig gjennomsnitt i perioden 1999-2010

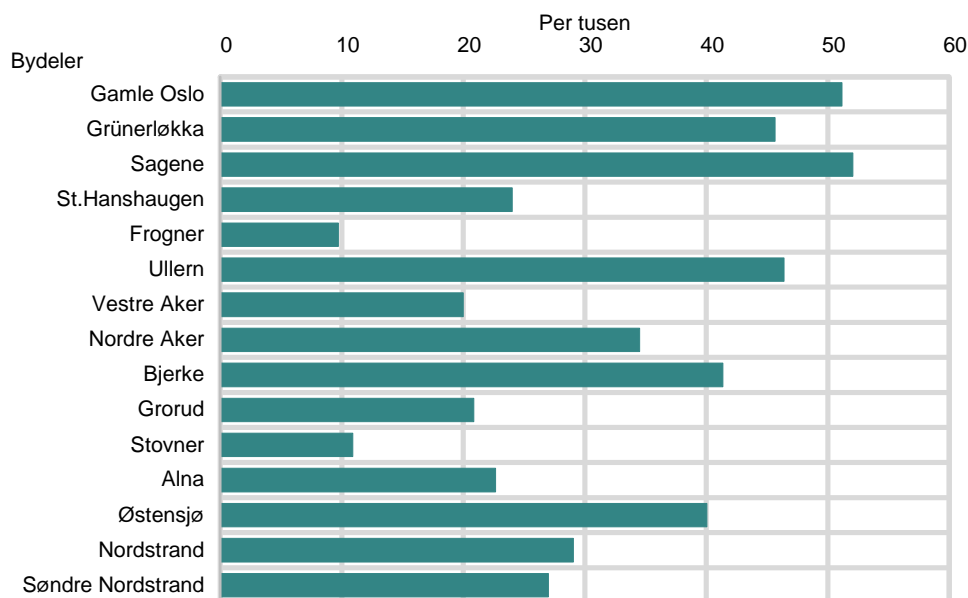
Figur 6.4c. Nettoinnflytting per tusen innbyggere i alderen 16-19 år etter bydeler i Oslo. Årlig gjennomsnitt i perioden 1999-2010

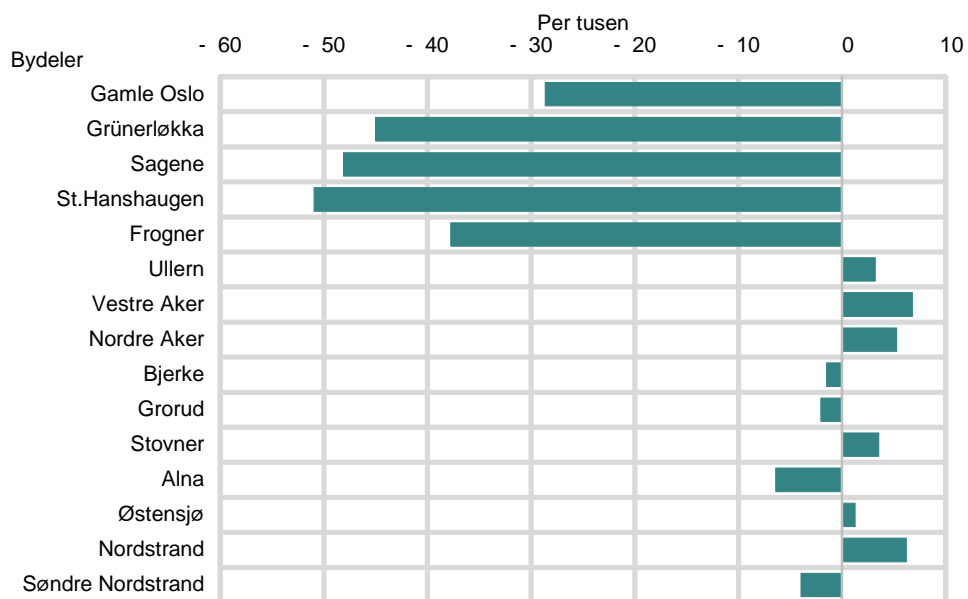
Figur 6.4d. Nettoinnflytting per tusen innbyggere i alderen 20-24 år etter bydeler i Oslo. Årlig gjennomsnitt i perioden 1999-2010

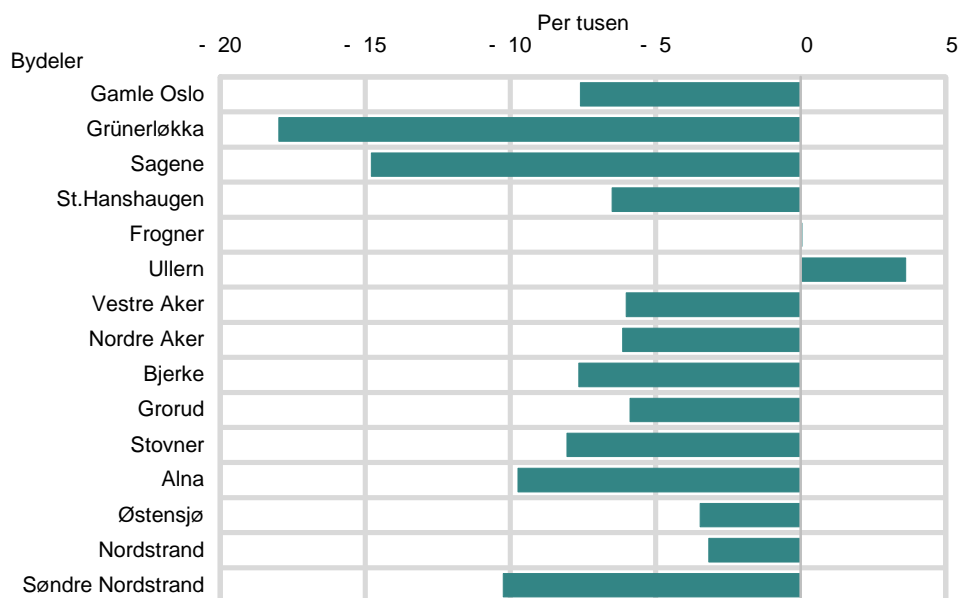
Figur 6.4e. Nettoinnflytting per tusen innbyggere i alderen 25-34 år etter bydeler i Oslo. Årlig gjennomsnitt i perioden 1999-2010

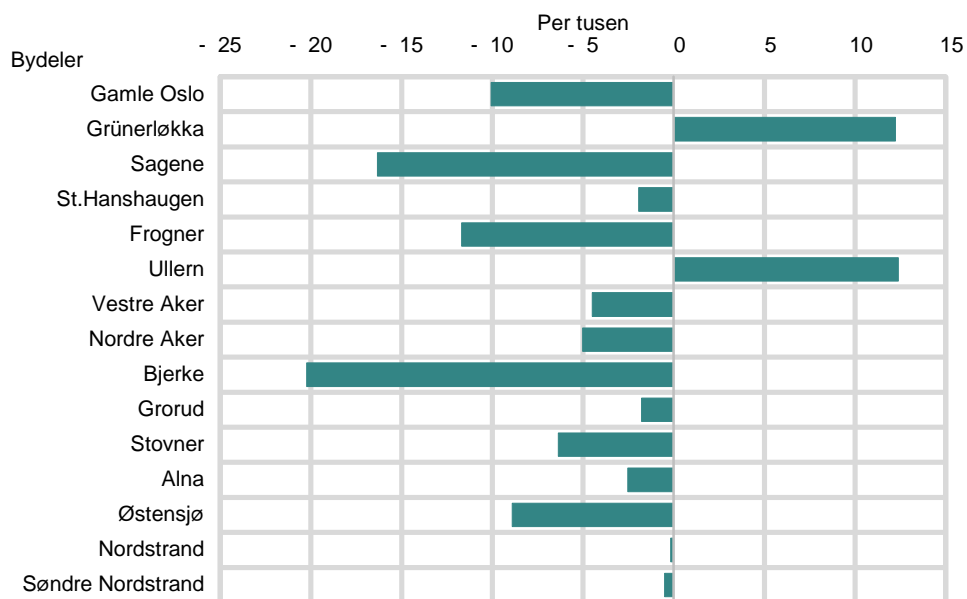
Figur 6.4f. Nettoinnflytting per tusen innbyggere i alderen 35-49 år etter bydeler i Oslo. Årlig gjennomsnitt i perioden 1999-2010

Figur 6.4g. Nettoinnflytting per tusen innbyggere i alderen 50-69 år etter bydeler i Oslo. Årlig gjennomsnitt i perioden 1999-2010

Figur 6.4h. Nettoinnflytting per tusen innbyggere i alderen 70 år og over etter bydeler i Oslo. Årlig gjennomsnitt i perioden 1999-2010

7. Flyttestrømmene som ledd i befolkningsframskrivninger

I dette kapitlet ser vi litt mer på stabiliteten i flyttingene til og fra bydelene over hele undersøkelsesperioden 1999-2010. Vi har brukt de samme aldersgruppene som ble benyttet i nettoflyttingen i kapittel 6.4 over. Vi så i kapitlene 6.1 og 6.2 at det er stor stabilitet i flyttemønsteret etter ettårige aldersgrupper i indre og ytre by målt mellom de to 6-årsperiodene. Spørsmålet er om det også er stor stabilitet i nivået på flytteratene over tid i hver av bydelene, som altså vil være den geografiske inndelingen som er tenkt benyttet i en befolkningsframskrivning.

I befolkningsframskrivingene er det utflyttingen fra en befolkning som er den essensielle størrelsen, mens innflyttingene blir anslått som et resultat av den geografiske fordelingen av flyttestrømmene til tilflyttingsregionene. Eller med andre ord som en konsekvens av hvilke regioner utflyttingene som anslås fra hver region vil ende opp. Vi tar derfor utgangspunkt i tilbøyeligheten for å flytte ut.

Metoden som er benyttet til å måle dette er som følger: Vi har først beregnet gjennomsnittlige rater for brutto utflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i hver av aldersgruppene i hver av bydelene basert på hele perioden 1999-2010. Middelfolkemengden er beregnet slik at vi følger de samme kohortene fra det ene året til det neste per 1. januar. Deretter har vi beregnet årlige absolutte avvik fra de beregnede gjennomsnittsratene for hver aldersgruppe i hver av bydelene målt som gjennomsnittlig avvik per tusen innbyggere av middelfolkemengden. For bedre å kunne sammenlikne avvikene i hver av aldersgruppene justert for nivået på flytteratene, har vi til slutt målt avviket i prosent. Resultatene av disse beregningene for variasjoner i utflyttingstilbøyeligheten er vist i tabellene 7.1a-e.

Selv om vi ikke kan definere tilbøyeligheten for innflytting på tilsvarende måte som for utflytting, vil likevel et tilsvarende mål for antall innflyttere per tusen innbyggere i tilflyttingsregionene kunne si noe om stabiliteten i innflyttingen over tid. Er det stor ustabilitet i innflyttingen over en historisk estimeringsperiode, vil også dette indikere stor usikkerhet i anslagene for innflyttingene i en framskrivningsperiode, fordi vi da må anta at fremtidig innflytting også vil kunne avvike like mye fra de nivåer på innflyttingen vi legger til grunn i en observert estimeringsperiode. Vi har derfor også tatt med en tilsvarende beregning for variasjonene i innflyttingene per tusen innbyggere i bydelene. Resultatene av disse beregningene er vist i tabellene 7.2a-e.

7.1. Stabiliteten i utflyttingstilbøyeligheten

Av tabellene 7.1a-e ser vi at utflyttingsratene, som tidligere vist, varierer sterkt mellom aldersgruppene, med høyest rater i alderen fra rundt 20 år og opp i 30-årsalderen samt hos medflyttende barn i førskolealder. Dette gjelder for samtlige bydeler bortsett fra at nivået på utflyttingstilbøyeligheten varierer sterkt mellom de indre og ytre bydelene. Avviket fra gjennomsnittlig utflyttingsrate vil også variere klart mellom aldersgrupper og bydeler når vi måler avviket per tusen innbyggere av middelfolkemengden. Desto høyere nivå det er på utflyttingsratene jo mer forventer vi at ratene vil avvike fra gjennomsnittet. Sånn sett vil et prosentavvik fra gjennomsnittet gi noe mer sammenliknbare størrelser med hensyn til å kunne sammenlikne mellom aldersgrupper og bydeler. Skjønt, et prosentavvik vil heller ikke være fullt ut sammenliknbart, fordi avvikene lett vil bli høyere der hvor nivået på bruttoflytteratene er lave. Dette tatt i betraktning, ser vi begge typer avviksmål for utflyttingsratene vist i tabellene 7.1a-e.

Resultatene er som tidligere i rapporten gruppert etter hvilken av de fem byområdene bydelene tilhører. I tabell 7.1a vises først resultater for bydelene i byområdet indre by øst.

Som vi ser er avvikene fra gjennomsnittsraten størst i de yngste aldersgruppene, og til tross for noe lavere rate er avviket omtrent på linje med og i bydelen Grünerløkka høyere i aldersgruppen 6-15 år enn blant barn i alderen 0-5 år. Dette slår enda tydeligere ut når rateavviket måles i prosent, med vesentlig mindre stabilitet i utflyttingstilbøyeligheten i aldersgruppen 6-15 år enn i aldersgruppen 0-5 år. Satt inn i en befolkningsframskrivning kan det altså være noe mindre treffsikkert å framskrive personer i grunnskolealder enn det er å framskrive barn i barnehagealder med hensyn til utflytting fra disse bydelene. Går vi til videregående skolealder, 16-19 år, er rateavviket noe mindre enn i de to yngste aldersgruppene, men ikke mindre enn at prosentavviket fra gjennomsnittet blir noe høyere enn i den yngste aldersgruppen, men lavere enn blant barn og ungdom i grunnskolealder. Til tross for at de høyeste flytteratene er å finne i aldersgruppen 20-24 år, er likevel ikke rateavviket fra gjennomsnittet nevneverdig forskjellig fra i de yngre aldersgruppene. Dette slår klart ut når avviket måles i prosent, der avviket fra gjennomsnittet ligger lavere enn i de yngre aldersgruppene, med et lite unntak for Grünerløkka, der avviket for denne aldersgruppen ligger svakt høyere enn tilsvarende avvik hos barn i aldersgruppen 0-5 år. Utflyttingsratene er også høye i aldersgruppen 25-34 år, men dette til tross er rateavviket fra gjennomsnittet forholdsvis moderat i forhold til i de yngre aldersgruppene, og da spesielt for Grünerløkka, der variasjonene i utflyttingsraten i denne aldersgruppen ligger lavt. Målt i prosent er avvikene fra gjennomsnittet for aldersgruppen 25-34 år små for Grünerløkka og Sagene, men noe høyere for Gamle Oslo. Variasjonen i utflyttingsratene i aldersgruppen 35-49 år er forholdsvis moderate i alle bydelene i indre Oslo øst, og noe lavere i Gamle Oslo og Grünerløkka enn i Sagene, både når vi måler avviket per tusen innbyggere så vel som i prosent. Når vi går til aldersgruppen 50-69 år blir utflyttingsratene klart lavere enn hos de yngre og middelaldrende. Rateavvikene fra gjennomsnittet er også her forholdsvis små, men på grunn av relativt lavere utflyttingsrater, blir likevel avviket fra gjennomsnittet noe høyere enn blant personer i aldersgruppene fra 20 til 50 år, når avviket måles i prosent. I den eldste aldersgruppen, 70 år og over, er som vi kunne forvente utflyttingsratene veldig lave. Variasjonene i utflyttingsratene har likevel en tendens til å ligge noe høyere enn i de to foregående aldersgruppene, og når avviket fra gjennomsnittet måles i prosent, er det den eldste aldersgruppen som viser størst ustabilitet i utflyttingssannsynligheten blant samtlige aldersgrupper.

I tabell 7.1b viser vi tilsvarende resultatene for bydelene i indre by vest, St.Hanshaugen og Frogner. Strukturen i avvikene fra de gjennomsnittlige flytteratene viser mye av det samme som i de indre østlige bydelene, men det er enkelte forskjeller. Likedan er det en del forskjeller mellom de to indre vestlige bydelene. St.Hanshaugen skiller seg fra Frogner ved at stabiliteten i flytteratene i de tre yngste aldersgruppene er klart mindre, både når vi måler avviket i rater per tusen innbyggere og i prosent. Frogner har i tillegg til å ha absolutt og relativt mer stabile i flytterater hos barn og ungdom enn St.Hanshaugen, stort sett også større stabilitet enn tilsvarende rater for de indre østlige bydelene. På den annen side har Frogner større variasjoner, og dermed større ustabilitet, i utflyttingsratene i de store flytteeffektene i alderen 20-24 år og 25-34 år. For øvrig er det små variasjoner i avvikene mellom bydelene med hensyn til utflyttingstilbøyeligheten for aldersgruppene 35-69 år. For de aller eldste skiller imidlertid bydelen St.Hanshaugen seg klart fra de øvrige, med meget stor ustabilitet i utflyttingsraten.

Går vi over til bydelene i ytre by vest (tabell 7.1c), er nivået på utflyttingsratene klart lavere enn i de indre bydelene. Samtlige av bydelene Ullern, Vestre og Nordre Aker viser noe større rateavvik i utflyttingsratene for barn i førskolealder enn blant barn og ungdom i grunnskolealder. Men tar vi i betraktning de store forskjellene på nivået på utflyttingsratene mellom disse to aldersgruppene, viser også her barn i førskolealder større stabilitet i flytteratene enn barn og ungdom i grunnskolealder, når avvikene fra gjennomsnittsnivået måles i prosent. Avvikene fra gjennomsnittet i utflyttingsratene for aldersgruppen 16-19 år skiller seg ikke mye fra de andre bydelene som er kommentert, men av bydelene i ytre by vest er stabiliteten størst i Nordre Aker. I de store flytteeffektene i alderen 20-24 år og 25-34 år ligger avviket

i utflyttingsratene forholdsvis lavt, og omtrent på nivået til de indre bydelene. Unntaket er her å finne i Nordre Aker, som viser mindre stabilitet i utflyttingsratene for personer i aldersgruppen 20-24 år enn i bydelene beskrevet over. Som i de fleste andre bydeler viser bydelene i ytre by vest en større stabilitet i utflyttingsratene i aldersgruppen 35-49 år enn i de to eldste aldersgruppene, der det er den eldste aldersgruppen som viser størst ustabilitet i utflyttingstilbøyeligheten av samtlige aldersgrupper målt i prosent.

Går vi over til ytre by øst (tabell 7.1d), viser tallene mye av den samme strukturen som i de øvrige byområdene. Forskjellen i avvik fra gjennomsnittlig utflyttingsrate mellom den yngste og nest yngste aldersgruppen er imidlertid ikke like klar og entydig som i de øvrige bydelene. Barn i førskolealder har også her en betydelig høyere utflyttingshyppighet enn barn og ungdom i grunnskolealder, med påfølgende noe større rateavvik fra gjennomsnittet når avviket måles per tusen innbyggere. Når rateavvikene måles i prosent er det kun Stovner, og til dels Bjerke som følger det mer generelle mønsteret med noe større stabilitet i utflyttingsraten blant barn i førskolealder enn blant barn og ungdom i grunnskolealder. I bydelen Grorud er situasjonen omvendt, ved at det er noe større stabilitet i utflyttingen i aldersgruppen 6-15 år enn i alderen 0-5 år. Avvikene fra gjennomsnittet i utflyttingsraten for personer i videregående skolealder, 16-19 år, skiller seg ikke mye fra tilsvarende aldersgruppe i de andre bydelene over, men av bydelene i ytre by øst er stabiliteten i utflyttingsratene størst i Alna og minst i Bjerke. I aldersgruppene 20-24 år og 25-34 år ligger avviket i utflyttingsratene klart lavere enn i de tre yngste aldersgruppene, og omtrent på nivå med det vi har observert i bydelene over. Stovner skiller seg imidlertid ut med stor stabilitet i utflyttingsraten for personer i aldersgruppen 25-34 år. Bydelene i ytre by øst viser også en tendens til større stabilitet i utflyttingsratene i aldersgruppen 35-49 år enn i de to eldste aldersgruppene. Et lite unntak er å finne i bydelen Stovner, der stabiliteten i utflyttingstilbøyeligheten hos personer i aldersgruppen 50-69 år er noe større enn i aldersgruppen 35-49 år. Stabiliteten i utflyttingsraten til personer 70 år og over er noe større enn i flere av de andre bydelene, dog med et klart unntak for Bjerke, der ustabiliteten i utflyttingsratene for den eldste aldersgruppen er meget stor, og bare slått av St.Hanshaugen av alle bydelene med hensyn til graden av ustabilitet.

Til slutt viser tabell 7.1e tilsvarende resultater for bydelene i ytre by sør, Østensjø, Nordstrand og Søndre Nordstrand. Forskjellene i stabiliteten i utflyttingsraten i de to yngste aldersgruppene følger her hovedmønsteret for de fleste av bydelene, ved at stabiliteten i utflyttingen av barn i førskolealder er noe mindre enn blant barn og ungdom i grunnskolealder når avvikene fra gjennomsnittet måles i rater per tusen innbyggere, men gjennomgående større stabilitet i den yngste aldersgruppen når utflyttingsratene måles som prosentavvik. Avvikene fra gjennomsnittet i utflyttingsratene for aldersgruppen 16-19 år følger i hovedtrekkene mye av det samme nivået som observert i de andre bydelene, men med størst stabilitet i utflyttingstilbøyeligheten i bydelen Nordstrand og minst stabilitet i bydelen Østensjø. I de store flyttegruppene i alderen 20-24 år og 25-34 år ligger avviket i utflyttingsratene forholdsvis lavt, med større stabilitet enn i de tre yngste aldersgruppene og omtrent på nivå med flere av de øvrige bydelene. Som i de fleste andre bydeler viser bydelene i ytre by sør en klart større stabilitet i utflyttingsratene i aldersgruppen 35-49 år enn i de to eldste aldersgruppene. Som i alle andre bydeler er ustabiliteten i utflyttingsraten størst i den eldste aldersgruppen av personer 70 år og over når rateavvikene måles i prosent av gjennomsnittet.

I tabellene 7.1a-e har vi for orden skyld også tatt med gjennomsnittlige utflyttingsrater og gjennomsnittlige årlige avvik for alle aldersgrupper samlet. Gjennomsnittlige utflyttingsrater og gjennomsnittlige avvik er målt som et veid gjennomsnitt over alle aldersgrupper. Avvikene målt både per 1000 innbyggere og i prosent blir gjennomgående noe lavere for et veid gjennomsnitt for alle aldersgrupper samlet enn det som fremkommer for hver aldersgruppe. Dette har sammenheng med ulikt antall personer som flytter i hver aldersgruppe, men mest fordi avvikene fra gjennomsnittlige

utflyttingsrater dels kan være positive og dels negative, slik at positive og negative avvik til dels motvirker hverandre når vi ser alle aldersgrupper samlet. Nærmere beskrivelser av avvik i flytterater for alle aldersgrupper samlet er gitt i kapittel 7.3, der avvik mellom gjennomsnittlige og observerte rater måles både for ut- og innflyttere per tusen innbyggere i bydelene for personer i alderen 0-69 år samlet. Det vil si for de personer som inngår i flytteanslagene i de ordinære befolkningsframskrivingene.

Tabell 7.1a. Gjennomsnittlig utflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 etter aldersgrupper og bydeler i indre by øst, samt gjennomsnittlig avvik mellom observert og gjennomsnittlig utflytting målt per tusen innbyggere og i prosent¹

Bydeler i indre by øst/ Aldersgrupper	Gjennomsnittlig utflytting per 1000 innbyggere 1999-2010	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet per 1000 innbyggere	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet i prosent
Gamle Oslo			
0-5	248,0	19,5	7,9
6-15	161,1	18,1	11,2
16-19	186,2	14,0	7,5
20-24	311,3	14,1	4,5
25-34	259,7	14,6	5,6
35-49	178,7	6,2	3,5
50-69	86,5	7,9	9,2
70 og over	48,1	7,5	15,6
Alle aldersgrupper	196,5	6,8	3,4
Grünerløkka			
0-5	297,8	13,2	4,4
6-15	173,4	24,4	14,0
16-19	176,6	12,8	7,2
20-24	325,2	16,0	4,9
25-34	284,8	7,0	2,4
35-49	192,0	5,1	2,7
50-69	92,2	6,4	6,9
70 og over	42,8	9,1	21,3
Alle aldersgrupper	216,7	5,6	2,6
Sagene			
0-5	319,5	18,9	5,9
6-15	163,9	17,5	10,7
16-19	167,6	16,7	10,0
20-24	275,8	14,6	5,3
25-34	264,7	10,3	3,9
35-49	185,4	10,2	5,5
50-69	77,2	4,8	6,2
70 og over	36,9	5,2	14,0
Alle aldersgrupper	196,4	7,3	3,7

¹ Utflyttingsratene er basert på samlet utflytting fra bydelene i indre by øst til andre bydeler i Oslo, til Akershus, til Norge for øvrig og til utlandet. Det er benyttet middelfolkemengden i samme kohortgrupper.

Tabell 7.1b. Gjennomsnittlig utflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 etter aldersgrupper og bydeler i indre by vest, samt gjennomsnittlig avvik mellom observert og gjennomsnittlig utflytting målt per tusen innbyggere og i prosent¹

Bydeler i indre by vest/ Aldersgrupper	Gjennomsnittlig utflytting per 1000 innbyggere 1999-2010	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet per 1000 innbyggere	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet i prosent
St. Hanshaugen			
0-5	349,5	26,7	7,6
6-15	163,8	13,5	8,2
16-19	164,5	21,9	13,3
20-24	328,5	20,5	6,2
25-34	338,3	12,7	3,8
35-49	218,1	13,0	5,9
50-69	91,5	4,3	4,7
70 og over	38,3	15,5	40,5
Alle aldersgrupper	243,2	12,3	5,0
Frogner			
0-5	304,5	12,7	4,2
6-15	119,6	9,0	7,6
16-19	123,5	7,5	6,1
20-24	294,6	20,3	6,9
25-34	324,6	18,4	5,7
35-49	185,4	8,6	4,6
50-69	71,6	3,7	5,2
70 og over	34,4	4,4	12,7
Alle aldersgrupper	196,3	9,5	4,8

¹ Utflyttingsratene er basert på samlet utflytting fra bydelene i indre by vest til andre bydeler i Oslo, til Akershus, til Norge for øvrig og til utlandet. Det er benyttet middelfolkemengden i samme kohortgrupper.

Tabell 7.1c. Gjennomsnittlig utflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 etter aldersgrupper og bydeler i ytre by vest, samt gjennomsnittlig avvik mellom observert og gjennomsnittlig utflytting målt per tusen innbyggere og i prosent¹

Bydeler i ytre by vest/ Aldersgrupper	Gjennomsnittlig utflytting per 1000 innbyggere 1999- 2010	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet per 1000 innbyggere	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet i prosent
Ullern			
0-5	135,3	9,2	6,8
6-15	57,2	6,7	11,7
16-19	76,7	7,4	9,7
20-24	276,0	12,7	4,6
25-34	271,7	12,9	4,8
35-49	104,2	5,3	5,1
50-69	50,2	3,2	6,4
70 og over	28,3	4,2	14,9
Alle aldersgrupper	109,4	4,9	4,5
Vestre Aker			
0-5	103,5	8,1	7,8
6-15	42,2	4,3	10,2
16-19	65,6	6,9	10,5
20-24	270,9	15,0	5,6
25-34	279,9	10,5	3,8
35-49	83,5	2,1	2,5
50-69	45,1	3,5	7,8
70 og over	22,1	4,0	18,2
Alle aldersgrupper	98,9	3,6	3,7
Nordre Aker			
0-5	118,6	9,1	7,7
6-15	46,6	4,8	10,4
16-19	68,5	4,2	6,1
20-24	287,8	24,8	8,6
25-34	291,5	10,9	3,7
35-49	92,5	2,5	2,7
50-69	41,6	1,9	4,6
70 og over	20,4	4,5	22,0
Alle aldersgrupper	113,1	3,5	3,1

¹ Utflyttingsratene er basert på samlet utflytting fra bydelene i ytre by vest til andre bydeler i Oslo, til Akershus, til Norge for øvrig og til utlandet. Det er benyttet middelfolkemengden i samme kohortgrupper.

Tabell 7.1d. Gjennomsnittlig utflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 etter aldersgrupper og bydeler i ytre by øst, samt gjennomsnittlig avvik mellom observert og gjennomsnittlig utflytting målt per tusen innbyggere og i prosent¹

Bydeler i ytre by øst/ Aldersgrupper	Gjennomsnittlig utflytting per 1000 innbyggere 1999-2010	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet per 1000 innbyggere	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet i prosent
Bjerke			
0-5	183,2	13,8	7,5
6-15	105,2	9,6	9,1
16-19	134,5	13,5	10,0
20-24	299,7	19,0	6,3
25-34	253,5	13,4	5,3
35-49	133,0	4,5	3,4
50-69	61,5	6,6	10,7
70 og over	33,4	10,5	31,4
Alle aldersgrupper	140,3	2,9	2,1
Grorud			
0-5	143,1	13,4	9,4
6-15	86,7	8,0	9,2
16-19	126,1	9,3	7,4
20-24	242,4	14,9	6,1
25-34	202,7	10,9	5,4
35-49	104,8	4,4	4,2
50-69	52,3	3,3	6,3
70 og over	22,5	3,1	13,6
Alle aldersgrupper	111,5	5,1	4,6
Stovner			
0-5	121,7	13,2	10,9
6-15	71,5	11,5	16,0
16-19	109,0	10,2	9,3
20-24	231,0	13,1	5,7
25-34	200,1	5,7	2,8
35-49	95,9	6,7	7,0
50-69	46,3	3,0	6,5
70 og over	27,8	3,2	11,7
Alle aldersgrupper	100,6	5,1	5,1
Alna			
0-5	142,4	14,8	10,4
6-15	83,1	9,0	10,8
16-19	114,0	7,4	6,5
20-24	216,3	8,6	4,0
25-34	195,3	7,7	3,9
35-49	103,4	5,2	5,1
50-69	51,0	3,1	6,1
70 og over	28,9	2,6	8,9
Alle aldersgrupper	109,0	4,9	4,5

¹ Utflyttingsratene er basert på samlet utflytting fra bydelene i ytre by øst til andre bydeler i Oslo, til Akershus, til Norge for øvrig og til utlandet. Det er benyttet middelfolkemengden i samme kohortgrupper.

Tabell 7.1e. Gjennomsnittlig utflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 etter aldersgrupper og bydeler i ytre by sør, samt gjennomsnittlig avvik mellom observert og gjennomsnittlig utflytting målt per tusen innbyggere og i prosent¹

Bydeler i ytre by sør/ Aldersgrupper	Gjennomsnittlig utflytting per 1000 innbyggere 1999-2010	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet per 1000 innbyggere	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet i prosent
Østensjø			
0-5	124,1	9,8	7,9
6-15	56,2	5,9	10,4
16-19	93,9	10,3	10,9
20-24	239,5	7,7	3,2
25-34	187,5	8,0	4,2
35-49	81,4	4,8	5,9
50-69	41,8	3,5	8,3
70 og over	20,6	2,8	13,5
Alle aldersgrupper	88,9	3,2	3,6
Nordstrand			
0-5	109,6	10,5	9,6
6-15	44,2	5,8	13,2
16-19	74,2	5,8	7,8
20-24	247,9	16,9	6,8
25-34	217,3	7,8	3,6
35-49	76,6	2,8	3,7
50-69	39,6	2,5	6,4
70 og over	16,6	2,5	15,2
Alle aldersgrupper	87,5	3,4	3,9
Søndre Nordstrand			
0-5	116,5	12,0	10,3
6-15	72,3	8,7	12,0
16-19	101,5	8,9	8,8
20-24	227,1	10,0	4,4
25-34	185,6	9,0	4,9
35-49	90,3	4,2	4,6
50-69	59,9	7,2	12,0
70 og over	37,0	5,5	15,0
Alle aldersgrupper	105,3	6,8	6,4

¹ Utflyttingsratene er basert på samlet utflytting fra bydelene i ytre by sør til andre bydeler i Oslo, til Akershus, til Norge for øvrig og til utlandet. Det er benyttet middelfolkemengden i samme kohortgrupper. Stabiliteten i innflyttingen per tusen innbyggere

7.2. Stabiliteten i innflyttingen per tusen innbyggere

I tabellene 7.2a-e har vi vist tilsvarende avvik mellom gjennomsnittlige og observerte flyttetall for innflytterne. Som nevnt i innledningen til dette kapitlet bruker vi ikke innflyttingssannsynligheter i en befolkningsfremskrivning, fordi slike prinsipper vanligvis ikke eksisterer i demografien. I denne sammenhengen er det først og fremst slik at det er tilbøyeligheten for å flytte til Oslo og Oslos bydeler blant alle andre personer bosatte i Norge og i verden for øvrig som bestemmer innflyttingen til Oslo og Oslos bydeler. Som vi har sett bestemmes imidlertid mye av innflyttingen til bydelene også til stor del av tilbøyeligheten for å flytte fra en annen bydel internt i Oslo.

Men for befolkningsutviklingen i hver av bydelene er omfanget av antall innflyttere per tusen innbyggere i bydelen en like viktig faktor som omfanget av utflyttingen per tusen innbyggere. Eller sagt med andre ord, er det forskjellene mellom antall utflyttere og antall innflyttere som er bestemmende for om flytteprosessen bidrar til et overskudd eller underskudd av personer, eller om man vil, forskjellen mellom antall utflyttere per tusen innbyggere og antall innflyttere per de samme tusen innbyggere. Et vanlig mål å bruke på denne balansen er nettoinnflyttingsraten, og hvorvidt den er positiv, i balanse eller negativ. En slik rate er jo nettopp satt sammen av en brutto utflyttingsrate målt per tusen innbyggere i hver bydel, som vist i tabellene 7.1a-e, og en tilsvarende innflyttingsrate, målt på samme måten per tusen innbyggere i de samme bydelene. Stabiliteten i en slik innflyttingsrate, målt på samme måte som utflyttingsraten, blir derfor en like viktig faktor som utflyttingsraten, når man skal tolke det empiriske grunnlaget for en befolkningsfremskrivning.

I tabellene 7.2a-e har vi delt inn bydelene etter byområder på tilsvarende måte som i tabellene 7.1a-e. Først vises tall for bydelene i indre by øst med tilvarende avvik fra gjennomsnittlige innflyttingsrater målt per tusen innbyggere i hver aldersgruppe i hver av bydelene, samt som prosentavvik mellom gjennomsnittlige og observerte rater.

Strukturen på avvikene aldersgruppene imellom synes å følge mye av det samme mønsteret som observert for tilsvarende utflyttingsrater i tabellene 7.1a-e. Det er imidlertid en viktig forskjell mellom de to yngste aldersgruppene. Samtlige tre bydeler i indre by øst viser større stabilitet i innflyttingsratene for barn og ungdom i grunnskolealder enn hos barn i førskolealder. Dette gjelder både når vi måler avvikene i form av rateavvik per tusen innbyggere, så vel som når vi justerer for nivået på innflyttingsraten ved å måle rateavviket i prosent av gjennomsnittet. Som vi så av tabellene 7.1a-e, var forholdet stort sett omvendt når det gjaldt stabiliteten i utflyttingsratene mellom disse to aldersgruppene. Innflyttingen av personer i videregående skolealder, 16-19 år, målt per tusen innbyggere synes å ha omtrent samme stabilitet som tilsvarende utflyttingsrater, med en noe større ustabilitet i Sagene enn i Gamle Oslo og Grünerløkka (tabell 7.2a). Til tross for svært høye innflyttingsrater i aldersgruppene 20-24 år og 25-34 år, er rateavviket fra gjennomsnittet bemerkelsesverdig lavt også for innflyttingen. Riktignok med en gjennomgående noe større stabilitet i innflyttingen blant personer i aldersgruppen 25-34 år enn i aldersgruppen 20-24 år. Som tabell 7.2a viser er stabiliteten i innflyttingsratene bemerkelsesverdig høy for aldersgruppen 25-34 år i Sagene. Som for utflyttingen er stabiliteten i innflyttingsratene klart høyere i aldersgruppen 35-49 år enn i de to eldste aldersgruppene. Som for utflyttinge, er det også her personer i aldersgruppen 70 år og over som viser den klart største ustabiliteten i innflyttingsratene, og som vi ser aller størst utstabilitet i Sagene.

Beveger vi oss over til den vestlige siden av indre by (tabell 7.2b), blir bildet for de to yngste aldersgruppene klart forskjellig fra det vi så i indre by øst. I både St.Hanshaugen og Frogner er det noe større stabilitet i innflyttingsratene hos barn i førskolealder enn for barn og ungdom i grunnskolealder. Altså på samme måte som observert for tilsvarende utflyttingsrater. Stabiliteten i innflyttingsratene for personer i videregående skolealder, 16-19 år, synes å skille seg lite fra det som ble observert i indre by øst. Til tross for svært høye innflyttingsrater i aldersgruppene 20-24 år og 25-34 år også i de indre vestlige bydelene, er det også her bemerkelsesverdig stor stabilitet i disse innflyttingsratene gjennom tidsperioden. For øvrig gjentar mønsteret seg for de tre eldste aldersgruppene, der stabiliteten i innflyttingsratene i aldersgruppen 35-49 år er større enn stabiliteten i innflyttingsratene for de to eldste aldersgruppene i begge bydelene i indre by vest. Som tidligere er det igjen personer i aldersgruppen 70 år og over som viser den klart største ustabiliteten i innflyttingsratene, med litt større utslag i St.Hanshaugen enn i Frogner.

Går vi til ytre by vest (tabell 7.2c), følger Vestre og Nordre Aker det samme mønsteret som indre by vest, med noe større stabilitet i innflyttingsratene hos barn i førskolealder sammenliknet med tilsvarende innflyttingsrater hos barn og ungdom i grunnskolealder. I Ullern er det derimot små forskjeller i stabiliteten i innflyttingsratene mellom disse to aldersgruppene. Går vi til personer i videregående skolealder, 16-19 år, blir stabiliteten i innflyttingsratene i samtlige bydeler i ytre by vest noe mindre enn tilsvarende rater observert i de indre bydelene. I de store flyttegruppene i alderen 20-24 år og 25-34 år er det også forholdsvis stor stabilitet i innflyttingsratene i bydelene i ytre by vest, men med en klart unntak for innflyttingsratene i aldersgruppen 20-24 år i Nordre Aker, som skiller seg ut med klart større ustabilitet i innflyttingsratene for denne aldersgruppen. Til forskjell fra de indre bydelene viser bydelene i ytre by vest en litt større ustabilitet i innflyttingsratene i aldersgruppene 35-49 år og 50-69 år, samtidig som det i ytre by vest er små forskjeller i stabilitetsnivået mellom disse to aldersgruppene. Som i alle indre bydeler, viser også bydelene i ytre by vest forholdsvis stor ustabilitet i innflyttings-

ratene til personer 70 år og over, med aller størst ustabilitet i Nordre Aker og minst ustabilitet i Ullern.

Beveger vi oss tvers over byen til ytre by øst (tabell 7.2d), er det noe større ustabilitet i innflyttingsratene for de to yngste aldersgruppene sammenliknet med bydelene i ytre by vest. Med unntak av bydelen Stovner, er også stabiliteten i innflyttingsratene lavere blant barn i førskolealder enn blant barn og ungdom i grunnskolealder. Altså noe mer likt mønsteret beskrevet over for indre by øst. Bjerke, Grorud og Stovner viser forholdsvis stor ustabilitet i innflyttingsratene for personer i videregående skolealder, 16-19 år, mens Alna skiller seg klart ut med forholdsvis stor stabilitet i innflyttingsratene for denne aldersgruppen. Til tross for ganske høye innflyttingsrater i aldersgruppene 20-24 år og 25-34 år viser også bydelene i ytre by øst forholdsvis stor stabilitet i innflyttingsratene for disse aldersgruppene. Med et lite unntak for Stovner, viser de øvrige bydelene i ytre by øst en klart større stabilitet i innflyttingsratene i aldersgruppen 35-49 år enn for aldersgruppen 50-69 år. Som i alle andre bydeler viser også bydelene i ytre by øst størst ustabilitet i innflyttingsratene for personer i aldersgruppen 70 år og over, med størst ustabilitet i Grorud og minst ustabilitet i Alna.

Til slutt vises i tabell 7.2e tilsvarende stabilitetsmål for innflyttingsratene til bydelene i ytre by sør. I motsetning til de fleste bydeler i ytre by øst, er igjen stabiliteten noe større i innflyttingsratene hos barn i førskolealder enn hos barn og ungdom i grunnskolealder. Dette kommer imidlertid noe tydeligere frem i Nordstrand og Østensjø enn i Søndre Nordstrand, der forskjellene i stabiliteten i innflyttingsratene mellom disse to aldersgruppene er forholdsvis små. Stabiliteten i innflyttingsratene hos personer i videregående skolealder, 16-19 år, er noe større i Nordstrand enn de to øvrige bydelene i ytre by sør, men omtrent på nivå med stabiliteten i tilsvarende innflyttingsrater i de øvrige ytre bydeler, men litt høyere enn i de fleste indre bydeler. Som i de andre bydelene øker stabiliteten i innflyttingsratene også i de ytre sørlige bydelene når vi går til de to store flyttegruppene i alderen 20-24 år og 25-34 år. Særlig stor er stabiliteten i innflyttingsratene i ladersgruppen 25-34 år i Nordstrand, mens stabilitetsnivået er noe mer moderat for disse to aldersgruppene i Søndre Nordstrand sammenliknet med de to andre bydelene i ytre by sør. Som tidligere vist for de andre bydelene er det personer i aldersgruppen 70 år og over som også i de ytre sørlige bydelene som viser den klart største ustabiliteten i innflyttingsratene, med størst utslag i bydelene Søndre Nordstrand og Nordstrand og minst ustabilitet i Østensjø.

I tabellene 7.2a-e har vi for orden skyld også tatt med gjennomsnittlige innflyttingsrater og gjennomsnittlige årlige avvik for alle aldersgrupper samlet. Gjennomsnittlige innflyttingsrater og gjennomsnittlige avvik er målt som et veid gjennomsnitt over alle aldersgrupper. Avvikene målt både per 1000 innbyggere og i prosent blir gjennomgående noe lavere for et veid gjennomsnitt for alle aldersgrupper samlet enn det som fremkommer for hver aldersgruppe. Dette har sammenheng med ulikt antall personer som flytter i hver aldersgruppe, men mest fordi avvikene fra gjennomsnittlige innflyttingsrater dels kan være positive og dels negative, slik at positive og negative avvik til dels motvirker hverandre når vi ser alle aldersgrupper samlet. Nærmere beskrivelser av avvik i flytterater for alle aldersgrupper samlet er gitt i kapittel 7.3, der avvik mellom gjennomsnittlige og observerte rater måles både for ut- og innflyttere per tusen innbyggere i bydelene for personer i alderen 0-69 år samlet. Det vil si for de personer som inngår i flytteanslagene i de ordinære befolkningsframskrivingene.

Tabell 7.2a. Gjennomsnittlige innflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 etter aldersgrupper og bydeler i indre by øst, samt gjennomsnittlig verdiavvik mellom observerte og gjennomsnittlig innflytting målt per tusen innbyggere og i prosent¹

Bydeler i indre by øst/ Aldersgrupper	Gjennomsnittlig utflytting per 1000 innbyggere 1999-2010	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet per 1000 innbyggere	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet i prosent
Gamle Oslo			
0-5	149,0	18,1	12,2
6-15	111,3	8,3	7,5
16-19	253,2	15,3	6,1
20-24	476,0	37,4	7,9
25-34	310,9	9,7	3,1
35-49	150,0	4,9	3,3
50-69	78,9	5,0	6,4
70 og over	38,0	6,2	16,3
Alle aldersgrupper	207,3	4,8	2,3
Grünerløkka			
0-5	158,3	10,9	6,9
6-15	124,1	7,8	6,3
16-19	304,8	16,1	5,3
20-24	528,4	34,8	6,6
25-34	330,5	11,8	3,6
35-49	147,0	7,8	5,3
50-69	74,3	6,1	8,3
70 og over	55,0	21,0	38,1
Alle aldersgrupper	230,4	12,0	5,2
Sagene			
0-5	133,9	14,1	10,6
6-15	112,8	7,8	6,9
16-19	281,5	29,0	10,3
20-24	486,4	34,2	7,0
25-34	316,8	7,6	2,4
35-49	137,3	5,3	3,8
50-69	62,4	3,5	5,6
70 og over	20,6	9,4	45,8
Alle aldersgrupper	204,8	8,3	4,1

¹ Innflyttingsratene er basert på samlet innflytting til bydelene i indre by øst fra andre bydeler i Oslo, fra Akershus, fra Norge for øvrig og fra utlandet. Det er benyttet middelfolkemengden i samme kohortgrupper.

Tabell 7.2b. Gjennomsnittlige innflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 etter aldersgrupper og bydeler i indre by vest, samt gjennomsnittlig verdiavvik mellom observerte og gjennomsnittlig innflytting målt per tusen innbyggere og i prosent¹

Bydeler i indre by vest/ Aldersgrupper	Gjennomsnittlig utflytting per 1000 innbyggere 1999-2010	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet per 1000 innbyggere	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet i prosent
St. Hanshaugen			
0-5	148,2	9,3	6,3
6-15	133,3	12,3	9,2
16-19	329,5	27,5	8,3
20-24	576,4	34,9	6,0
25-34	362,4	15,4	4,3
35-49	167,2	10,6	6,3
50-69	85,0	6,2	7,3
70 og over	36,4	11,7	32,2
Alle aldersgrupper	256,4	15,2	5,9
Frogner			
0-5	140,2	8,2	5,9
6-15	106,5	6,6	6,2
16-19	249,6	16,5	6,6
20-24	502,4	33,2	6,6
25-34	334,3	11,7	3,5
35-49	147,7	6,1	4,1
50-69	71,6	4,3	5,9
70 og over	22,7	6,4	28,4
Alle aldersgrupper	203,6	10,7	5,3

¹ Innflyttingsratene er basert på samlet innflytting til bydelene i indre by vest fra andre bydeler i Oslo, fra Akershus, fra Norge for øvrig og fra utlandet. Det er benyttet middelfolkemengden i samme kohortgrupper.

Tabell 7.2c. Gjennomsnittlige innflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 etter aldersgrupper og bydeler i ytre by vest, samt gjennomsnittlig verdiavvik mellom observerte og gjennomsnittlig innflytting målt per tusen innbyggere og i prosent¹

Bydeler i ytre by vest/ Aldersgrupper	Gjennomsnittlig utflytting per 1000 innbyggere 1999-2010	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet per 1000 innbyggere	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet i prosent
Ullern			
0-5	124,3	8,8	7,1
6-15	50,8	3,5	6,9
16-19	90,3	8,8	9,8
20-24	281,9	12,8	4,5
25-34	318,1	17,4	5,5
35-49	107,4	10,0	9,3
50-69	53,8	4,9	9,0
70 og over	40,7	4,4	10,9
Alle aldersgrupper	118,2	4,3	3,6
Vestre Aker			
0-5	112,6	5,5	4,9
6-15	42,5	3,1	7,4
16-19	74,3	8,8	11,8
20-24	260,4	13,3	5,1
25-34	299,9	15,7	5,2
35-49	90,3	6,4	7,1
50-69	39,1	2,8	7,2
70 og over	17,7	3,3	18,5
Alle aldersgrupper	101,6	2,4	2,3
Nordre Aker			
0-5	127,4	7,5	5,9
6-15	42,4	4,1	9,6
16-19	95,4	9,6	10,1
20-24	376,0	47,4	12,6
25-34	326,0	18,8	5,8
35-49	97,7	5,4	5,5
50-69	35,5	2,0	5,5
70 og over	15,4	3,9	25,6
Alle aldersgrupper	124,9	8,4	6,7

¹ Innflyttingsratene er basert på samlet innflytting til bydelene i ytre by vest fra andre bydeler i Oslo, fra Akershus, fra Norge for øvrig og fra utlandet. Det er benyttet middelfolkemengden i samme kohortgrupper.

Tabell 7.2d. Gjennomsnittlige innflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 etter aldersgrupper og bydeler i ytre by øst, samt gjennomsnittlig verdiavvik mellom observerte og gjennomsnittlig innflytting målt per tusen innbyggere og i prosent¹

Bydeler i ytre by øst/ Aldersgrupper	Gjennomsnittlig utflytting per 1000 innbyggere 1999-2010	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet per 1000 innbyggere	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet i prosent
Bjerke			
0-5	161,2	17,9	11,1
6-15	101,3	10,1	10,0
16-19	180,6	23,9	13,3
20-24	387,6	19,8	5,1
25-34	294,9	13,9	4,7
35-49	131,5	9,0	6,9
50-69	53,8	5,8	10,7
70 og over	13,2	2,7	20,4
Alle aldersgrupper	148,1	6,0	4,0
Grorud			
0-5	126,2	13,4	10,6
6-15	81,8	8,1	9,9
16-19	144,0	18,2	12,6
20-24	293,5	15,5	5,3
25-34	223,5	13,6	6,1
35-49	102,7	5,1	5,0
50-69	46,4	3,4	7,4
70 og over	20,7	5,3	25,8
Alle aldersgrupper	114,8	6,0	5,3
Stovner			
0-5	129,4	11,5	8,9
6-15	81,4	9,9	12,1
16-19	128,6	14,2	11,1
20-24	244,4	13,9	5,7
25-34	211,0	8,8	4,2
35-49	99,4	6,8	6,8
50-69	38,2	2,5	6,6
70 og over	21,4	4,4	20,3
Alle aldersgrupper	104,2	5,7	5,5
Aina			
0-5	121,5	13,9	11,5
6-15	77,9	5,3	6,8
16-19	125,9	7,3	5,8
20-24	253,5	10,0	4,0
25-34	218,0	7,6	3,5
35-49	97,0	3,2	3,3
50-69	41,3	3,0	7,3
70 og over	26,4	3,6	13,7
Alle aldersgrupper	109,8	3,0	2,7

¹ Innflyttingsratene er basert på samlet innflytting til bydelene i ytre by øst fra andre bydeler i Oslo, fra Akershus, fra Norge for øvrig og fra utlandet. Det er benyttet middelfolkemengden i samme kohortgrupper.

Tabell 7.2e. Gjennomsnittlige innflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 etter aldersgrupper og bydeler i ytre by sør, samt gjennomsnittlig verdiavvik mellom observerte og gjennomsnittlig innflytting målt per tusen innbyggere og i prosent¹

Bydeler i ytre by sør/ Aldersgrupper	Gjennomsnittlig utflytting per 1000 innbyggere 1999-2010	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet per 1000 innbyggere	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet i prosent
Østensjø			
0-5	111,8	7,0	6,3
6-15	55,6	4,8	8,7
16-19	100,6	12,0	11,9
20-24	278,8	11,6	4,2
25-34	227,6	10,1	4,4
35-49	82,7	3,6	4,4
50-69	38,4	3,0	7,7
70 og over	11,7	1,7	14,7
Alle aldersgrupper	94,5	2,5	2,6
Nordstrand			
0-5	107,0	6,0	5,6
6-15	44,8	4,3	9,6
16-19	85,8	6,9	8,0
20-24	269,7	13,8	5,1
25-34	246,3	6,5	2,6
35-49	82,8	3,5	4,2
50-69	36,4	3,0	8,3
70 og over	16,4	3,5	21,3
Alle aldersgrupper	93,7	1,8	1,9
Søndre Nordstrand			
0-5	119,5	12,9	10,8
6-15	67,7	7,5	11,1
16-19	99,0	11,2	11,3
20-24	218,3	19,1	8,7
25-34	212,6	11,9	5,6
35-49	86,4	3,3	3,8
50-69	49,7	6,3	12,6
70 og over	36,5	8,5	23,3
Alle aldersgrupper	105,2	8,2	7,8

¹ Innflyttingsratene er basert på samlet innflytting til bydelene i ytre by sør fra andre bydeler i Oslo, fra Akershus, fra Norge for øvrig og fra utlandet. Det er benyttet middelfolkemengden i samme kohortgrupper.

7.3. Stabiliteten i samlet ut- og innflytting per tusen innbyggere

I dette avsnittet har vi samlet avvikene mellom gjennomsnittlige og observerte ut- og innflyttingsrater per tusen innbyggere i bydelene for personer i alderen 0-69 år samlet. Det er personer i denne alderen som inngår i flytteanslagene i de ordinære befolkningsframskrivingene, mens personer i alderen 70 år og over ikke inngår i flytteanslagene. Som vi har sett i avsnittene over er det gjennomgående personer i den eldste aldersgruppen som viser klart minst stabilitet i både utflyttingstilbøyeligheten og i innflyttingen målt per tusen innbyggere.

Rateavvikene som vises i tabell 7.3 er gitt som et veid gjennomsnitt for alle personer i alderen 0-69 år basert på ettårige aldersgrupper. Avvikene mellom gjennomsnittlige og observerte rater er også her gitt som både rateavvik per tusen innbyggere så vel som målt i prosent fra gjennomsnittet. Tallene som fremkommer i tabell 7.3 blir noe lavere enn hva et uveid gjennomsnitt over rateavvikene for hver aldersgruppe i tabellene 7.1a-e og 7.2a-e ville ha frembrakt. Grunnen er delvis å finne i store forskjeller i antall personer som flytter i hver av aldersgruppene, samt at en samlet veid gjennomsnittlig flytteredate og et samlet veid gjennomsnittlig avvik fra gjennomsnittet vil kunne glatte noe over de til dels positive og de til dels negative avvikene som fremkommer i hver av aldersgruppene over. De samlede gjennomsnittlige ratene og de samlede gjennomsnittlige rateavvikene gir likevel en indikasjon på hvor variasjonen i flytteredatene, og dermed stabiliteten i flytteredatene, er størst eller minst gjennom tidsperioden 1999-2010.

Tallene i tabell 7.3 gjenspeiler også her forskjellene i flytteintensitet mellom bydelene, der bydelene med det største flytteomfanget naturlig nok får noe større

avvik mellom gjennomsnittlige og observerte flytterater enn i bydelene med lavere flytteomfang, og dermed lavere flytterater. I bydeler der rateavvikene er forholdsvis like både målt per tusen innbyggere og i prosent, gjenspeiler en samlet flyttrate som ligger svært nær 100, slik at rateavviket per tusen innbyggere blir nær sammenfallende med et prosentvert rateavvik. Det beste eksempelet er å finne for rateavviket for utflytting i Stovner, der både rateavviket målt per tusen innbyggere og i prosent gir et avvik på 5,1. Som tidligere i kapitlet blir det mest essensielt å sammenlikne avvikene i prosent, slik at det ikke blir forskjeller i flyttenivået mellom bydelene som bestemmer avviksforskjellene.

Tabell 7.3 Gjennomsnittlig årlig avvik mellom observert og gjennomsnittlig ut- og innflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 målt per tusen innbyggere og i prosent. Personer i alderen 0-69 år samlet etter bydeler i Oslo

Bydeler	Utflyttingsrater		Innflyttingsrater	
	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet per 1000 innbyggere	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet i prosent	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet per 1000 innbyggere	Gjennomsnittlig årlig avvik fra gjennomsnittet i prosent
Gamle Oslo	6,8	3,4	4,8	2,3
Grünerløkka	5,6	2,6	12,0	5,2
Sagene	7,3	3,7	8,3	4,1
St.Hanshaugen	12,3	5,0	15,2	5,9
Frogner	9,5	4,8	10,7	5,3
Ullem	4,9	4,5	4,3	3,6
Vestre Aker	3,6	3,7	2,4	2,3
Nordre Aker	3,5	3,1	8,4	6,7
Bjerke	2,9	2,1	6,0	4,0
Grorud	5,1	4,6	6,0	5,3
Stovner	5,1	5,1	5,7	5,5
Alna	4,9	4,5	3,0	2,7
Østsjø	3,2	3,6	2,5	2,6
Nordstrand	3,4	3,9	1,8	1,9
Søndre Nordstrand	6,8	6,4	8,2	7,8
Gjennomsnitt over bydelene	5,7	4,1	6,6	4,4

Som tallene viser blir gjennomsnittlig avvik mellom gjennomsnittlige og observerte flytterater noe større for innflyttingen enn for utflyttingen. Som et gjennomsnitt over alle bydelene varierer avviket for de observerte utflyttingsratene 4,1 prosent fra de beregnede gjennomsnittlige flytteratene over perioden 1999-2010. Tilsvarende avvik i innflyttingsratene ligger på 4,4 prosent. Når vi måler avviket i rater per tusen innbyggere blir forskjellene mellom ut- og innflytting noe større, men dette gjenspeiles blant annet av at innflyttingsratene til Oslo og til bydelene i Oslo, er høyere enn utflyttingsratene. Avvikene for personer i alderen 0-69 år samlet er dermed ikke så veldig store, og indikerer at stabiliteten i flytteratene er forholdsvis gode.

Stabiliteten i de samlede flytteratene varierer derimot noe mellom bydelene, men heller ikke her er utslagene dramatisk store. Det er imidlertid vanskelig å observere noen klar systematikk mellom indre og ytre bydeler og mellom østlige og vestlige bydeler. Søndre Nordstrand skiller seg imidlertid klart ut ved at stabiliteten i både utflyttingsratene og innflyttingsratene er noe mindre enn i samtlige andre bydeler når avvikene måles i prosent av gjennomsnittlige rater. Som vi ser er stabiliteten i innflyttingsratene også her noe mindre enn i utflyttingsratene. Av andre bydeler som viser mindre enn gjennomsnittlig stabilitet i utflyttingsratene kan nevnes Stovner i ytre by øst og St.Hanshaugen og Frogner i indre by vest. Som vi så i avsnitt 7.1 over skyldes en noe større ustabilitet i utflyttingsratene i Stovner relativt stor ustabilitet i utflyttingsratene blant barn og ungdom, mens Frogner viste større enn gjennomsnittlig ustabilitet i utflyttingsratene i de store flyttegruppene i alderen 20-24 år og 25-34 år. I St.Hanshaugen, med meget stort flytteomfang, var ustabiliteten i utflyttingsratene forholdsvis stor blant barn i førskolealder, samt for personer i aldersgruppene 16-19 år og 20-24 år. I motsatt ende finner vi Bjerke i ytre by øst og Grünerløkka i indre by øst, som begge viser større stabilitet i de samlede utflyttingsratene enn de øvrige bydelene.

Ser vi på tilsvarende stabilitet i innflyttingsratene, er det nest etter Søndre Nordstrand bydelene Nordre Aker i ytre by vest, St.Hanshaugen i indre by vest og Stovner i ytre by øst som viser minst stabilitet i innflyttingsratene. I motsatt ende finner vi bydelene Nordstrand i ytre by sør, Gamle Oslo i indre by øst og Vestre Aker i ytre by vest, som viser størst stabilitet i de samlede innflyttingsratene i denne perioden.

Samlet sett kan vi si at det er bydelene Søndre Nordstrand, St.Hanshaugen og Stovner som viser minst stabilitet i de samlede inn- og utflyttingsratene, mens bydelene Gamle Oslo, Nordstrand og Vestre Aker er bydelene med størst stabilitet når vi ser de samlede inn- og utflyttingsratene under ett.

7.4. Sammenliknende beregninger for stabiliteten i ut- og innflytting per tusen innbyggere i bydelene

I forrige avsnitt har vi sett på hvordan de årlige flytteratene varierer rundt et gjennomsnitt over hele perioden 1999-2010. Dette gir dermed et mål på hvor stabile eller ustabile flytteratene er rundt dette gjennomsnittet. I en befolkningsframskriving har vi selvfølgelig ikke noe slikt gjennomsnitt for flytteratene å forholde oss til. Det viktige i en framskriving, som er basert på et detaljert sett av faste rater som observert i en basisperiode, vil være at flytteratene i fremtiden ikke varierer mye fra de observerte nivåer lagt til grunn i det historiske datasettet. I dette avsnittet har vi derfor sammenliknet flytteratene i seksårsperioden 1999-2004 med flytteratene i seksårsperioden 2005-2010. Som et eksempel kunne vi tenke oss at den første perioden hadde vært observasjonsperioden for en framskriving som ble gjennomført i 2005 og med første år for framskrivingene i det samme året. De gjennomsnittlige utflyttingsratene i perioden 1999-2004 kunne da blitt brukt som konstante rater i en tenkt framskrivingsperiode for årene 2005-2010. Nå har vi imidlertid resultater av flyttingene i denne tenkte framskrivingsperioden, og kan således beregne avviket fra hvilke flytterater som ville ha blitt lagt til grunn og de observerte flytteratene i 2005-2010. Beregningene visere dermed hvor godt en framskrivingsmodell hadde truffet virkeligheten for flyttetilbøyeligheten dersom gjennomsnittstallene fra 1999-2004 var blitt lagt til grunn for en framskriving av flytteratene for perioden 2005-2010. Positive avvik indikerer at i en framskriving ville vi ha underestimert utflyttingstilbøyeligheten, mens negative avvik viser at vi ville ha overestimert utflyttingsraten i en slik tenkt framskriving. Som tidligere nevnt bruker vi ikke innflyttingsrater til å bestemme fremtidig innflytting i en befolkningsframskriving, men foretar en fordeling av alle innenlandske utflyttere og innvandringen på tilflyttingsregioner som observert i den samme basisperioden. En innflyttingsrate vil likevel kunne indikere omtrentlig hvordan en modell ville ha framskrevet innflyttingen, dersom basisperioden ville ha vært den samme som ved fordelinger av innflytterne på tilflyttingsregioner. Vi har derfor i tabellene 7.4a-e også tatt med tall som viser forskjellene mellom gjennomsnittlige innflytting per 1000 innbyggere i en tenkt basisperiode 1999-2004 og gjennomsnittet av observerte innflyttingsrater i perioden 2005-2010.

Tabell 7.4a viser slike beregninger for ut- og innflyttingsrater for bydeler i indre by øst. For de to yngste aldersgruppene ser vi at avvikene gjennomgående er negative for alle tre bydelene. Det vil si at dersom vi hadde foretatt en framskriving av flyttingene i 2005-2010 med grunnlag hentet fra perioden 1999-2004 ville vi ha overestimert utflyttingstilbøyeligheten for disse to aldersgruppene, da de observerte flytteratene i perioden 2005-2010 viste seg å bli noe lavere. Hvor mye slike avvik vil ha å si for befolkningstallene i en framskriving vil i stor grad også avhenge av hvilke nivåer man har lagt til grunn for innflyttingen. Nå legger vi som nevnt ikke innflyttingsrater til grunn i en framskriving, men en fordeling av hele flyttemassen på tilflyttingsregioner. Overestimerer man utflyttingen vil dette gi flere utflyttere å fordele på tilflyttingsregioner, slik at konsekvensen av en overestimert utflytting også lett kan føre til en overestimert innflytting. For befolkningsutviklingen er det nettoresultatene av ut- og innflyttingene som blir bestemmende for om

flytteprosessen bidrar til en økning eller nedgang i befolkningen. Sånn sett har vi også undersøkt innflyttingen målt per tusen innbyggere av den samme befolkningssmassen som legges til grunn for beregning av utflyttingsratene. Som tabell 7.4a viser, har det også vært nedgang i innflyttingsratene for disse to aldersgruppene i perioden 2005-2010 sammenliknet med det som ble observert i den her såkalte basisperioden, 1999-2004. Til tross for at samtlige innflyttingsrater i de to yngste aldersgruppene er lavere i den siste perioden, er det ingen klar symmetri for øvrig i forskjellene i ut- og innflyttingsratene, ved at endringene, som her er målt i prosent av gjennomsnittlig nivå gjennom perioden 1999-2004, langt fra er sammenfallende for de to flytteretningene.

Går vi videre til gruppen personer i videregående skolealder, 16-19 år, ville vi også i en tenkt framskrivning ha overestimert utflyttingen i samtlige tre bydeler i indre by øst. Men i motsetning til i de to yngste aldersgruppene, har det her vært en økning i innflyttingsratene fra den første til den siste perioden. En økning i befolkningen på grunn av flytting kan derfor ha vært stor i denne aldersgruppen, ved at utflyttingene har gått ned og innflyttingene opp.

Beveger vi oss enda ett trinn opp, til aldersgruppen 20-24 år, ville en framskrivning med basis i tall fra 1999-2004 ha undervurdert den utflyttingen som fant sted i perioden 2005-2010. Som tallene viser blir imidlertid en høyere enn "forventet" utflytting mer enn oppveid av en enda sterkere økning i innflyttingen per tusen innbyggere i denne aldersgruppen fra den første til den siste perioden. Som nevnt tidligere i rapporten kan nye regler for registrering av flytting blant studenter i 2001 ha medført en viss vridning i innflyttingen i retning noe yngre alder, som isolert sett kan ha medvirket til noe høyere innflytting i denne aldersgruppen, og da på bekostning av den neste aldersgruppen.

I den store flyttegruppen av personer 25-34 år, ville en tenkt framskrivning i 2005 ha overvurdert utflyttingen, og da spesielt i Gamle Oslo, mens i de to øvrige bydelene i indre by øst ville man ha fått en forholdsvis moderat overvurdering av utflyttingstilbøyeligheten. Som vi ser ble innflyttingen per tusen innbyggere noe lavere enn lagt til grunn i den første perioden i Gamle Oslo og Sagene, med en liten økning i Grünerløkka, men endringene er her svært små. Samlet sett indikerer resultatene en liten styrking av nettoinnflyttingen, ved at utflyttingstilbøyeligheten har gått en del ned.

I aldersgruppen 35-49 år gir derimot nivået på utflyttingssannsynligheten i perioden 1999-2004 et godt bilde på det som hendte med utflyttingene i bydelene Gamle Oslo og Grünerløkka i den neste seksårsperioden, mens utflyttingen ville ha blitt undervurdert i bydelen Sagene. Som vi ser øker innflyttingen per tusen innbyggere i samtlige bydeler for denne aldersgruppen.

Tabell 7.4a. Avvik mellom ut- og innflyttingsrater i 2005-2010 og 1999-2004 etter aldersgrupper for bydeler i indre by øst. Avviket er målt i prosent av gjennomsnittet i 1999-2004¹

Aldersgrupper:	Gamle Oslo		Grünerløkka		Sagene	
	Utflytting	Innflytting	Utflytting	Innflytting	Utflytting	Innflytting
0-5	-14,2	-19,8	-5,9	-8,2	-7,3	-18,1
6-15	-20,2	-10,9	-19,7	-5,0	-11,8	-0,7
16-19	-12,0	9,5	-9,5	6,5	-3,9	17,0
20-24	5,0	14,6	8,2	13,4	2,9	12,6
25-34	-9,4	-3,0	-2,6	1,9	-4,3	-1,0
35-49	-1,5	3,7	0,3	8,5	7,9	0,5
50-69	-16,2	-5,0	-8,0	13,4	-9,0	1,9
70 og over	9,3	1,8	9,8	110,3	5,9	61,7
Alle aldersgrupper	-5,6	2,0	1,6	10,9	3,6	7,8

¹ Ut- og innflyttingsratene er basert på samlet utflytting fra bydelene og samlet innflytting til bydelene i indre by øst etter aldersgrupper. Det er benyttet middelfolkemengden i samme kohortgrupper.

For personer i aldersgruppen 50-69 år ville en framskrivning i 2005 ha sendt av sted en god del flere personer ut av disse bydelene sammenliknet med det antallet personer som virkelig flyttet ut i perioden 2005-2010. Med andre ord en over-

estimering av utflyttingstilbøyeligheten, og som vi ser med størst utslag i Gamle Oslo. Som vi ser økte også innflyttingen per tusen innbyggere betydelig i denne aldersgruppen i Grünerløkka i perioden 2005-2010, mens den gikk litt ned i Gamle Oslo.

For den eldste aldersgruppen er utslagene til dels meget store. Men i denne gruppen er både flytterater og antall flyttinger forholdsvis beskjedene, slik at små endringer i antall personer som flytter kan gi store prosentvise utslag i flytteratene. Tallene for endringer i utflyttingstilbøyelighetene er ikke så store, men innflyttingen per tusen innbyggere derimot har økt betydelig i Grünerløkka og Sagene. Men som tidligere nevnt beregner vi ikke flytting for denne aldersgruppen i Statistisk sentralbyrås befolkningsframskrivninger.

Samles alle aldersgruppene under ett ville det ha blitt en overvurdering av utflyttingstilbøyeligheten og en undervurdering av innflyttingen i bydelen Gamle Oslo, men en svak undervurdering av utflyttingen og noe større undervurdering av innflyttingen i bydelene Grünerløkka og Sagene.

I tabellene 7.4b-e har vi tatt med tilsvarende beregninger for de andre bydelene gruppert etter de fire øvrige byområdene. Av tabell 7.4b ser vi at en del av de samme resultatene fra indre by øst kan gjenfinnes for St.Hanshaugen og Frogner i indre by vest. En tenkt framskriving i 2005 basert på et grunnlag fra perioden 1999-2004, ville ha ført til en overestimering av utflyttingstilbøyeligheten i de to yngste aldersgruppene i begge bydelene. Derimot ville vi i motsetning til i indre by øst, ha underestimert utflyttingstilbøyeligheten for personer i aldersgruppen 16-19 år, og da spesielt i St.Hanshaugen. Det samme ville vi ha gjort for samtlige andre aldersgrupper i begge bydelene, men utslagene ville ha vært forholdsvis moderate, med unntak for aldersgruppen 20-24 år, der utflyttingstilbøyeligheten økte med drøyt 10 prosent i den siste perioden sammenliknet med den første perioden. På den annen side viser tabellen at en høyere enn "forventet" utflyttingstilbøyelighet er blitt motsvart av en høyere innflytting per tusen innbyggere enn det som ble lagt til grunn fra basisperioden 1999-2004, og for flere av aldersgruppene med klart høyere utslag enn endringene i utflyttingsratene. Med tanke på flytteprosessenes nettoeffekt ville den sterke økningen i innflyttingen per tusen innbyggere ha gitt en klar flyttegevinst, men i og med at framskrivingene ikke benytter netto innflyttingsrater, men en fordeling av utflyttere på tilflyttingsregioner, er det vanskelig å si om dette ville resultert i positiv nettoinnflytting, slik resultatallene for perioden 2005-2010 viser.

Tallene for alle aldersgrupper samlet indikerer imidlertid en underestimering av utflyttingssannsynligheten, men enda større undervurdering av innflyttingen i begge bydelene i indre by vest.

Tabell 7.4b. Avvik mellom ut- og innflyttingsrater i 2005-2010 og 1999-2004 etter aldersgrupper for bydeler i indre by vest. Avviket er målt i prosent av gjennomsnittet i 1999-2004¹

Aldersgrupper:	St.Hanshaugen		Frogner	
	Utflytting	Innflytting	Utflytting	Innflytting
0-5	-4,9	1,0	-5,0	1,7
6-15	-9,9	10,2	-7,1	6,4
16-19	10,8	16,3	2,9	13,5
20-24	11,0	10,6	12,1	11,9
25-34	3,6	1,9	5,5	5,0
35-49	2,9	9,9	2,2	4,1
50-69	1,1	5,1	6,3	7,3
70 og over	108,1	76,3	0,0	64,9
Alle aldersgrupper	7,0	10,6	5,4	9,7

¹ Ut- og innflyttingsratene er basert på samlet utflytting fra bydelene og samlet innflytting til bydelene i indre by vest etter aldersgrupper. Det er benyttet middelfolkemengden i samme kohortgrupper.

Den samme tendensen for flyttingene i de to yngste aldersgruppene gjør seg også gjeldende for bydelene i ytre by vest, med en basis som ville gitt en overestimering av utflyttingstilbøyeligheten, men med klart sterkere utslag for personer i

grunnskolealder 6-15 år enn for barn i førskolealder (tabell 7.4c). På samme måte som i indre by vest, ville det ha blitt en svak underestimering av flyttetilbøyeligheten for aldersgruppen 16-19 år i samtlige tre bydeler i ytre by vest, men utslagene er så små at det er riktigere å kalle dem gode flyttestimater for perioden 2005-2010. For aldersgruppen 20-24 år ville imidlertid underestimeringen av utflyttingen blitt klart større i den siste perioden, men motsvares av en høyere innflytting enn vist i basisperioden, og da spesielt i Nordre Aker, slik at det ville bli små avvik i nettoeffektene. I aldersgruppene 25-34 år og 35-49 år ville det ha blitt en svak tendens til overestimering av utflyttingstilbøyeligheten, noe som er i samsvar med overestimeringen av utflyttingstilbøyeligheten hos barn og ungdom. Nettoeffektene av flyttingene i denne aldersgruppen ville nok ha blitt underestimert, i og med alle bydelene i ytre by vest opplevde en større enn "forventet" innflytting i perioden 2005-2010. For personer i alderen 50-69 år, som er den siste aldersgruppen som inngår i flytteframskrivingene, ville grunnlaget fra den første perioden medført en klar overestimering av utflyttingen, og da spesielt i Ullern og Vestre Aker.

Når alle aldersgruppene samles under ett ville det ha blitt en overvurdering av utflyttingstilbøyeligheten og en svak undervurdering av innflyttingen i bydelene Ullern og Vestre Aker, men en svak undervurdering av utflyttingen og klart større undervurdering av innflyttingen i bydelen Nordre Aker.

Tabell 7.4c. Avvik mellom ut- og innflyttingsrater i 2005-2010 og 1999-2004 etter aldersgrupper for bydeler i ytre by vest. Avviket er målt i prosent av gjennomsnittet i 1999-2004¹

Aldersgrupper	Ullern		Vestre Aker		Nordre Aker	
	Utflytting	Innflytting	Utflytting	Innflytting	Utflytting	Innflytting
0-5	-8,3	2,2	-13,6	2,2	-10,3	-3,2
6-15	-19,5	-7,0	-17,0	-6,6	-14,5	-12,6
16-19	2,9	-1,5	0,8	-18,1	0,9	10,7
20-24	8,7	6,9	7,0	6,7	18,8	28,8
25-34	-7,4	10,1	-4,5	8,9	4,0	10,3
35-49	-1,7	12,6	-0,6	11,4	-0,1	7,1
50-69	-10,7	1,7	-13,4	-2,0	-6,1	0,7
70 og over	-8,9	-5,8	23,3	23,1	28,9	58,0
Alle aldersgrupper	-6,8	4,8	-7,1	2,1	3,6	12,3

¹ Ut- og innflyttingsratene er basert på samlet utflytting fra bydelene og samlet innflytting til bydelene i ytre by vest etter aldersgrupper. Det er benyttet middelfolkemengden i samme kohortgrupper.

Tilsvarende tall for bydelene i ytre by øst er gitt i tabell 7.4d. Utflyttingstilbøyelighetene basert på perioden 1999-2004 ville også her gjennomgående ha blitt for høye i samtlige fire bydeler for de to yngste aldersgruppene, med en tendens til noe større utslag for personer i grunnskolealder enn i førskolealder, og da spesielt i Grorud og Stovner. Det samme er også tendensen i utflyttingstilbøyeligheten for personer i videregående skolealder, 16-19 år. En beregnet overestimering av utflyttingstilbøyeligheten blir imidlertid balansert av en lavere enn "forventet" innflytting per tusen innbyggere, slik at nettoeffektene av flyttingene for de tre yngste aldersgruppene antakelig ikke ville ha avveket så mye fra det nivået som ble observert i perioden 2005-2010. For aldersgruppen 20-24 år ville det også for samtlige bydeler i ytre by øst ha blitt en liten undervurdering av utflyttingstilbøyeligheten i den siste perioden. En tendens til overvurdering av utflyttingen i aldersgruppene 25-34 år og 35-49 år er i samsvar med tilsvarende overvurdering av utflyttingen i de yngre aldersgruppene, men utslagene er forholdsvis moderate. Innflyttingene i disse aldersgruppene følger også stort sett mønsteret som ble observert i perioden 1999-2004. Derimot ville det ha blitt en klar undervurdering av utflyttingene i aldersgruppen 50-69 år i Bjerke, mens utslagene var mer moderate i de øvrige bydelene i ytre by øst. Det samme gjelder for utflyttingen i den eldste gruppen 70 år og over, men som nevnt er utslagene i flytteratene for denne gruppen ganske store, noe som blant annet begrunner at man ikke beregner flytting for denne gruppen i en befolkningsframskriving, i tillegg til at det er liten flytting.

Ses alle aldersgruppene under ett ville det ha blitt en svak overvurdering av utflyttingstilbøyeligheten i Bjerke og Grorud og noe større overvurdering av utflyttingen i Stovner og Alna. I de to siste bydelene motsvares imidlertid dette av en

nær tilsvarende undervurdering av innflyttingen mens det er små utslag i innflyttingen i Bjerke og Grorud. Totalresultatene indikerer at nettoeffektene for flyttingene i en tenkt framskriving ville ha blitt gode for alle fire bydeler i ytre by øst.

Til slutt viser tabell 7.4e tilsvarende tall for bydelene i ytre by sør. Mye av det samme som ble observert for de andre bydelene er også å gjenfinne her, med en overestimering av utflyttingstilbøyeligheten i de tre yngste aldersgruppene, som blir balansert av en lavere enn "forventet" innflytting ut fra observasjonene foretatt i basisperioden 1999-2004. Som i andre bydeler, ville det i Nordstrand ha vært en undervurdering av utflyttingen i aldersgruppen 20-24 år, mens Søndre Nordstrand ville ha opplevd en svak overestimering av utflyttingstilbøyeligheten. En gjennomgående overvurdering av utflyttingen i aldersgruppene 25-34 år samsvarer også her bra med tilsvarende overvurderinger av utflyttingen i de yngste aldersgruppene. I Østensjø ville det ha vært en undervurdering av utflyttingen i aldersgruppen 50-69 år som ble balansert av en tilsvarende høyere enn "forventet" innflytting, mens Søndre Nordstrand ville ha opplevd en klar overvurdering av utflyttingen i denne aldersgruppen, men som her ville ha blitt mer enn balansert av en lavere enn "forventet" innflytting.

Samlet sett ville det ha blitt en overvurdering av utflyttingstilbøyeligheten, og da spesielt i Søndre Nordstrand. Innflyttingen ville derimot ha truffet særdeles godt i Østensjø og Nordstrand, mens en klar overvurdering av innflyttingen i Søndre Nordstrand sammen med en tilsvarende klar overvurdering av utflyttingen ville ha gitt bra samsvar for nettoresultatene av flyttingene.

Tabell 7.4d. Avvik mellom ut- og innflyttingsrater i 2005-2010 og 1999-2004 etter aldersgrupper for bydeler i ytre by øst. Avviket er målt i prosent av gjennomsnittet i 1999-2004¹

Aldersgrupper	Bjerke		Grorud		Stovner		Alna	
	Utflytting	Innflytting	Utflytting	Innflytting	Utflytting	Innflytting	Utflytting	Innflytting
0-5	-13,6	-16,6	-4,8	-5,4	-18,2	-13,9	-16,2	-17,9
6-15	-13,5	-12,9	-10,5	-5,0	-26,8	-18,9	-18,9	-9,3
16-19	-10,9	-23,0	-10,6	-11,7	-3,5	-6,0	0,5	-5,6
20-24	5,1	1,9	4,3	-1,5	7,4	-6,3	3,5	2,6
25-34	-8,7	0,9	-2,4	2,1	-2,4	0,1	-7,5	-0,9
35-49	0,9	8,3	0,9	0,7	-11,4	-1,4	-2,7	2,1
50-69	21,4	20,2	2,3	8,8	3,4	-1,0	-6,1	-3,6
70 og over	91,4	33,8	25,1	51,5	22,9	7,3	-1,7	-19,2
Alle aldersgrupper	-0,3	1,8	-2,2	-0,6	-8,8	-7,5	-6,8	-3,6

¹ Ut- og innflyttingsratene er basert på samlet utflytting fra bydelene og samlet innflytting til bydelene i ytre by øst etter aldersgrupper. Det er benyttet middelfolkemengden i samme kohortgrupper.

Tabell 7.4e. Avvik mellom ut- og innflyttingsrater i 2005-2010 og 1999-2004 etter aldersgrupper for bydeler i ytre by sør. Avviket er målt i prosent av gjennomsnittet i 1999-2004¹

Aldersgrupper	Østensjø		Nordstrand		Søndre Nordstrand	
	Utflytting	Innflytting	Utflytting	Innflytting	Utflytting	Innflytting
0-5	-14,3	-4,4	-11,5	-4,0	-18,4	-19,5
6-15	-16,0	-7,7	-18,6	-15,4	-18,2	-19,3
16-19	-6,8	-18,2	0,7	-8,6	-11,1	-17,4
20-24	0,7	-5,9	12,4	9,1	-2,6	-11,0
25-34	-5,3	5,2	-6,4	3,2	-9,3	-9,5
35-49	-9,2	-2,3	-1,7	5,2	-8,1	-1,8
50-69	9,4	10,8	-0,6	1,2	-13,7	-17,2
70 og over	11,3	26,1	23,9	18,9	13,1	-24,8
Alle aldersgrupper	-5,5	-0,3	-4,9	-0,1	-12,1	-13,8

¹ Ut- og innflyttingsratene er basert på samlet utflytting fra bydelene og samlet innflytting til bydelene i ytre by sør etter aldersgrupper. Det er benyttet middelfolkemengden i samme kohortgrupper.

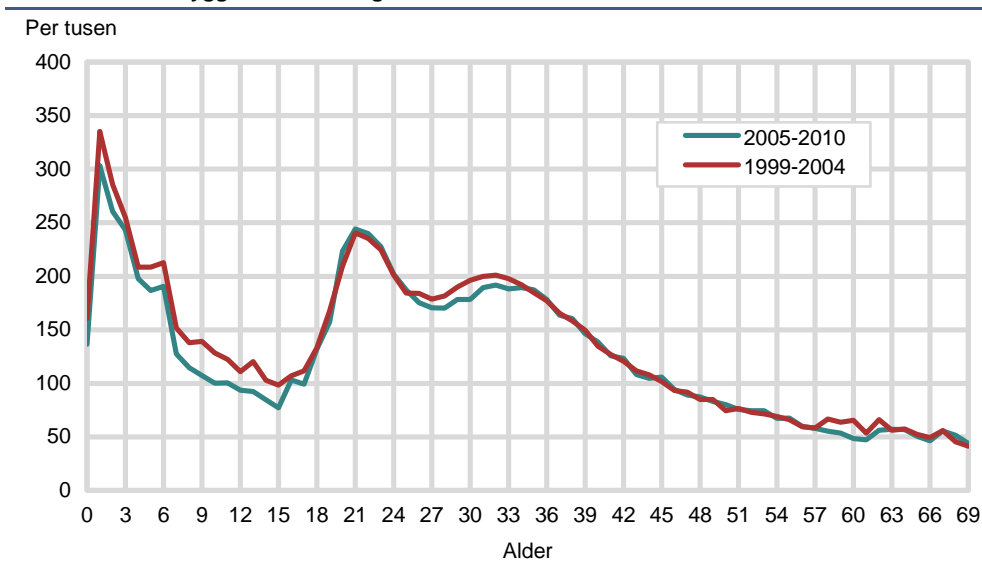
7.5. Noen beregninger av endringer i utflyttingstilbøyeligheten fra indre og ytre by

I dette avsnittet har vi foretatt tilsvarende beregninger av gjennomsnittlig utflyttingstilbøyelighet i 2005-2010 sett i sammenheng med tilsvarende gjennomsnitt hentet fra den tenkte basisperioden 1999-2004 for ettårige aldersgrupper for de indre og ytre bydelene hver for seg. Vi har også her latt aldersskalaen gå fra null år og opp til alderen 69 år, altså sett på det samme aldersintervallet som benyttes i

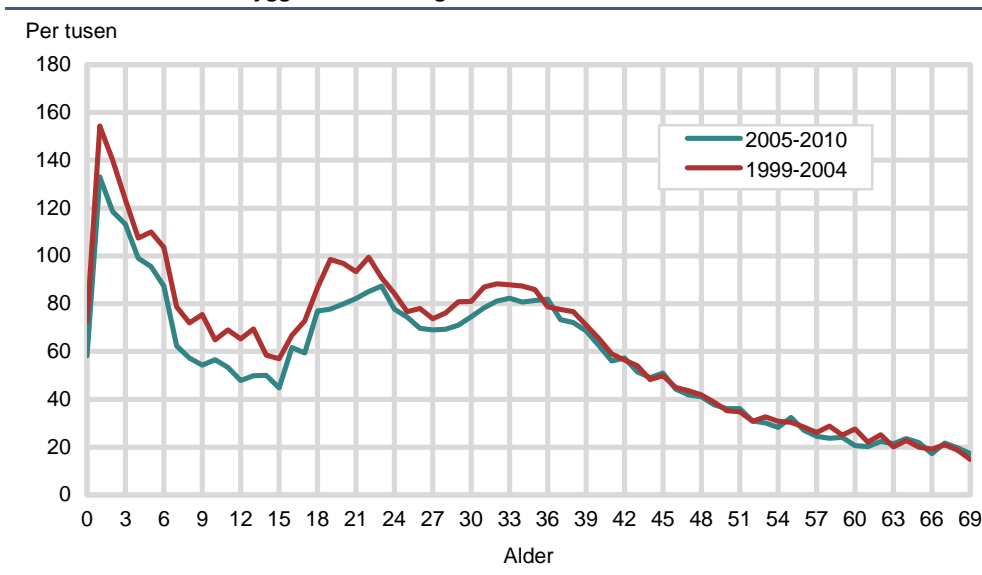
framskrivingene. I tillegg til å måle avvikene mellom såkalt forventet og observert total utflytting, har vi også splittet opp beregningene ved å se på utflyttingene mellom indre og ytre by og vise versa, samt utflyttingen til andre regioner i Norge og til slutt utvandringen til utlandet.

Vi tar først for oss utflyttingstilbøyeligheten i indre by samlet. Resultatene er gitt i figur 7.1a, og gjenspeiler det vi fant i avsnittet over, at utflyttingstilbøyeligheten for barne- og ungdomsgruppene ville ha blitt overestimert for perioden 2005-2010 ut fra basisobservasjonene foretatt i perioden 1999-2004. En liten overestimering kan også observeres for personer i slutten av 20-årsalderen og begynnelsen av 30-årsalderen, samt for personer i slutten av 50-årsalderen og begynnelsen av 60-årsalderen. For øvrig er det svært bra samsvar mellom nivået på utflyttingsratene observert i de to tidsperiodene.

Figur 7.1a. Gjennomsnittlige utflyttingsrater i 1999-2004 og 2005-2010 fra indre by. Per tusen innbyggere etter ettårig alder 0-69 år

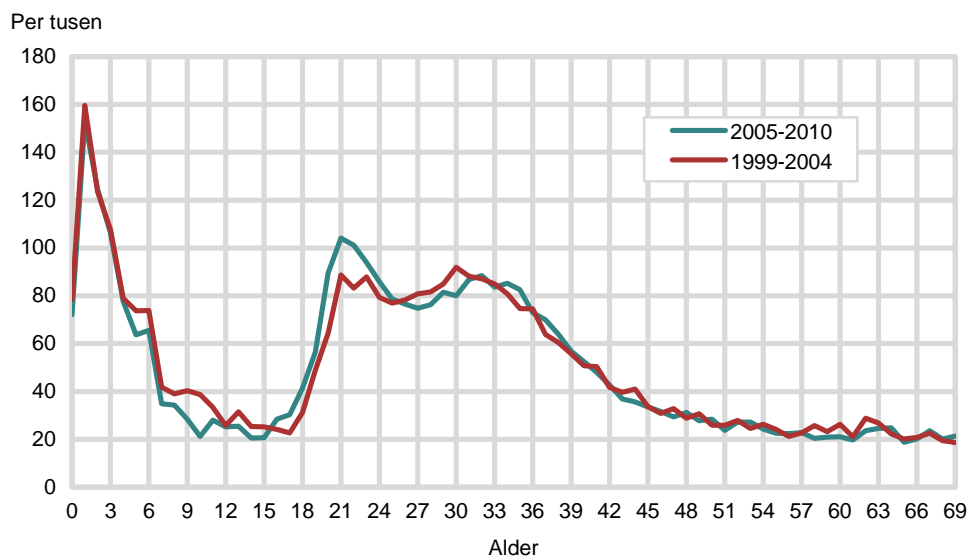
Figur 7.1b. Gjennomsnittlige utflyttingsrater i 1999-2004 og 2005-2010 fra indre til ytre by. Per tusen innbyggere etter ettårig alder 0-69 år

I figur 7.1b har vi skilt ut den del av utflyttingene som går fra indre by til bydeler i ytre by. Overestimeringen av utflyttingene kommer her enda klarere frem enn i totaltallene for personer i alderen fra 0 og til godt opp i 30-årsalderen, for deretter å vise bra sammenfall mellom periodene for alle ettårige aldersgrupper deretter. Med

andre ord var utflyttingsratene fra indre til ytre by klart lavere i den siste perioden enn i den første perioden.

Figur 7.1c. Gjennomsnittlige utflyttingsrater i 1999-2004 og 2005-2010 fra indre by til regioner i Norge utenfor Oslo. Per tusen innbyggere etter ettårig alder 0-69 år.

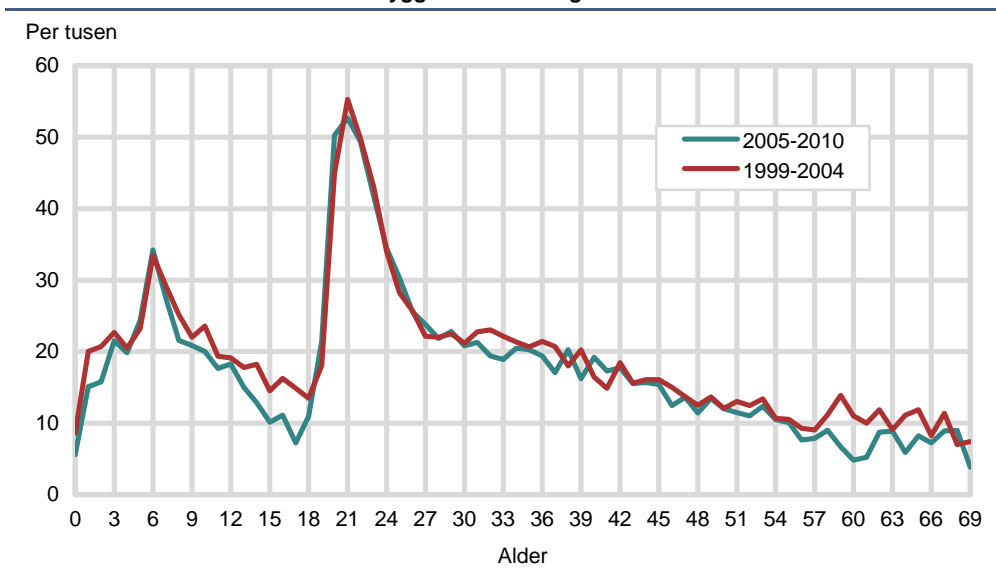
I figur 7.1c vises tilsvarende størrelser for utflyttinge fra indre by til andre regioner i Norge utenfor Oslo. Kurvene indikerer her et klart større sammenfall i utflyttingstilbøyelighetene mellom periodene enn observert i de to foregående figurene. En viss overvurdering av utflyttingene blant ungdomsgruppene og en viss undervurdering av utflyttingen blant personer i senere tenåringsalder og i tidlig 20-årsalder kan skimtes, men for øvrig er det forholdsvis bra samsvar mellom observert og deretter såkalt "forventet" utflyttingstilbøyelighet.

Til slutt har vi sett på tilsvarende utvandringstilbøyeligheter fra indre by til utlandet (se figur 7.1d). Her ville det ha blitt en overvurdering av utvandringstilbøyeligheten for barn i førskolealder og for barn og ungdom i grunnskolealder, med et lite unntak for barn like før de går inn i skolealder. Som tidligere beskrevet har vi observert en viss økning i utvandringstilbøyeligheten i forbindelse med at barna skal begynne på skolen. Denne trenden fortsetter i den siste perioden, og ligger omtrent på samme nivå som observert som gjennomsnitt over perioden 1999-2004. For øvrig ville det ha blitt en svak overestimering av utvandringstilbøyeligheten for personer i 30-årsalderen og for personer mot slutten av 50-årsalderen og i 60-årsalderen, men det er også enkelte kohorter som viser en svak underestimering. Hovedtrenden er likevel at utvandringstilbøyeligheten fra den første perioden holder seg forholdsvis nær dette nivået også som gjennomsnitt over den siste perioden. Som resultatene i tidligere kapitler har vist, ble det observert en økning i utvandringen mot slutten av perioden 2005-2010, men denne økningen kommer ikke like klart til syne i tallene som viser et gjennomsnitt over denne seksårsperioden. En viss økning i tendensen til utvandring mot slutten av perioden har også sammenheng med en klar økning i antall innvandrere i Oslo, slik at denne økningen ikke nødvendigvis slår like klart ut i økt utvandringstilbøyelighet for hver av kohortene.

I de siste figurene i dette avsnittet viser vi tilsvarende tall for utflyttingstilbøyelighetene for de ytre bydelene samlet. Som vi ser av figur 7.1e ville vi også her ha overvurdert utflyttingstilbøyeligheten for barn i førskolealder og for barn og ungdom i grunnskolealder, dersom observasjonene fra perioden 1999-2004 var blitt lagt til grunn for en framskrivning for flyttingene i årene 2005-2010. På tilsvarende måte ville vi imidlertid ha undervurdert utflyttingstilbøyeligheten for personer i tidlig 20-årsalder, som også her kan henge sammen med nye regler for flytting for studenter som ble innført i 2001, og som altså kan ha forskjøvet flyttingene litt

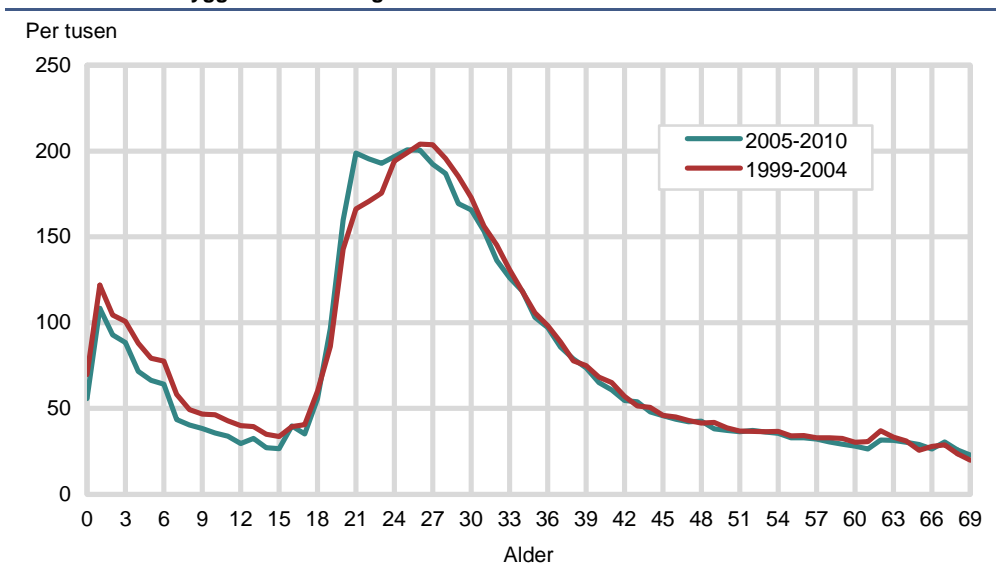
nedover i 20-årsalderen sammenliknet med gjennomsnittet i den første perioden. For øvrig er det svært godt samsvar mellom utflyttingstilbøyelighetene i den første såkalte observasjonsperioden 1999-2004 og gjennomsnittlige utflyttingstilbøyeligheter i den siste perioden.

Figur 7.1d. Gjennomsnittlige utvandningsrater i 1999-2004 og 2005-2010 fra indre by til utlandet. Per tusen innbyggere etter ettårig alder 0-69 år

Når tallene brytes ned til kun å gjelde for de flyttingene som går fra de ytre bydelene til de indre bydelene, er kurvene for gjennomsnittlig utflyttingstilbøyelighet i den første og siste observasjonsperioden bemerkelsesverdig like (se figur 7.1f). De eneste utslagene vi får her er en undervurdering av utflyttingstilbøyeligheten blant personer i første halvdel av 20-årsalderen, noe som blant annet kan ha sammenheng med den nevnte regelendringen for flytting blant studenter, slik at utflyttingene kommer til syne i litt tidligere alder i 20-årsalderen i den siste perioden sammenliknet med gjennomsnittet observert i den første perioden.

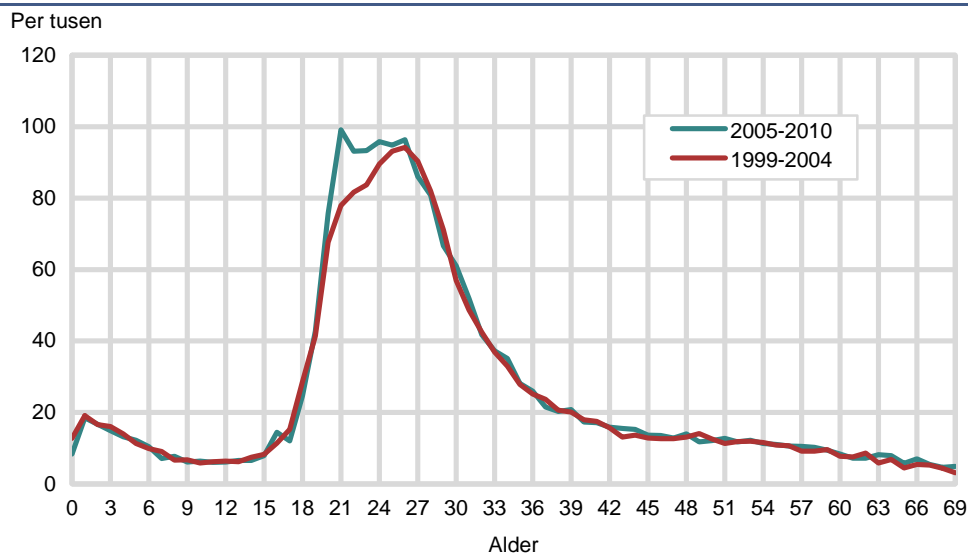
Figur 7.1e. Gjennomsnittlige utflyttingsrater i 1999-2004 og 2005-2010 fra ytre by. Per tusen innbyggere etter ettårig alder 0-69 år

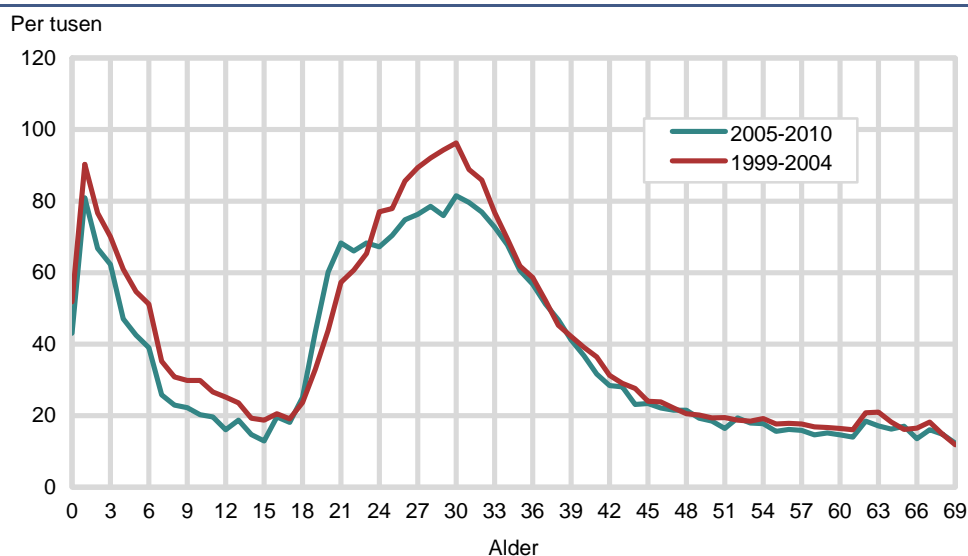
Beveger vi oss derimot til figur 7.1g som viser utflyttingstilbøyelighetene fra ytre by til andre regioner i Norge utenfor Oslo, blir forskjellene mellom periodene klart større. Vi ville ha fått en gjennomgående overvurdering av utflyttingstilbøyeligheten blant barn i førskolealder og blant barn og ungdom i grunnskolealder, samt i delvis tilhørende foreldregenerasjon i alderen fra siste del av 20-årsalderen og

første del av 30-årsalderen. På den annen side ville vi også her ha fått en viss undervurdering av utflyttingstilbøyeligheten for personer i alderen rundt 20 år og i første del av 20-årsalderen. For alle kohorter fra omtrent midtveis i 30-årsalderen og oppover er det imidlertid små forskjeller i utflyttingstilbøyelighetene mellom den første og siste periode.

Figur 7.1f. Gjennomsnittlige utflyttingsrater i 1999-2004 og 2005-2010 fra ytre by til indre by. Per tusen innbyggere etter ettårig alder 0-69 år

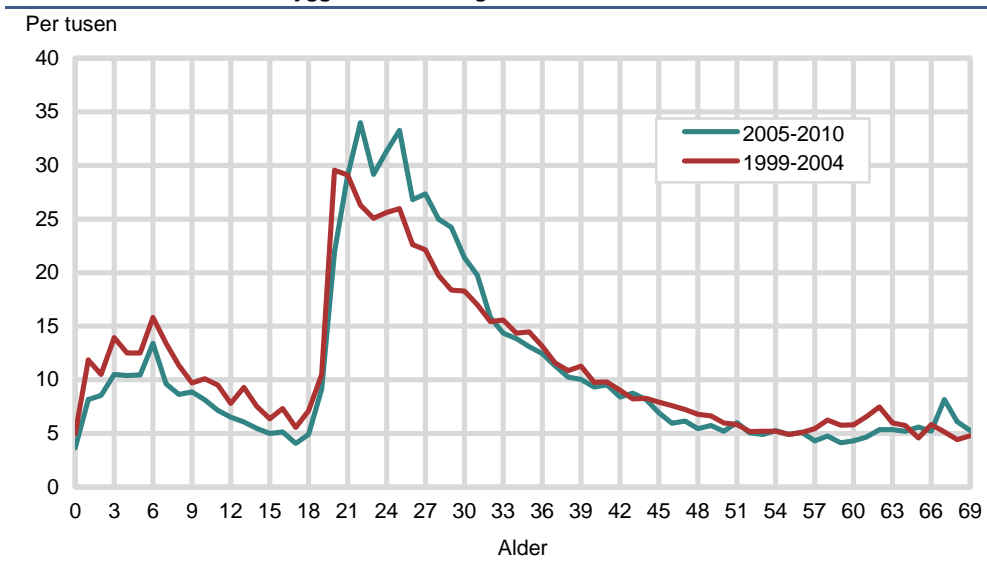
Figur 7.1g. Gjennomsnittlige utflyttingsrater i 1999-2004 og 2005-2010 fra ytre by til regioner i Norge utenfor Oslo. Per tusen innbyggere etter ettårig alder 0-69 år

Til slutt har vi i figur 7.1h sammenliknet utvandringstilbøyeligheten fra de ytre bydelene til utlandet mellom de samme tidsperiodene. Forskjellene mellom kurvene er her noe større enn de vi observerte for de indre bydelene. Vi ville også her ha overvurdert utvandringstilbøyeligheten for barn i førskolealder og for barn og ungdom i grunnskolealder dersom vi hadde lagt den første perioden til grunn for beregning av utvandring fra ytre by i den siste perioden. Derimot ville vi på tilsvarende måte ha undervurdert utvandringstilbøyeligheten for personer litt oppover i 20-årsalderen og inn i 30-årsalderen. I og med at vi oppdaget motsatt trendutvikling blant barn i førskolealder, indikerer tallene at økningen i utvandringstilbøyeligheten blant personene i 20- og 30-årsalderen først og fremst skyldes de personer som utvandrer uten å ha med egne barn, som for eksempel svenske og polske stasborgere. For kohortgruppene fra midten av 30-årsalderen og oppover er det derimot bra føyning mellom utvandringstilbøyelighetene som ble observert i

perioden 1999-2004 og tilsvarende utvandringstilbøyeligheter som fant sted i løpet av perioden 2005-2010. Skal vi lete etter en trend er det heller en svak tendens til å overvurdere utvandringstilbøyeligheten mer enn å undervurdere utvandringstilbøyeligheten for middelaldrende personer og for noe eldre personer i yrkesaktiv alder. Men som nevnt kommer også endringer i antall innvandrere inn som en viktig forklaringskomponent med hensyn til størrelsen på utvandringen målt i antall personer.

Figur 7.1h. Gjennomsnittlige utvandringsrater i 1999-2004 og 2005-2010 fra ytre by til utlandet. Per tusen innbyggere etter ettårig alder 0-69 år.

7.6. Sammenliknende beregninger av fordelingen av innflyttingen på bydeler

I dette avsnittet har vi sett litt på stabiliteten i fordelingen av innflyttingen til bydelene. Som nevnt over beregnes ikke innflyttingen på samme måte som utflyttingen i en befolkningsframskriving, men derimot som en fordeling av utflyttingen fra andre regioner i Norge på tilflyttingsregioner, samt en fordeling av beregnet og anslått brutto innvandring på innvandringsregioner. Innflyttingen kan dermed sies å ha to hovedkomponenter for usikkerhet i en framskriving. Den ene gjelder nivået på innflyttingen, som i en framskriving er en funksjon av nivået på den samlede utflyttingen fra andre regioner i Norge, samt på omfanget av beregnet brutto innvandring i de nasjonale modellene. De empiriske resultatene av nivået på innflyttingen er gitt i flere av avsnittene over, der vi på tilsvarende måte som for utflyttingen har gjengitt antall innflyttere som en rate per tusen innbyggere av middelfolkemengden i tilflyttingsregionen. Hvordan stabiliteten over tid er for fordelingen av innflyttingen og innvandringen på tilflyttingsregioner har vi så langt ikke beregnet.

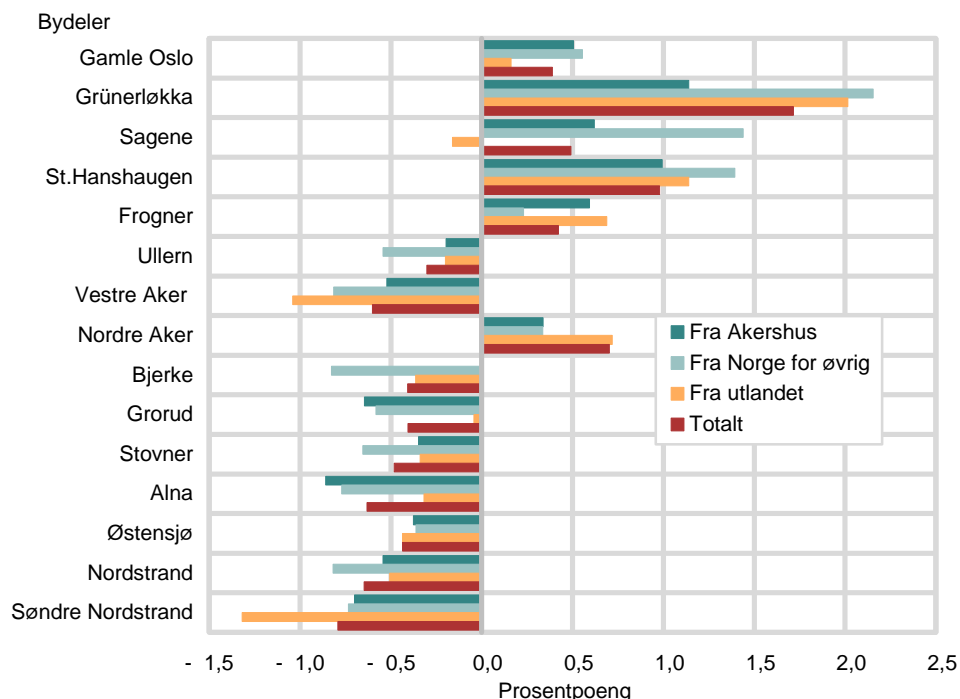
For å få best mulig treffsikkerhet i en framskriving, er vi derfor avhengig av at endringer og vridninger i den geografiske fordelingen av innflyttinger og innvandring på tilflyttingsregioner ikke endrer seg for mye over tid. På tilsvarende måte som i avsnittene over har vi laget en sammenliknende beregning av fordelingen på tilflyttingsbydeler som et gjennomsnitt mellom periodene 1999-2004 og 2005-2010. Som et tenkt eksperiment har vi også her lagt til grunn observert gjennomsnittlig fordeling av innflytting og innvandring på bydeler i perioden 1999-2004 og sammenliknet denne fordelingen med tilsvarende observerte fordeling i perioden 2005-2010. Med andre ord får vi en indikasjon på treffsikkerheten av fordelingen dersom basisobservasjonene fra den første perioden var blitt lagt til grunn for en framskriving for perioden 2005-2010. Ideelt sett for en befolkningsframskriving skulle avvikene i fordelingen av innflyttingene og

innvandringen på bydeler mellom den første og siste perioden bli null, eller så nær null, som mulig.

Vi har her sett på fordelingen av de tre innflyttingsstrømmene som har sitt opphav i utflyttingene fra Akershus, utflyttingene fra andre regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus samt for innvandringen fra utlandet. I en befolkningsframskriving for hele landet, der bydelene i Oslo inngår, vil stabiliteten over tid i andelen av innflyttingene og innvandringen som går til hovedstaden som helhet også være av stor betydning. Men i denne analysen ser vi kun på fordelingen internt i Oslo på bydelene av en i utgangspunktet gitt innflyttings- og innvandrerstrøm til Oslo. Resultatene er gitt i figur 7.2 for hver av bydelene.

Som vi ser er det et visst avvik mellom bydelene når vi sammenlikner fordelingen av innflyttingsstrømmene i 1999-2004 med tilsvarende fordeling i 2005-2010. De indre bydelene skiller seg ut ved at de nesten gjennomgående har økt sin andel av innflyttings- og innvandrerstrømmene fra den første til den siste perioden. Sterkest andelsøkning har det vært i bydelen Grünerløkka, som totalt sett mottar om lag 1,7 prosentpoeng større andel av alle innflyttingsstrømmene til hovedstaden i perioden 2005-2010 enn det bydelen gjorde i perioden 1999-2004. St.Hanshaugen følger deretter med en økning på om lag ett prosentpoeng av den totale innflyttingsmassen. Av de ytre bydelene skiller Nordre Aker seg klart fra de øvrige ytre bydelene, ved at bydelen har økt sin andel av den totale innflyttingsmassen til hovedstaden med om lag 0,7 prosentpoeng fra den første til den siste perioden. Samtlige av de øvrige ytre bydelene har redusert sin andel av den totale innflyttingsmassen i den samme tidsperioden. Sterkest er utslaget for Søndre Nordstrand, som har redusert sin andel av den totale innflyttingsmassen med om lag 0,8 prosentpoeng fra den første til den siste perioden. De ytre bydelene Nordstrand, Alna og Vestre Aker viser også andelstap på over 0,5 prosentpoeng av den totale innflyttingsmassen.

Figur 7.2. Endring i andel av innflyttere i 2005-2010 i forhold til andel av innflyttere i 1999-2004 etter bydeler i Oslo. Gjennomsnittlig endring mellom periodene i prosentpoeng

Beveger vi oss under totalnivået, og ser på fordelingen av innflyttingsstrømmene fra Akershus, landet for øvrig og utlandet hver for seg, viser de fleste bydelene den samme tendensen til økning eller reduksjon som i de totale andelsendringene.

Eneste unntak er Sagene, som viser et andelstap av innvandringen til hovedstaden, men en andelsgevinst i de øvrige innflyttingsstrømmene, og da spesielt av innflyttingen fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus. Ellers ser vi av figur 7.2 at Grünerløkka har sin største andelsgevinst av innflyttingen fra øvrige regioner i Norge og av innvandringen. Det samme gjelder for St.Hanshaugen. Det noe større andelstapet av innflyttingsstrømmene til Søndre Nordstrand og Vestre Aker skyldes først og fremst en reduksjon i andelen av Oslos samlede innvandring fra utlandet.

Satt inn i en tenkt situasjon der observasjonene i den første perioden ble lagt til grunn i en framskrivning for den siste perioden, ville vi ha fått en viss underestimerting av innflyttingen til de bydelene som viser andelsgevinster av de observerte innflyttingsstrømmene i 2005-2010, og vise versa en overestimerting av innflyttingen i de bydelene som reduserer sine andeler av innflyttingsstrømmene. Hvor mye dette ville slå ut for hver av bydelene i nettoflyttetallene avhenger også av de over- og underestimertinger vi har vist og diskutert for endringer i utflyttingstilbøyeligheten i avnittene over. En vurdering av størrelsen på de avvikene vi har observert i figur 7.2, er imidlertid av normativ karakter, i og med at avvikene ikke er sammenliknet med tilsvarende avvik for Oslo som helhet og for andre regioner utenfor Oslo. Selv om det ideelle for flyttestabiliteten i en framskrivning vil være nær et nullavvik mellom bydelene, er likevel utslagene målt i prosentpoengsavvik ikke dramatiske store med tanke på at avvikene er målt som gjennomsnitt mellom to seksårsperioder. Likevel representerer andelsforskyvningen isolert sett om lag 13 prosent av den samlede observerte innflyttingsstrømmen til Grünerløkka i perioden 2005-2010, og om lag 3,5 prosent av den samlede innflyttingen til Søndre Nordstrand i den samme perioden. Det vil si av innflyttingen til de to bydelene som viste henholdsvis størst andelsgevinst og størst andelstap i den samlede innflyttingsstrømmen fra perioden 1999-2004 til perioden 2005-2010.

7.7. Sammenhengen mellom endringer i ut- og innflyttingstilbøyelighet

Helt til slutt skal vi vise noen estimertinger av sammenhengen mellom endringer i nivået på utflyttingstilbøyelighetene og tilsvarende endringer i innflyttingen per tusen innbyggere. Som allerede nevnt, vil endringer i utflyttingstilbøyeligheten over tid få konsekvenser for en framskrivning, enten ved at man underestimerer eller overestimerer utflyttingstilbøyeligheten. Hvor mye dette vil bety for den aldersspesifikke og totale framskrevne nettoflyttingen i hver av regionene, vil avhenge av hvordan endringer i innflyttingen henger sammen med utflyttingstilbøyeligheten. Dersom en overvurdering av utflyttingen vil foregå parallelt med en tilsvarende overvurdering av innflyttingen, vil resultatene for nettoflyttingene i en framskrivning likevel kunne ligge forholdsvis nær det man ville ha oppnådd dersom det hadde blitt små eller ingen endringer fra den utflyttingstilbøyeligheten og den innflyttingen man observerte i en basisperiode. Vil derimot en overvurdering av utflyttingstilbøyeligheten gå parallelt med en undervurdering av innflyttingen vil en framskrivning helt klart undervurdere den befolkningsøkningen som vil genereres gjennom flytteprosessen. I motsatt fall vil en undervurdering av utflyttingen og en overvurdering av innflyttingen gi klart lavere befolkningstall gjennom flytting.

For å teste ut noe av dette i vårt datamateriale fra periodene 1999-2004 og 2005-2010, har vi foretatt en estimerting av sammenhengen mellom avvikene i utflyttingstilbøyeligheten mellom 1999-2004 og 2005-2010 på den ene siden, og forskjellene mellom observert innflytting per tusen innbyggere i den første og den siste perioden.

Resultatene, som er gitt i tabell 7.5, gir for det meste positive parametere, og de fleste parametre er signifikante. Dette er med på å underbygge hypotesen om at der

vi ville ha overestimert utflyttingstilbøyeligheten ville vi også ha overvurdert innflyttingen, og vise versa at der vi ville ha undervurdert utflyttingstilbøyeligheten ville vi også ha undervurdert innflyttingen. Dette indikerer at vi bør kunne treffe noe bedre på nettoflyttingen, selv om endringene kan være til dels store i bruttoflyttingene.

Estimeringene er gjort for alle 15 bydeler samlet, men fordelt på de flyttinger som går mellom bydelene i Oslo, flyttinger som går mellom bydelene og Akershus, flyttinger som går mellom bydelene og andre regioner i Norge og mellom utvandring fra og innvandring til bydelene. Vi har til slutt også estimert sammenhengen mellom summen av all utflyttingstilbøyelighet fra og innflytting til bydelene per tusen innbyggere. Estimeringene er utført for hver av de syv aldersgruppene vi tidligere har benyttet for personer i aldersgruppen 0-69 år, som altså er aldersintervallet det beregnes flyttinger for i befolkningsframskrivingene, samt for hele befolkningen i alderen 0-69 år samlet.

Tabell 7.5. Sammenhengen mellom endringer i utflyttingstilbøyeligheten og innflyttingen per tusen innbyggere fra perioden 1999-2004 til perioden 2005-2010. Alle bydeler. Endringer i utflyttingstilbøyeligheten er brukt som avhengig variabel

Aldersgrupper:	Flyttinger mellom bydelene	Flyttinger til og fra Akershus	Flyttinger til og fra Norge for øvrig	Flyttinger til og fra utlandet	Alle inn- og utflyttinger
0-5 år	0,579** (2,49)	-0,229 (-1,08)	0,448 (1,06)	0,353* (2,10)	0,313** (2,40)
6-15 år	0,410 (1,46)	0,040 (0,38)	0,683*** (3,83)	0,280* (1,90)	0,444*** (3,89)
16-19 år	0,564** (2,37)	0,181 (0,66)	0,363* (1,89)	0,575** (2,76)	0,206 (1,67)
20-24 år	0,700*** (3,96)	0,430* (1,99)	0,297* (2,01)	0,808*** (3,33)	0,402*** (4,35)
25-34 år	0,165 (0,59)	0,606 (0,84)	0,812*** (4,47)	0,291* (1,82)	0,412* (1,77)
35-49 år	0,352* (1,84)	-0,146 (-0,60)	1,129*** (3,84)	0,185* (2,01)	0,461* (1,86)
50-69 år	0,153 (0,50)	0,254 (1,70)	0,191 (0,67)	0,512** (2,17)	0,854*** (3,94)
Totalt 0-69 år	0,230*** (5,11)	0,246*** (3,64)	0,369*** (4,86)	0,379*** (5,77)	0,536*** (8,42)

Signifikansnivå: *** 99 prosent, ** 95 prosent, * 90 prosent (t-verdier i parentes)

Ikke uventet er de mest signifikante estimatene å finne for samlingsgruppene, det være seg for flyttingene til og fra alle regioner samlet og for alle aldersgruppene samlet. Derimot er det en del forskjeller på estimatene med hensyn til hvilke regioner flyttingene går til og kommer fra. Lavest signifikans er det å finne i flyttingene mellom bydelene og Akershus, der vi også finner enkelte negative sammenhenger, men som ikke er signifikante. Dette betyr at sammenhengen mellom endringer i utflyttings- og innflyttingstilbøyeligheten per tusen innbyggere ikke trekker i balanserende retning for nettoflyttingen på tilsvarende måte som for de fleste av de øvrige regionale flyttingene. I flyttingene mellom bydelene er alle parametrene positive, men kun med en viss signifikans for drøyt halvparten av aldersgruppene. Størst signifikans finner vi faktisk i flyttestrømmene med utlandet. Som vi allerede vet var det en klar økning i nettoinnvandringen i den siste perioden i forhold til den første perioden. Bra samsvar mellom endringer i utvandrings- og innvandringstilbøyeligheten indikerer at begge flyttestrømmer trekker i samme retning. Det vil si at en klar økning i innvandringen per tusen innbyggere også medfører en viss økning i utvandringen per tusen innbyggere. Det er imidlertid viktig å være klar over at positive sammenhenger ikke betyr det samme som at nettoflyttingene holder seg på samme nivå fra en periode til den neste, men kun indikerer noe større stabilitet i nettoflyttingene enn det negative sammenhenger mellom ut- og innflyttingsratene ville medføre. I tillegg til ratene og rateavvikene målt per tusen innbyggere, vil også sammensetningen og størrelsen på befolkningen til enhver tid ha stor betydning for nivået på flyttingene målt i antall personer.

Av særdeles viktige faktorer som ikke er nevnt her, er netto boligtilførsel og endringer i botetthet. Grunnen er å finne i at framskrivingene av innenlandsk flytting er demografiske på en slik måte at observerte flyttehyppigheter og flyttemønstre i en observasjonsperiode legges til grunn for hva vi kan forvente i en framskriving. En fremtidig boligbygging som avviker mye fra den som ble gjennomført i observasjonsperioden vil klart ha stor betydning for utfallet av en framskriving av flyttetallene. En sterk økning i boligbyggingen i en eller flere bydeler vil selvsagt gi rom for større innflytting enn det som ble lagt til grunn i en observasjonsperiode, vel og merke så lenge befolkningstrykket er så stort at all ny boligbygging medfører full kapasitetsutnyttning. I motsatt ende kommer avskrelling av eksisterende boligmasse, enten ved at eldre boliger rives, eller slås sammen til større enheter, eller anvendes til annet enn boliger. Det er altså endringer i nettotilgangen av boliger som vil bli av betydning for hvordan en demografisk beregnet framskriving av flytting vil kunne forventes å treffe utviklingen i flyttetallene.

Undersøkelser gjennomført av Oslo kommune, viser dessuten at det foregår klare endringer i botettheten, ved at antall personer per bolig øker. Det er også avdekket store forskjeller i botettheten mellom bydelene. Dette betyr at selv om nettotilførselen av boliger ikke endrer seg, gir likevel den eksisterende boligmassen rom for betydelige økninger i folketallet gjennom økt botetthet. Noe av dette kan forklares gjennom det såkalte generasjonsskiftet, der boliger som tidligere var bebodd av eldre enslige personer, fortrinnsvis kvinner, erstattes av en familie bestående av flere personer. Økt innvandring og økt tendens til samlokalisering av studenter og andre unge i såkalte kollektive boformer, er eksempler på drivkrefter bak slike økninger i botettheten.

De faktorene som er beskrevet her kan rokke ved en del av det vi har skrevet om sammenhengen mellom brutto ut- og innflytting. Med en helt statisk boligbygging og botetthet ville det være bra samsvar mellom brutto ut- og innflytting, ved at en økt bruttoutflytting ville gitt grunnlag for en tilsvarende økt bruttoinnflytting, og vise versa at en lavere utflytting ville virket bremsende på innflyttingen. Som vi har sett vil altså store endringer i nettotilførsel av boliger og innbyggernes botetthet kunne få stor betydning for det fremtidige folketallet. Satt inn i våre framskrivinger av flytting, vil en sterkere nettotilførsel av boliger og en sterkere økning i botettheten enn det som var tilfellet i en observasjonsperiode, gi grunnlag for høyere folketall enn det framskrivingene vil gi. På tilsvarende måte vil en lavere enn observert nettotilførsel av boliger og en lavere økning i botettheten kunne medføre en overvurdering av de framskrevne flyttetallene.

8. Oppsummering

Resultatene viser at det har vært en omfattende flytting både til og fra Oslo i perioden 1999-2010, og at flyttehyppigheten øker ytterligere når vi ser på flyttestrømmer mellom bydelene internt i hovedstaden. Dette er i tråd med teorier om at flyttefrekvensen er omvendt proporsjonal med avstanden mellom fra- og tilflyttingssted.

Hovedtrekkene i nettoflyttemønsteret er at det stort sett har vært positiv nettoinnflytting til både byens østre, sørlige og vestlige områder. Samlet nettoinnflytting har vært klart større i den siste perioden som analyseres, 2005-2010, enn i den første perioden, 1999-2004, noe som har sammenheng med økt nettoinnvandring av personer med bakgrunn fra EU-land i Vest-Europa, Nord-Amerika og Oceania, og fra gruppen med bakgrunn fra nye EU-land i Øst-Europa. I tillegg bidrar fortsatt personer med bakgrunn fra land i den øvrige verden både til et klart innvandringsoverskudd fra utlandet, men også gjennom et overskudd av innenlandske flyttinger fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus, og da spesielt til byens østlige og sørlige områder.

Personer uten innvandringsbakgrunn bidrar stort sett negativt til samlet nettoinnflytting til Oslos østlige og sørlige områder, men bidrar positivt til flyttebalansene i byens vestlige områder i siste del av undersøkelsesperioden. Dette har til dels sammenheng med nettoflyttetap til Akershus fra byens østlige og sørlige områder, og dels på grunn av negativ flyttebalanse med utlandet. Personer uten innvandringsbakgrunn bidrar derimot til innflyttingsoverskudd til Oslo gjennom flyttingene fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus, og da spesielt til byens vestlige områder. Gruppen bidrar også positivt til flyttebalansen i byens østlige og sørlige områder gjennom interne flyttinger i Oslo.

Resultatene viser at flytteaktiviteten er størst til og fra de indre bydelene, der innflyttingen til dels kommer fra Akershus, men mest fra regioner i Norge for øvrig og etter hvert fra utlandet. Det er observert klart større flyttestrømmer fra de indre bydelene til de ytre bydelene enn de flyttestrømmer som går motsatt vei. Med andre ord er det bydelene som mottar størst positiv nettoinnflytting fra regioner utenfor Oslo, som avgir flest personer gjennom flyttingene internt i hovedstaden, og da i retning de ytre bydelene. Dette har blant annet sammenheng med aldersstrukturen, der de indre bydelene får stor tilførsel av yngre personer i 20-årsalderen fra regioner utenfor Oslo som leier bolig fremfor å eie bolig, mens utflyttingene foregår etter at personene blir noe eldre, og da til dels sammen med egne barn.

Resultatene kan på sett og vis indikere en tredeling av flyttemønsteret med hensyn til bydelene. Det foregår en utflytting fra de ytre bydelene, først og fremst i retning Akershus. Parallelt foregår det en utflytting fra de indre bydelene i retning de ytre bydelene, mens ledig boligkapasitet i de indre bydelene hele tiden får påfyll av yngre personer som flytter inn til Oslo.

Innvandringen fra utlandet har fått en stadig større betydning for flyttingene til hovedstaden utover på 2000-tallet.

Med tanke på en befolkningsframskriving for hver av bydelene, er det observert en stor stabilitet i flyttemønsteret både med hensyn til flyttemønsteret til og fra bydelene totalt, men også når vi går ned til mer detaljerte aldersgrupperinger og kjønn.

Mer detaljerte tester av tidsutviklingen i utflyttingstilbøyeligheten fra bydelene og innflyttingsfordelingen til bydelene viser derimot en del regionale utslag når vi sammenlikner datamaterialet i to like lange påfølgende tidsperioder. Dersom en over- eller underestimering av utflyttingstilbøyeligheten motsvares av tilsvarende skjevheter i innflyttingen målt per tusen innbyggere, vil likevel en framskriving av

flyttingene kunne gi brukbare estimater av flyttebalansene, som jo er av essensiell betydning for hvor godt en framskriving vil kunne tenkes å treffe. Flere av undersøkelsene avdekket et visst mønster som kunne antyde en slik sammenheng, blant annet gjennom positiv sammenheng mellom endringer i utflyttingstilbøyeligheten og i innflyttingen målt per tusen innbyggere over tid. Store endringer i nettotilførsel av boliger og i innbyggernes tetthet vil imidlertid kunne rokke ved en slik positiv sammenheng mellom flyttestrømmene.

Utfallet av undersøkelsene som er foretatt med hensyn på en befolkningsframskriving må imidlertid tolkes skjønnsmessig, i og med at vi ikke har sammenliknbare undersøkelser foretatt for flyttinger mellom regioner i Norge utenfor hovedstaden.

Figurregister

2.1. En skjematisk beskrivelse av sammenhengen mellom byområder og bydeler i Oslo....	9
4.1a. Samlet nettoinnflytting til bydeler i Oslo. Indre by øst. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010	20
4.1b. Samlet nettoinnflytting til bydeler i Oslo. Indre by vest. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010	20
4.1c. Samlet nettoinnflytting til bydeler i Oslo. Ytre by vest. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010	21
4.1d. Samlet nettoinnflytting til bydeler i Oslo. Ytre by øst. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010	21
4.1e. Samlet nettoinnflytting til bydeler i Oslo. Ytre by sør. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010	22
4.2a. Nettoinnflytting til bydeler i indre by øst fra andre bydeler i Oslo. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010.....	22
4.2b. Nettoinnflytting til bydeler i indre by vest fra andre bydeler i Oslo. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010.....	23
4.2c. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by vest fra andre bydeler i Oslo. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010.....	23
4.2d. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by øst fra andre bydeler i Oslo. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010.....	24
4.2e. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by sør fra andre bydeler i Oslo. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010.....	24
4.3a. Nettoinnflytting til bydeler i indre by øst fra Akershus. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010	25
4.3b. Nettoinnflytting til bydeler i indre by vest fra Akershus. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010	26
4.3c. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by vest fra Akershus. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010	26
4.3d. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by øst fra Akershus. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010	27
4.3e. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by sør fra Akershus. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010	27
4.4a. Nettoinnflytting til bydeler i indre by øst fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010.....	28
4.4b. Nettoinnflytting til bydeler i indre by vest fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010.....	28
4.4c. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by vest fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010.....	29
4.4d. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by øst fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010.....	29
4.4e. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by sør fra regioner i Norge utenfor Oslo og Akershus. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010.....	30
4.5a. Nettoinnflytting til bydeler i indre by øst fra utlandet. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010	30
4.5b. Nettoinnflytting til bydeler i indre by vest fra utlandet. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010	31
4.5c. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by vest fra utlandet. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010	31
4.5d. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by øst fra utlandet. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010	32
4.5e. Nettoinnflytting til bydeler i ytre by sør fra utlandet. Per tusen innbyggere i perioden 1999-2010	32
5.1. Flyttinger til, fra og i hele Oslo fordelt på inn- og utflytting mellom bydeler i Oslo, til og fra Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden	35
5.2a. Flyttinger til og fra Gamle Oslo fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden	36
5.2b. Flyttinger til og fra Grünerløkka fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden	36
5.2c. Flyttinger til og fra Sagene fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden.....	37
5.2d. Flyttinger til og fra St.Hanshaugen fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden	37
5.2e. Flyttinger til og fra Frogner fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden.....	38
5.2f. Flyttinger til og fra Ullern fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden.....	39

5.2g. Flyttinger til og fra Vestre Aker fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden	39
5.2h. Flyttinger til og fra Nordre Aker fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden	40
5.2i. Flyttinger til og fra Bjerke fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden	40
5.2j. Flyttinger til og fra Grorud fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden	41
5.2k. Flyttinger til og fra Stovner fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden	42
5.2l. Flyttinger til og fra Alna fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden	42
5.2m. Flyttinger til og fra Østensjø fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden	43
5.2n. Flyttinger til og fra Nordstrand fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden	43
5.2o. Flytting til og fra Søndre Nordstrand fordelt mellom andre bydeler i Oslo, Akershus, Norge for øvrig og utlandet 1999-2010. Per tusen innbyggere av middelfolkemengden	44
6.1a. Brutto inn- og utflyttinger i indre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 1999-2004	46
6.1b. Brutto inn- og utflyttinger i indre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 2005-2010	46
6.1c. Flyttinger mellom indre by og ytre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i indre by. Årlig gjennomsnitt 1999-2004	47
6.1d. Flyttinger mellom indre og ytre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i indre by. Årlig gjennomsnitt 2005-2010	47
6.1e. Flyttinger mellom indre by og Akershus per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i indre by. Årlig gjennomsnitt 1999-2004	48
6.1f. Flyttinger mellom indre by og Akershus per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i indre by. Årlig gjennomsnitt 2005-2010	48
6.1g. Flyttinger mellom indre by og Norge utenfor Oslo og Akershus per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i indre by. Årlig gjennomsnitt 1999-2004	49
6.1h. Flyttinger mellom indre by og Norge utenfor Oslo og Akershus per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i indre by. Årlig gjennomsnitt 2005-2010	49
6.1i. Inn- og utvandring i indre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 1999-2004	50
6.1j. Inn- og utvandring i indre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 2005-2010	50
6.2a. Brutto inn- og utflyttinger i ytre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 1999-2004	51
6.2b. Brutto inn- og utflyttinger i ytre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 2005-2010	51
6.2c. Flyttinger mellom ytre by og indre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i ytre by. Årlig gjennomsnitt 1999-2004	52
6.2d. Flyttinger mellom ytre by og indre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i ytre by. Årlig gjennomsnitt 2005-2010	52
6.2e. Flyttinger mellom ytre by og Akershus per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i ytre by. Årlig gjennomsnitt 1999-2004	53
6.2f. Flyttinger mellom ytre by og Akershus per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i ytre by. Årlig gjennomsnitt 2005-2010	53
6.2g. Flyttinger mellom ytre by og Norge utenfor Oslo og Akershus per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i ytre by. Årlig gjennomsnitt 1999-2004	54
6.2h. Flyttinger mellom ytre by og Norge utenfor Oslo og Akershus per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år i ytre by. Årlig gjennomsnitt 2005-2010	54
6.2i. Inn- og utvandring i ytre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 1999-2004	55
6.2j. Inn- og utvandring i ytre by per 1000 innbyggere i hver ettårige aldersgruppe 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 2005-2010	55
6.3a. Brutto innflytting til indre by per 1000 innbyggere etter kjønn og ettårige aldersgrupper 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 1999-2004	57
6.3b. Brutto innflytting til indre by per 1000 innbyggere etter kjønn og ettårige aldersgrupper 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 2005-2010	57
6.3c. Brutto innflytting til ytre by per 1000 innbyggere etter kjønn og ettårige aldersgrupper 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 1999-2004	57
6.3d. Brutto innflytting til ytre by per 1000 innbyggere etter kjønn og ettårige aldersgrupper 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 2005-2010	58

6.3e. Brutto utflytting fra indre by per 1000 innbyggere etter kjønn og ettårige aldersgrupper 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 1999-2004	58
6.3f. Brutto utflytting fra indre by per 1000 innbyggere etter kjønn og ettårige aldersgrupper 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 2005-2010	59
6.3g. Brutto utflytting fra ytre by per 1000 innbyggere etter kjønn og ettårige aldersgrupper 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 1999-2004	59
6.3h. Brutto utflytting fra ytre by per 1000 innbyggere etter kjønn og ettårige aldersgrupper 0-60 år. Årlig gjennomsnitt 2004-2010	60
6.4a. Nettoinnflytting per tusen innbyggere i alderen 0-5 år etter bydeler i Oslo. Årlig gjennomsnitt i perioden 1999-2010	62
6.4b. Nettoinnflytting per tusen innbyggere i alderen 6-15 år etter bydeler i Oslo. Årlig gjennomsnitt i perioden 1999-2010	62
6.4c. Nettoinnflytting per tusen innbyggere i alderen 16-19 år etter bydeler i Oslo. Årlig gjennomsnitt i perioden 1999-2010	63
6.4d. Nettoinnflytting per tusen innbyggere i alderen 20-24 år etter bydeler i Oslo. Årlig gjennomsnitt i perioden 1999-2010	63
6.4e. Nettoinnflytting per tusen innbyggere i alderen 25-34 år etter bydeler i Oslo. Årlig gjennomsnitt i perioden 1999-2010	64
6.4f. Nettoinnflytting per tusen innbyggere i alderen 35-49 år etter bydeler i Oslo. Årlig gjennomsnitt i perioden 1999-2010	64
6.4g. Nettoinnflytting per tusen innbyggere i alderen 50-69 år etter bydeler i Oslo. Årlig gjennomsnitt i perioden 1999-2010	65
6.4h. Nettoinnflytting per tusen innbyggere i alderen 70 år og over etter bydeler i Oslo. Årlig gjennomsnitt i perioden 1999-2010	65
7.1a. Gjennomsnittlige utflyttingsrater i 1999-2004 og 2005-2010 fra indre by. Per tusen innbyggere etter ettårig alder 0-69 år	85
7.1b. Gjennomsnittlige utflyttingsrater i 1999-2004 og 2005-2010 fra indre til ytre by. Per tusen innbyggere etter ettårig alder 0-69 år	85
7.1c. Gjennomsnittlige utflyttingsrater i 1999-2004 og 2005-2010 fra indre by til regioner i Norge utenfor Oslo. Per tusen innbyggere etter ettårig alder 0-69 år	86
7.1d. Gjennomsnittlige utvandningsrater i 1999-2004 og 2005-2010 fra indre by til utlandet. Per tusen innbyggere etter ettårig alder 0-69 år	87
7.1e. Gjennomsnittlige utflyttingsrater i 1999-2004 og 2005-2010 fra ytre by. Per tusen innbyggere etter ettårig alder 0-69 år	87
7.1f. Gjennomsnittlige utflyttingsrater i 1999-2004 og 2005-2010 fra ytre by til indre by. Per tusen innbyggere etter ettårig alder 0-69 år	88
7.1g. Gjennomsnittlige utflyttingsrater i 1999-2004 og 2005-2010 fra ytre by til regioner i Norge utenfor Oslo. Per tusen innbyggere etter ettårig alder 0-69 år	88
7.1h. Gjennomsnittlige utvandningsrater i 1999-2004 og 2005-2010 fra ytre by til utlandet. Per tusen innbyggere etter ettårig alder 0-69 år	89
7.2. Endring i andel av innflyttere i 2005-2010 i forhold til andel av innflyttere i 1999-2004 etter bydeler i Oslo. Gjennomsnittlig endring mellom periodene i prosentpoeng	90

Tabellregister

2.1. Befolkningen i bydeler og byområder i Oslo per 1. januar 2011	10
3.1. Nettoinnflytting til Oslo 1999-2010 fordelt på Akershus, Norge for øvrig og utlandet. Antall personer	11
3.2. Befolkningsendringer i Oslo 2004-2010 fordelt på naturlig tilvekst og netto innflytting. Antall personer	11
3.3. Nettoinnflytting til Oslo øst og sør og Oslo vest. Årlig gjennomsnitt 1999 – 2004 etter landbakgrunn.....	13
3.4. Nettoinnflytting til Oslo øst og sør og Oslo vest. Årlig gjennomsnitt 2005 – 2010 etter landbakgrunn.....	13
3.5. Nettoinnflytting til fem byområder i Oslo. Årlig gjennomsnitt 1999 – 2004 etter landbakgrunn.....	15
3.6. Nettoinnflytting til fem byområder i Oslo. Årlig gjennomsnitt 2005 – 2010 etter landbakgrunn.....	17
7.1a. Gjennomsnittlig utflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 etter aldersgrupper og bydeler i indre by øst, samt gjennomsnittlig avvik mellom observert og gjennomsnittlig utflytting målt per tusen innbyggere og i prosent.....	69
7.1b. Gjennomsnittlig utflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 etter aldersgrupper og bydeler i indre by vest, samt gjennomsnittlig avvik mellom observert og gjennomsnittlig utflytting målt per tusen innbyggere og i prosent.....	70
7.1c. Gjennomsnittlig utflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 etter aldersgrupper og bydeler i ytre by vest, samt gjennomsnittlig avvik mellom observert og gjennomsnittlig utflytting målt per tusen innbyggere og i prosent.....	70
7.1d. Gjennomsnittlig utflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 etter aldersgrupper og bydeler i ytre by øst, samt gjennomsnittlig avvik mellom observert og gjennomsnittlig utflytting målt per tusen innbyggere og i prosent.....	71
7.1e. Gjennomsnittlig utflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 etter aldersgrupper og bydeler i ytre by sør, samt gjennomsnittlig avvik mellom observert og gjennomsnittlig utflytting målt per tusen innbyggere og i prosent.....	72
7.2a. Gjennomsnittlige innflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 etter aldersgrupper og bydeler i indre by øst, samt gjennomsnittlig verdiavvik mellom observerte og gjennomsnittlig innflytting målt per tusen innbyggere og i prosent	75
7.2b. Gjennomsnittlige innflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 etter aldersgrupper og bydeler i indre by vest, samt gjennomsnittlig verdiavvik mellom observerte og gjennomsnittlig innflytting målt per tusen innbyggere og i prosent	75
7.2c. Gjennomsnittlige innflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 etter aldersgrupper og bydeler i ytre by vest, samt gjennomsnittlig verdiavvik mellom observerte og gjennomsnittlig innflytting målt per tusen innbyggere og i prosent	76
7.2d. Gjennomsnittlige innflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 etter aldersgrupper og bydeler i ytre by øst, samt gjennomsnittlig verdiavvik mellom observerte og gjennomsnittlig innflytting målt per tusen innbyggere og i prosent	77
7.2e. Gjennomsnittlige innflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 etter aldersgrupper og bydeler i ytre by sør, samt gjennomsnittlig verdiavvik mellom observerte og gjennomsnittlig innflytting målt per tusen innbyggere og i prosent	78
7.3. Gjennomsnittlig årlig avvik mellom observert og gjennomsnittlig ut- og innflytting per tusen innbyggere av middelfolkemengden i perioden 1999-2010 målt per tusen innbyggere og i prosent. Personer i alderen 0-69 år samlet etter bydeler i Oslo	79
7.4a. Avvik mellom ut- og innflyttingsrater i 2005-2010 og 1999-2004 etter aldersgrupper for bydeler i indre by øst. Avviket er målt i prosent av gjennomsnittet i 1999-2004	81
7.4b. Avvik mellom ut- og innflyttingsrater i 2005-2010 og 1999-2004 etter aldersgrupper for bydeler i indre by vest. Avviket er målt i prosent av gjennomsnittet i 1999-2004.....	82
7.4c. Avvik mellom ut- og innflyttingsrater i 2005-2010 og 1999-2004 etter aldersgrupper for bydeler i ytre by vest. Avviket er målt i prosent av gjennomsnittet i 1999-2004.....	83
7.4d. Avvik mellom ut- og innflyttingsrater i 2005-2010 og 1999-2004 etter aldersgrupper for bydeler i ytre by øst. Avviket er målt i prosent av gjennomsnittet i 1999-2004	84
7.4e. Avvik mellom ut- og innflyttingsrater i 2005-2010 og 1999-2004 etter aldersgrupper for bydeler i ytre by sør. Avviket er målt i prosent av gjennomsnittet i 1999-2004	84
7.5. Sammenhengen mellom endringer i utflyttingstilbøyeligheten og innflyttingen per tusen innbyggere fra perioden 1999-2004 til perioden 2005-2010. Alle bydeler. Endringer i utflyttingstilbøyeligheten er brukt som avhengig variabel	92

B Returadresse:
Statistisk sentralbyrå
NO-2225 Kongsvinger

Avsender:
Statistisk sentralbyrå

Postadresse:
Postboks 8131 Dep
NO-0033 Oslo

Besøksadresse:
Kongens gate 6, Oslo
Oterveien 23, Kongsvinger

E-post: ssb@ssb.no
Internett: www.ssb.no
Telefon: 62 88 50 00

ISBN 978-82-537-8615-5 (trykt)
ISBN 978-82-537-8616-2 (elektronisk)
ISSN 0806-2056

Pris kr 180,00 inkl. mva

SBN 978-82-537-8615-5

9 788253 786155

Statistisk sentralbyrå
Statistics Norway